

George (Cousin)

11 Nov 1925

16 NOV 1925

2

00211, N15113

N25.11.5

187475

ஆனந்தபோதினி

காத்திதலவியால் சொல்ப பிரதிகளே மிகுந்தபடி கேட்டது.

இப்போதிருப்பவை மிகச் சொற்ப பிரதிகளே.

ஆனந்தபோதினி 3-ம், 5-ம், 6-ம், 7-ம், 8-ம், 9-ம், 10-ம் ஸூபுத்தகங்கள்
மூழு காலிகோவில் நேர்த்தியாக பைண்ட் செய்யப்பட்டவை.

புத்தகசாலைகளை அழகுபடுத்தத் தருதியானவை. பல அரிய விவர
யங்கள் அடங்கிய இப்புத்தகங்கள் எப்போதும் சிறந்த நூல்கள் போல்
உபயோகமாபு முன்னன என்ற விஷயம் யாவருமறிந்ததே. ஒவ்வொன்றும்
சுமார் 500-பக்கங்கள் அடங்கியது.

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 1-6-0; தபால் கூலி பிரத்யேகம்.
ஒரு வருடத் தனி சஞ்சிகைகள் 12-ம் விலை . ரூ. 1-0-0; தபால் கூலி வேறு
1-வது ஸூ பைண்ட் புத்தகம் விலை ரூ. 1-12-0; தபால்கூலி வேறு.

Printed & published by N. Munisawmi Mudaliar. at the

"Ananda Bodhini" Press,
Pentatesa Maistry Street, Madras.

மசாட்சுப் பத்திரங்கள் பெற்ற (ரிஜிஸ்டர்) "சகுந்தலா" கூந்தல் வளரும் பரிமளத் தைலம்

ஆழாக்கு எண்ணெய் அடங்கிய

டின 1-க்கு அணு 12

இத்தலைத்தின் மனோஹரமுடைய பரிமளம் சொல்லமுடியாத தலையில் தடவி சீவிக்கொண்டால் அக்கம்பக்கம் வீடுகளுக்கும் இதின் வாசனை வீசும். கூந்தலை நீளமாக வளரச்செய்யும். மூளையின் கொதிப்பைத் தணியச்செய்யும். கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும். கொள்ளுள்ள பல வியாதிகளையும் நிவர்த்திசெய்யும். கண்ணில் கீர்வடிதல், தலையில் புண், மயிர் வெடிப்பு, மயக்கம், தலைச்சுற்றல், தேக நமைச்சல், சொறி, சிரங்கு, சுற்றாழை நாற்றம், மனோ வியாகூலம், ஞாபகமறதி இவைகளைப் போக்கடித்து தேக ஆரோக்கியத்தைத் தந்து வாசனையை உண்டாக்கும். முகதேஜஸ் உண்டாகும். உயர்ந்ததைலம். சிலர்கோரியபடி அனேக திவ்விய வனமூலிகைகளால் சாஸ்திரப்படி தயார்செய்து ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒரு டின் தைலம் வாங்கிப் பார்த்தால் அருமை பெருமை விளங்கும்

கிருஷ்ணசஞ்சீவி

தலைநோய், பாரிசவாய்வு, சுளுக்கு, புண்கள், காயங்கள், வீக்கங்கள், கொப்பளங்கள், கட்டிகள், டுருமல், மூச்சடைப்பு, தேள் கொட்டின விஷம் இவைகளுக்குத் தேவதாப்பிரசாதம் நோய்கண்ட இடத்தில் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவியை நன்றாய் இரண்டு மூன்று நிமிஷம் தேய்த்தால் பாதைகள் மாயமாய் ஒடிவிடும். இளங் குழந்தைகளுக்குக் காணும் சைத்திய நோய்களுக்கு உபயோகிக்கலாம். ஆயிரக் கணக்காகக் செலவழித்துக்கொண்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், பிரதி பிராணிகள் கையிலும் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவி இருந்தே

விலை புட்டி 1-க்கு அணு 8. டினு 1-க்கு ரூபா 5.

கம்பெனி, தபால்பெட்டி நொ. 167, மதராஸ்.

1319
4.25

133

பாற்றமணை நம : 8

ஆனந்தபோதினி

“ எப்போது ளைத்தன்மைத் தாயினு மப்போருண்
மெப்போருள் காண்ப தறிவு ”—திருவள்ளுவர்.
(ALL RIGHTS RESERVED.)

தோகுதி } குரோதனவரு கார்த்திகைமீ கடை { பகுதி
11 } 1925வரு தவம்பர்மீ 16உ { 5

கடவுள் வணக்கம்.

வேதாவை யிவ்வணம் விதித்தேதென்னினுன்
வினைப்பகுதி யென்பனந்த
வினைபே வறியாது நிற்கவிலை மனதால்
வினைத்தான் மனதை நாடில்
போதமே நிற்குமப் போதத்தை நாடினோ
போதமுநி னுல்லினக்கம்
பொய்யன்று தெய்வமறை யாவுமேநியென்று
போக்குவா வற நிகழ்த்தும்
ஆதா வாதேய முழுதுநீ யாதலால்
அகிலமீ தென்னையாட்டி
ஆட்கண் டவனுநீ யாடுகின் றவனுநீ
யருளுநீ மென்னான
தாதாவு நீபெற்ற தாய்தந்தை தாமுநீ
தமருநீ யாவுநீகாண்
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சத்தொ ணந்தவெமே.

187475

(1)

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பே தேனே யாமிர்தே யென்
கண்ணே யரிய வான, பொருளைத்துந் தரும்பொருளே கருணை நீங்காப்
பூரணமாய் நின்றவொன்றே புனித வாழ்வே, கருதரிய கருத்ததனுட் கருத்
தாய் மேலிக் காலமுந்தே சமும்வகுத்துக் கருவியாதி, விரிவினையுங் கூட்டி
புயிர்த் திரையாட்டும் விழுப்பொருளே யானசொலும்விண் ணப்பங்கேனே.

என்னியுன்னியின்னதிது. வென்மூ மனிருநிலை
என்னியரு ளென்ற தருணத்தி—வென்னைபெற்ற
பின்னக்குஞ் சொல்லாத பெற்றிகண்டா யையனே
புன்னத்தி னுள்ளே புணர்.

(3)

அரும்பொருள் விளக்கம்.

1. ஆன்மாவினுக்கு யாதொரு சுதந்தரமுமில்லை. அதன் பூர்வ வினைக்குத் தகுந்தபடி இறைவன் அறிவை விளக்குகின்றனன். அந்த அறிவோ மனத்தின் மூலமாகத் தனுகரண புலன போகங்களில் வியாபாரஞ்செய்து ஆகாமிய வினையைச் சேகரித்துக்கொள்ளும். அந்த ஆகாமியம் பிராரத் துவ வினையாக முடிய அவ்வினைக்குத் தக்கவாறு இறைவன் ஆணையினின்று பிரமாவானவன் ஆன்மாவிற்கு வேண்டியவற்றை விதிக்கின்றனன் என்பது கருத்து.

வினைப்பகுதி=வினையின் கூறுபாடு.

போதம்=அறிவு.

விளக்கம்=விளக்கப்படுவது.

தெய்வமறை=தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வேதங்கள்.

போக்குவரவு அற=போதனும் வருதலும் ஒழிய.

ஆதாரம்=இடம்.

ஆதேயம்=இடத்தில் நிகழ்பொருள். ஆதாரம் ஆதேயமாகிய இரண்டிடத் தும் இறைவன் நிறைந்திருத்தலால் 'ஆதார ஆதேயம் முழுது' என்று சொல்லப்பட்டது.

அகிலம்=பூமி.

தாதா=நாகையாளன்.

தமர்=சுற்றத்தார்.

உலகமும் அதன்கண்ணுள்ள பொருள்களும் இறைவனே யாதலால், உலகத்தில் தன்னை நடிப்பிப்பவன் முதல் எல்லாம் அவனே என்பார் 'ஆடல் கண்டவனு நீ.....யாவு நீ' என்றார்.

"ஊட்டுவிப் பாணு முறங்குவிப் பாணுமிங் கொன்றொடொன்றை

மூட்டுவிப் பாணு முயங்குவிப் பாணு முயன்றவினை

காட்டுவிப் பாணு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின் வழி கூ

ஆட்டுவிப் பாணு மொருவனுண் டேதில்லை யம்பலத்தே"

என்று பட்டணத்தாரும்,

"அப்பன் நீ அம்மை நீ ஐயனு நீ அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ ஒப்புடைய மாதரும் ஒன்பொருளும் நீ ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒருருமீ தயப்பனவும் உயப்பனவும்தோற்றுவார்ப் பிணைந்துக் கொஞ்சத்தரப்பிப்

இப்பொன் நீ இம்மணி நீ இவ்வகை எய்யுந் தவந்தேன் [பாய் நீ] இறைவன் நீ ஏறாந்தேன் நீயே" என்று தேவாரமும்,

"தானே யாகி நிறைந்தெல்லா வுலகும் உயிரும் தானேயாய்த் தானே யானென் பாணுகித் தன்னைத் தானே துதித்தெனக்குத் தேனே பாலே கன்னலே யமுதே திருமா லிருஞ்சோலைக் கோனே யாகி நின்றொழிந்தான் என்னைமுற்றும் உயிருண்டே"

என்று திருவாய்மொழியும் கூறுவதும் அறிதற்பாற்றும்.

2. தாம் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்ட பொருள்களுள் இனிமையும் அரு மையும் என எவ்வெவற்றினை மதித்தனரோ அவ்வப் பெயர்களால் இறை வனை யழைக்க ஆசைகொண்டு பழச்சுவை முதல் விழுப்பொருளீராகக் கூறிப் புகழ்ந்தனர். ஆன்மாக்களின் கன்மத்திற்கிடாக இறைவன் அவ ரவர்க்கேற்ற போகத்தினை யூட்டுவித்து இயக்குவிப்பானென்பார் 'கருவி யாகி விரிவினையும் கூட்டி யுயிர்த்திரளை யாட்டும்' என்றார்.

அருள் பழுத்த=அருள் வடிவமாகப் பழுத்த.

ஆரமிர்தே=அருமையான அமுதமே.

புனிதம்=பரிசுத்தம்.

கருத் அரிய=நினைத்தற்கு அருமையான (கூடாத).

திரள்=தொகுதி.

விழுப்பொருள்=மேலான பொருள்.

3. ஆன்மாவினுக்கு அன்னியமாக மனமொன் றிருக்கிறதென்றும், மனத்திற்கு அன்னியமாய் ஆன்மாவொன்றிருக்கிறதென்றும் பேதபுத்தி பாராட்டாமல் அபேதமாக நின்ற அவசரத்தில், திருவருள்தாக்கும் நிலை மையினைப் பிறருக்கு எடுத்துக்கூற முடியாது; தன்னுள்ளேமாத்திரம் சிந்திக்கும் தன்மைபுண்டாம்.

என்னை உன்னை=என்னையும் உன்னையும்.

என்னுமல்=என்று சுட்டாமல்.

தருணம்=சமயம்.

பெற்றி=தன்மை.

ஆனந்தபோதினி

குரோதனவ்ஸு கார்த்திகைமீ கவ

நோய்கள் எங்கிருந்து வருகின்றன.

மனிதர்க்குக் காலபேதத்தினால் எண்ணிறந்த நோய்களுண் டாகி வருகின்றன. வைத்திய சாஸ்திரங்களில் நிபுணர்களாயிருந்த

நம் பெரியோர்கள் பண்டைக்காலத்தில் தாங்கள் செய்துவைத்த ஆயுர்வேத நூல்களில், நோய்த் தோற்றங்களைக் கூறுமிடத்து, வாத, பித்த, கப சம்பந்தமான பற்பல வியாதிகளையும், அவற்றின் கிளையாக உண்டாகும் அநேகம் நோய்களையும் பெரும்பான்மையும் வரையறுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். அவைகளுண்டாம் காரணங்களையும் கூறியிருக்கின்றனர். அவற்றின் சார்பாகவே முற்காலத்தில் பற்பல பிணிகளுண்டாவதும், அவற்றிற்கு வைத்தியர்கள் சிகிச்சை செய்வதும் நடந்து வந்திருக்கின்றன. இக்காலத்திலோ அவற்றுள் அடங்காதவைகளும், நாம் முன் எப்பொழுதும் கேள்விப்படாதவைகளும், கண்ணால் பார்க்காதவைகளுமான அற்புத வியாதிகள் பற்பல நாடோறும் புதிதுபுதிதாக உண்டாய் முளைத்துக்கொண்டேயிருக்கின்றன. இவற்றிற்கு இங்கிலீஷ் டாக்டர்களாலும், யூரானி ஹக்கீம்களாலும், ஆயுர்வேத பண்டிதர்களாலும் பற்பல நாமங்களும், சிற்சில காரணங்களும் அற்புதமாகக் கூறப்பட்டு அக்கரையுடன் அததற்குத்தக்க சிகிச்சைகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. எனினும் அவற்றுள் சிலவற்றின் பெயர், காரணம் முதலியவற்றைத் தெரிந்து கூற முடியாமலும் அவற்றிற்குத் தக்க ஓளடதப்பிரயோகங்கள் செய்யமுடியாமலும் வைத்தியர் தியங்குகின்றனர்.

இப்படி வைத்திய நிபுணர்களையும் கலங்கச் செய்யும்படியான இந்தநூதன நோய்கள் எங்கேயிருந்து எப்படி வருகின்றன வென்பதைப்பற்றி ஆராயப் புகுந்தால், சிலவியாதிகளின் காரணம் தெரியாவிடினும் பல வியாதிகளின் உற்பத்திக்குக் காரணத்தை அறிஞர் உணர்ந்துகொள்ளக்கூடும். இப்போதைய டாக்டர்களும், ஆயுர்வேத பண்டிதர் முதலியவர்களும் தங்கள் சாஸ்திர ஆராய்ச்சியாலும், அனுபவத்தாலும், யுக்தியாலும் ஆராய்ந்து, அவ்வியாதிகளின் காரணங்களை வெளிப்படுத்தி வருகின்றார்கள். அவைகளெல்லாம் சிறந்தவைகளும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியவைகளுமே. அவற்றிலிருந்தே நூதனமாக நோய்கள் உற்பத்தியாகின்றன; அவை எவையெனில் மனிதர் உபயோகிக்கும் உணவுப்பொருள்களின் தோஷங்கள், மனிதருடைய இயற்கைக்கு விரோதமான பழக்கவழக்கங்கள், கெட்டகாற்றுக்கள், கெட்டஜலம், தொற்றுவியாதிகள் பரவியிருக்குமிடத்திற் சஞ்சரிப்பது, பெருந்தீனி, மிகுந்த நித்திரை முதலியவைகளும், இன்னும் பலவுமாம். இவற்றாலேயே வியாதிகள் உண்டாகின்றன வெனினும், பெரும்பான்மையான நோய்கள்

ஆகார வஸ்துக்களின் தோஷத்தினாலேயே உண்டாகின்றன வென்பதை அறிஞர் பலரும் அறிவர்.

காலதோஷத்தால் நாட்டில் மழை குறைய விளைவு குன்றிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு வருவதால் மனிதர்க்கு ஆகாரப் பொருள்கள் கிடைப்பது அருமையாயிருக்கின்றது. அதனால், ஒவ்வொரு பொருளும் விலையேற்றமுடையதாயிருக்கின்றது. இருபது ஆண்டுகட்கு முன்னர் ஒரு ரூபா கொடுத்து வாங்கின ஒரு பொருளுக்கு இப்போது ஐந்து ரூபா கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி ஆகார வஸ்துக்கள் விலையேற்றமான காலத்தில், தனவந்தர்கள் கஷ்டமின்றி அவற்றை வாங்கி உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஏழை ஜனங்கள் பணக்கஷ்டத்தால் கொஞ்சம் விலைகுறைவான பொருள்களையே வாங்கப் பிரயத்தனப்படுகிறார்கள். நம் நாட்டில் வறிஞரோ பலவழியிலும் மிகுந்திருக்கின்றன ராதலாலும், அவர்களாலேயே வியாபாரம் அதிகமாக நடக்கவேண்டியிருக்கின்ற படியாலும் அவர்களுக்குத் தக்க விலைகுறைவான சற்றுத் தாழ்ந்த பொருள்களையே வியாபாரிகள் விற்பனைக்குத் தயாரிக்கவேண்டியவர்க ளாகிறார்கள். அங்ஙனமாகும்போது இயற்கையில் உயர்ந்தனவாகவே உற்பத்தியாகும் பொருள்களைத் தாழ்ந்தவைகளாக்கும் ஒரு நூதன சிருஷ்டித் தொழிலை மேற்கொள்ளுகிறார்கள். அங்ஙனம் சிருஷ்டிப்பதிலும் தாங்கள் ஏழைகள் பொருளைக்கவர்த்து பணக்காரராக விரும்பி அவ்வஸ்துக்களைக் குறைந்த செலவில் சிருஷ்டித்து அவற்றிற்கும் அதிகவிலை யேற்படுத்தி அதனை ஜனங்களுக்கு மிகவும் குறைந்த விலையாகத் தோற்றும்படி செய்கிறார்கள். இவ்வாறு தந்திரமாக அவர்கள் ஏற்படுத்தும் அதிக விலையும், மற்ற உயர்ந்த பொருள்களின் விலையை நோக்க ஜனங்களுக்குச் சகாயமானதாகவே தெரிகின்றது. வியாபாரிகள் செய்யும் இவ்வகைத் தந்திரத்தால் ஆகாரப் பொருள்களின் இயற்கை மாறுந்தன்மை அதிகரித்து விட்டது. அங்ஙனம் அதிகரிக்கவே, பணக்காரர்களுக்கு வேண்டுமென்று கூட உயர்ந்த இயற்கைப் பொருள்கள் வைப்பதையும் விடுத்து முழுவதையும் போலிப் பொருள்களாகவே அவர்கள் மாற்ற ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஆனால் எல்லோருமே இப்படிச் செய்யவில்லை. சுத்தமான பொருள்களை வைத்து விற்போருமிருக்கின்றார்கள். எனினும் அவர்கள் குறைந்த அளவாக இருப்பதால் மேகபடலத்தில் எங்கோ ஓரிடத்தில் தோன்றும் நகூத்திரம்போல அருமையாக

விளங்குகின்றார்கள். அவர்களைக்கண்டு சுத்தமான சரக்குகள் வாங்கப் பிரயத்தனப் பட்டால் நச்சுச் செடிகளே மிக்க ஓர் மலையில் ஓரிடத்தில் அருமையாயிருக்கும் சஞ்சீவியைத் தேடிக்கண்டுபிடிப்பதுபோன் றிருக்கின்றது.

மேற்கூறியபடி போலிச்சாக்கின் சிறுஷ்டிகர்த்தாக்கள் ஏற் பட்டபின், உணவுப் பொருள்கள் எவ்விதம் இயற்கை மாற்றமடை கின்றன வென்றால் அவற்றுள் ஒவ்வொன்றையும் விவரமாக எடுத்துக் கூறுதல் எவராலுமியலாது. எனினும் சிலவற்றை மாதிரிய் விளக்கி எடுத்த விஷயத்தை முடிப்பாம்:

ஆகாரவஸ்துக்களில் அரிசிதான் பிரதானமானது. இதனை, வியாபாரிகள் படாதபாடெல்லாம் படுத்துகிறார்கள். முகத்தலள வையில் படி அதிகமாகும்பொருட்டும், எடுத்தலளவையில் நிறை அதிகரிக்கும்பொருட்டும் அளவுக்கு மிஞ்சித் தண்ணீர்த் தொட்டி களில் நெல்லை ஊறவைத்துச் சிக்க முடியாத தூர்நாற்றம் கிளம்பிய பின் வேகவைத் துலர்த்தி அரிசியாக்கப் படுகின்றது. இதைக் கையிலெடுக்கும்போதே முக்கைப் பிடித்துக்கொள்ளும் நாற்றம் கிளம்புகிறது; உலையிலிட்டாலோ ஈரற்குலை நடுங்குகிறது; சாத மாக்கி இலையிலிட்டாலோ தலை சுழலுகிறது; வாயிற்போட்டாலோ பாயிற்படுக்கும் நோய் பேய்போல்வந்து பீடிக்கிறது. இன்னும் இந்த அரிசியில் மாக்கால் அளவை அதிகப்படுத்தும் பொருட்டுக் கல்லும் மண்ணும் கலக்கப்படுகின்றன.

பருப்புவகைகளுடன் போலிப் பருப்பினங்கள் பல இரக்க மின்றிக் கலக்கப்படுகின்றன. அவை, பருப்புக்குள்ள குணங்களைக் கெடுத்து வெறுப்புக்கிடமான பல உபத்திரவங்களைக் கிளப்பி விடுகின்றன. நெய்யோ ஐயோ! வென்று கூக்குரலிடக்கூடியதா யிருக்கின்றது. எருமை நெய்யாவது, பசு நெய்யாவது, கேவலம் ஆட்டு நெய்யாவது கலப்பில்லாமல் வாங்கவேண்டுமென்றால் அது முடிகிறதில்லை. நெய் வியாபாரிகள் செய்யும் பேதத்தை எழுதுவ தென்றால் கையும் நடுங்கும். இதில் பல தாழ்ந்த எண்ணெயினங்கள் சேர்ப்பது ஒரு பக்கமிருக்க, வாயினாலும் சொல்லத்தகாத சில அருவருக்கத்தக்க ஜீவ ஜெந்துக்களின் நிண வினங்களெல்லாம் மிஸ் ரம் செய்யப்படுகின்றன. நீரே பாலும் மோருமாக விளங்குகின்றது; மாவினங்களெல்லாம் வெண்ணெயாய் விட்டன. எள்ளின்தைலம் கலப்பில்லாமல் காண்பது அரிதாயிருக்கின்றது; வேர்க்கடலை எண்

னையும், வேறுபல தாழ்ந்த எண்ணெய்களும் நல்லெண்ணெயாக விற்கப்படுகின்றன. கடுகில் போலிக்கடுகும், மிளகில் போலிமிளகும், சோகத்தில் போலிச் சோகமும், பெருங்காயத்தில் வெறுங்காயமும், ஏலரிசியில் நத்தைச்சூரி விதையும், கலக்கப்படுகின்றன. முத்துச் சோளக்கதிரின்மேல் உரோமம்போல் மூடிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு விதமானவஸ்து சிவப்புச் சாயத்தில் தோய்க்கப் பெற்றுக் குங்கு மப்பூவுடன் கூட்டப்படுகின்றது. புளியைக்கண்டாலோ புளியைப் பார்த்ததுபோலிருக்கின்றது; அது, கொட்டையும், கோதும், கல்லும், மண்ணும், தூசியும், நீரும் சேர்த்து மிதித்துத் துவைக்கப்பட்டு மிக்க ஆபாசமாக விற்கப்படுகின்றது. வெல்லமோ சொல்லவேண்டிய தில்லை. கோணியின் நாரும், ஈயும், எறும்பும் செங்களிமண்ணும், சேர்த்து மிதிக்கப்பட்டும் கோணிகளில் போடப்பட்டும் கண்ணீர் விட்டழுவதுபோல் கசிந்தொழுதுக் கொண்டு வண்டியில் வரு வதைக்கண்டால் அதனைக் கையினாலும் தொட மனம் வராது. இவ் விதமேனல்லாச் சாக்குகளும் இயற்கை மாறி வருகின்றன.

இவையன்றி அருவருப்பான விடங்களில் போட்டுப் புரட் டிய காய், கிரையினங்களும், மிக அழுகிப்போன வேறுவகைக் கறி பதார்த்தங்களும், அழுகித் தூர்நாற்றம் வீசும் பழவகைகளும் விற கப்படுகின்றன.

ஜனங்கள் வேறு விதியில்லாமல் இவற்றையெல்லாம் வாங்கி உணவாக்கி உபயோகிக்கிறார்கள். இவற்றுள் ஒன்றை உட்கொண்ட அன்றே நூதன வியாதியொன்று தோன்றி விடுகின்றது. இப் படியே கெட்டுப்போன பற்பல வஸ்துக்களாலும் பற்பலவியாதிகள் தோன்றிக்கொண்டே யிருக்கின்றன. அவற்றால் உண்டாம் ஜனச் சேதத்திற்கும் கஷ்டத்திற்கும் அளவேயில்லை. இப்படி ஆகாரத்தி னாலேயே அவஸ்தையை உண்டாக்கிக் கொள்ளும் ஜனங்கள் வைத்தியரிடம் சென்றால் அவர்கள் என்னசெய்வார்கள் பாவம்! அவர்களுக்கு மருந்தைக் கொடுத்துப் பத்தியம்சொல்லி அவர்களை அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் மருந்தைச் சாப்பிட்டு விட்டுப் பத்தியத் திற்கு அந்தக் கெட்ட வஸ்துக்களையே வாங்கி உபயோகப்படுத்து கிறார்கள். அதனால் வியாதி இலகுவில் நீங்குவதில்லை. அந்தோ! பரி தாபம்! வியாபாரிகள் அதிக விலை வாங்கிக்கொண்டாவது நல்ல பொ ருள்களை விற்பார்களானால் ஏழை மனிதர்களுக்கு இவ்வளவு கஷ்ட முண்டாகாது. இத்துன்பங்களைக் கவனித்து நீக்குவோர் யாவர்?

ஜனங்களால் இவற்றை நீக்கிக்கொள்ளுதல் முடியாது. காரணம் முள்ள ஆட்சியாளர் இவற்றைக் கவனிக்க வேண்டும், தவறினால் ஜனங்களுக்குச் சுகாதாரத்தை நாம் நகர சங்கத்தார் இத்தீங்குகளை யொழிக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். இவர்கள் ஜனங்களின் சுகாதார நிலைகளுக்கான பல வழிகளில் கவனஞ்செலுத்தி வருகின்றார்கள். இத்தகைய கெட்ட வஸ்துக்களின் விற்பனையை ஒழிப்பதில் அநேகமாக முயற்சி யெடுத்துக்கொள்ளவில்லை. எனினும் சில மேதாவிகள் தூண்டுதல் செய்தால் இவர்கள் கவனித்து இந்நன்மையைச் செய்தல்கூடும். இது செய்யமுடியாத காரியமன்று; அறிஞர்க்கு மிக எளிதானதே. எளிதாயினும், போலிப் பொருள்களும், கெட்ட உணவுப்பொருள்களும், அழகற் சரக்குகளும் ஒழியும்படி செய்வதால் ஜனங்களுக்குப் பெரிய நன்மையுண்டு. நம் நாட்டினர் அளவிறந்த நன்மைகளை யடையவேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன் ஊக்கங்கொண்டு, பெரும் பெரும் காரியங்களிலெல்லாம் அரிய முயற்சி யெடுத்துவரும் பேரறிவாளர்களெல்லாரும் இச்சிறிய காரியத்தைச் செய்யத் துணிவார்களானால், இதனால் மனிதர்க்கு முக்கியமாகிய ஜீவாதாரம் ஏற்படும். அதன்மேல் பல நன்மைகளுண்டாவதோடு, தாங்கள் குறித்த பெரும் காரியங்களும் நிறைவேறும். இந்தப் பொது நன்மையான விஷயத்தில் மேதாவிகள் புத்தி செலுத்தும்படி இறைவன் அருள்புரிவானாக.

ஓம் தத் ஸத்.

ஆரம்பக்கல்வியினனுதாபம்.

நிகழ்கால ஆரம்பக்கல்வியைக் கவனிக்குங்கால் நம் சகோதரரானவரும் தெருமரலெய்துவார்களென நினைக்கின்றோம். ஆரம்பக்கல்வியின் முறை வரவர மாறுதலடைந்துகொண்டே வருகின்றது. தற்பொழுது சர்பிக் கப்படும் கல்வியானது குழந்தைகளுக்கு எளிதிற்பிடிபடும்படியான முறையென்று கல்வியுதாரிகள் கருதுகின்றனர்.

“அரிதரிது மானுட ராதலரிது” என்பது மானுட ஜன்மத்தினுயர்வை புணர்த்த அருந்தமிழுக் கன்னையாம் ஒளவைப் பிராட்டியா ரருளிச்செய்த வாக்கியம். இம்மானிட ஜன்மம் கடைத்தேறுவதற்குக் கல்வியே முக்கியம். ஏனெனில், புண்யமிது, பாபமிது, நன்மையிவை, தீமையிவை, செய்யத்தகுந்தன இவை, செய்யத்தகாதன இவை, கடவுள் ஒருவனுண்டு, அவனுக்கும் மகக்குமுன்னபேதமிவை, பாபிகளடையும் கதியிது, புண்யாத்மர்க்கெனய்தும் பதவியிது, ஈஸ்வரனை என் பஜிக்கவேண்டும்? எவ்வாறு பஜிக்கவேண்டும், என்னும் விஷயங்களை புணர்வதற்குக் கல்வியே அடிப்படையாக

கின்றது. மானிடஜன்மம் சந்தியடைவதற்குக் கல்வியாதாரமாதலின் “கல்வியில்லாதவன் கண் இல்லாதவன்” என்பர் ஆன்றோர். கண் என்பது இங்கு அகக்கண் என்னும் பொருளை யுடைத்து. இக்கல்வியை ஆரம்பத்திலிருந்தே நம் பெரியோர்கள் பத்திமார்க்கத்திலேயே போதித்து வந்தார்கள். எவ்வாறெனில், முதல் முதலில் என்னுள் ஏற்படுத்தி நறுமணக்கமழவாழை கழுருகளை வரிசையாய்க் கட்டி, பொற்கோலமிட்டு, சற்றத்தாரும் நண்பருக்குமு, கோயிலுக்குச் சென்று “துங்கக்கரிமுகத்துத்தாமணியை” வழிபட்டு, நாரீகேளமுடைத்த வலம் வந்த வணக்கி, இல்லமேகி, குரு முன்னுட்கார்த்த முதல் முதலாக “ஓம்: நமோநாராயணய வித்தம்” என்று அக்ஷராப்பியாசம் செய்விப்பர். “ஓம்!” என்னும் பிரணவத்திற்கு உரை எழுதினார் உளரோ! அதல, விதல முதற் பாதலம் வரையிலும், பூலோகம், புவரலோகம் முதற் சத்யலோகம் வரையிலும் ஏகோபிதமாய்க் கேட்கும் சப்தமிதுவன்றோ! சர்வாதர்யாமியாய் வினங்கும் சாக்ஷாத் பரப்பிரம்மத்திற்கும் இதற்கும் வித்தியாசமுண்டோ! இவ்வாறு, கல்வியைப் பிரணவத்தைக் கொண்டு தொடங்கி, பின்பு, ஆரியமோ, தமிழோ, தெலுங்கோ, எதெது அவரவர்கள் தாய்ப்பாஷையோ அதே மொழியிலுள்ள அக்ஷர வரிசைகளைப் போதிக்கவாரம்பிப்பார்கள்.

நிற்க, நம் தமிழ்நாட்டிலே, மேற்கூறியவாறு அக்ஷராப்பியாசமான பின்பு, உயிர் மெய் எழுத்துக்களைப் புகட்டி, பின்னர் சிறு சிறு வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு மேலேறவேற, உலகத்திற்கெல்லாம் எது உண்மையை யளிக்குமோ, எது பாபத்தைப்போக்கிப் புண்ணியத்தை புண்பெண்ணுமோ, எது கொடிய நசுக்குழியை நீக்கி மோக்ஷ சாம்பிராஜ்யத்தை யடையச்செய்யுமோ, எது காமக்குரோதலோப மோகமதமாச்சரிய மென்னு மிச்சைகளைப் போக்கடிக்குமோ, எது தனேஷ்டனை, தாரேஷ்டனை, புத்தரேஷ்டனை என்னு மீஷ்டைத்திரயங்களை யொழியச் செய்யுமோ, எது “தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வலிதிலார் தோன்றலிற் ரோன்றமை நன்று” என்னும் திருவள்ளுவ நாயனாது திவ்ய வாக்கியத்திற்கிணங்க, கதிரவன் பிரகாசத்தைப்போன்றும், சமுத்திரத்தினிலைகளைப்போன்றும் புகழைப் பரவச்செய்வதில் முன்னிற்குமோ அதற்கு மூலாதாரமாய் வினங்கும் “அறஞ்செய் விரும்பு” என்னும் அருமைமிகு பழமொழியையும், பயிற்று வித்துப் பின்பு அந்த தருமத்தை நடாத்துங்காலை விலக்கவேண்டியதை, “ஆறுவது சினம்” என்னும் முதமொழியார் கூறி, அதன்மேல் ஞானார்த்தத்தையே கொடுக்கும் பாக்களைச் சிறிது சிறிதாகப் புகட்டிப் பின்பு பெரிய புராணம், குருபரம்பரை முதலான கிரந்தங்களையும் போதிப்பர். இக்கல்வி முறையில், போதித்துவந்த வரிசையையும் ஆராய்ச்சிபுடன் பின்னர் எழுதுவோம்.

தற்கால கல்வியைக் கவனிக்கின் ஆ! ஹா! மனம் பதைக்கின்றது. இப் புண்ய பூமிக்கு இவ்விதக் கேடும் சம்பவிக்கலாமா எனவு மெண்ணவேண்டி

யிருக்கின்றது. மேனாட்டு நாகரீக முயற்சியால் நம் நாட்டுச் சகோதரர்கள், பஞ்சாஷ்டாத்தை ஐயித்து விழுதியையோ, அஷ்டாஷ்டாத்தை நினைந்து திருநாமத்தையோ, பாண்டரங்கத்தை தியானித்து ஊர்த்தவ புண்டரத் தையோ, லலாடத்திலிவது அநாகரீகமென நினைக்கின்றனர். அவ்வாறு அணிபவர்களைப் பைத்தியக்காரர்களென்றும் (Crack) நினைக்கின்றனர். “நீரில்லா நெற்றி பாழ்” என்று பெரியார் சொல்லிவைத்த மஹாவாக்கியத்தை நம் சகோதரர்கள் மறந்துவிட்டனர்.

இவர்கள் மேனாட்டு நாகரீகமென்னும் பெருங்குகையி லகப்பட்டு வெளிவரும் வழி தெரியாதிருப்பதாலும், பெரும்பான்மையோர் மேனாட்டா ரிடமே உத்தியோகம் பார்த்து வருகின்றார்களாகையாலும், சாதாரணமாக வார்த்தை சொல்லும் வயது வந்தவுடன் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடமனுப்பி விடுகின்றனர். கல்விச்சாலை செல்லும் மாணவர்களுக்குத் தாய்மொழியில் உயிரெழுத்துச் சொல்லிக்கொடுக்கும்போதே, ஆங்கில எழுத்துக்களையும் சொல்லிக் கொடுத்துவிடுகின்றார்கள். “ஓம்! நமோ நாராயணய வசித்தம்” என்று கற்பித்துக்கொடுக்கும் முறை மழுங்கிவிட்டது. இவ்வாறு, ஏதோ பெயருக்குமாத்திரம் அஷ்டாப்பியாசமானவுடன், “அறஞ்செய விரும்பு” என்னும் பழமொழிகளைப் போதிக்கும் வழிபோய் “கண்ணில்லாதவன் குருடன்”, “காலில்லாதவன் கொண்டி”, “மூக்கில்லாதவன் மூக்கறையன்” என்பவையே அப்பழமொழிகளைப் போதிக்கும் ஸ்தானத்தில் நிிற்கின்றன. ஏனெனில் இது மனிதர்களையமுடியாத வேதார்த்த ரகஸ்யமல்லவா! புண் யார்த்தமான தத்துவத்தை ஸ்தாபனஞ் செய்யும் மஹா ஸ்ருதி வாக்கிய மல்லவா!

இதையொத்த பாடங்கள் சிறிது போதனையானவுடன் “நல்லபையன்” “தட்டாத்திப்பூச்சி” முதலான பாடங்களைபுடைய புத்தகங் (Reader) களை வாசித்து, வகுப்பு ஏற ஏற ஆங்கிலபாஷை பிரதமபாடமாகவும், தாய் மொழி உப (அதம) பாடமாகவும் போதிக்கப்படுகின்றன. தேசசரிதம், சகாதாரம் முதலான பாடங்களும் ஆங்கிலத்திலேயே போதிக்கப்படுகின் றன. வகுப்பு மாற்றுவதிலும் ஆங்கிலத்தில் தேறியிருந்தால் மற்ற தாய் மொழிகளைக் கவனிப்பது துர்லபம். இஃதே, நம் தாய்மொழி தாய்நாடு இவற்றின் ஊன்திசைக்கு முக்கியகாரணமாகும். இவ்வாறு கல்விகற்று வரும் மாணவர்கள் எவ்வாறு சுத்த தாய்மொழியில் பேசமுடியும். “நான் பிச்சக்கு லால்ல ஈவினிங் போனேன்” என்றுதான் பேசுவார்கள். ஆரம் பக்கல்வி இவ்வாறிருக்குமாகில் நாமவர்களைக் குறைகூறுவதற் பிரயோ ஜனமில்லை. மேலும் திருத்தமுமடையாது. தற்காலப் பெண்கல்வியைப் பற்றிச் சென்ற கிருத்திகாமாத ஆனந்தபோதினியில் திருத்தமாக எழுதினோம். இவ்வாறு கற்கப்புகும் மாணவர்களுக்கு ஈஸ்வர விசுவாசமுண்டா வது துர்லபம்.

இருபாலர் கல்விபு மிக்கேட்டையடைந்தால், ஈஸ்வரபக்தியும், கீதியும்,

செழுமையுமோங்கி நின்ற நம் பாரதநாடும், தெய்வபாஷையெனத் தரும் தாய்மொழிகளும் என்று முன்னேற்றமடையும்? நம் “ஆனந்தபோதினி” போன்று தேசத்திற்கும், பாஷைக்கும் சுயநலங்கருதாதுழைத்துவரும் சஞ் சிகைகள் எத்தனை எழுதினுமென்ன பயனுண்டு? இதில் முயற்சியெடுத்து முறைப்படி, பழைய வழக்கங்களைத் தழுவி எழுதப்படும் புத்தகங்கள் அநேகமாய்ப் பாடபுத்தகமாக ஏற்படுத்தப்படுவதில்லை.

இதை வாசிக்கும் நம் நண்பர்கள் நாம் சொல்வதை வலக்காத்தில் வாங்கி இடது செவியால் விட்டுவிடாது நமது தொன்றுதொட்ட பழைய முறையை ஸ்தாபிதம் செய்யக் கல்வியிலாகா அதிகாரிகளைத் தூண்டெல் வேண்டும். தம் தம் குழந்தைகளுக்கு மேற்கூறியவாறு கல்வியாரம்பம் தத்தமதில்லத்திலேயே நடாத்தி, பின்பாவது பள்ளிக்கூடப்பிழைக்க வேண்டும்; தம் வீடுகளில் உண்மை தூல்களைப் போதிக்கவேண்டும். கல்வி இலாகா அதிகாரிகளும் இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்வேண் டும். பிரணவப் பரப்பிரஹ்ம ஸ்வரூபியான கடவுளும் தம் கருணைகடாஷ்ட வீஷ்ணுவத்தை இவ்விஷயத்தில் அருளுமாறு அவர் சரணகமலங்களைத் துதிசெய்வோமாக.

S. V. வரதராஜய்யங்கார், “சாஸ்வதி நிலயம்”

உறைபூர், திருச்சி.

உபவாசம்.

உபவாசம் என்றால் (உப=சமீப, வாசம்=வசித்தல்) சமீபவாச மென் றர்த்தம். அதாவது—ஜீவாத்மாவானது பரமாத்மாவின் சமீபத்தில் வசித் தலாம். அஞ்ஞானிகள் இக்கருத்தைத் தெரிந்தகொள்ளச் சக்தியின்றி வீணாகப் பட்டினியிருந்து காயத்தைக் கிலேசிக்கச் செய்கிறார்கள். இதற் குப் பிரமாணம்:—

“உப ஸமீபேயோ வாசோ,
ஜீவாத்ம பரமாத்மஜே:
உபவாஸ: ஸவிஜ்ஜேய:
நது காயஸ்ய ஸோஷணம்”

என்பதாம்.

“உபவாசமென்பது ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களின் ஸமீபவாசமாம்; காயத்தைச் சோஷிக்கச் செய்வதல்ல” என்று ஆன்றோர் கூறியுள்ளார்.

ஜீவப்பிரஹ்மைக்கியமே மூத்தி பெயரப்படுகிறது. இவ்வையக்கமானது ஏகாத்மித்தத்தால் கிடைக்கிறது. இந்நிலையானது யோகாப்பியாசத்தா லுண்டாகிறது.

யோகரூப்பியாசஞ் செய்பவனுடைய தேசம் அரோகநிட னாத்திரமா யிருக்கவேண்டும். சரீரத் திடமாயிருக்கவேண்டுமானால் ஆகாசநியமம் இன்

றியமையாதல்லவா ? இவ்வாறிருக்கப் பட்டினி கிடப்பது அறியாமையே யாகும்.

நாம் பட்டினியாக விருப்பதால் பித்தாதிக்க முண்டாகிறது. அதனால், அநேக வியாதிகள் சம்பவிக்கின்றன. வியாதியஸ்தன் எவ்வாறு யோக சாதனையியற்ற முடியும் ? ஒருபோதும் இயலாது. ஆனதுபற்றி அவனுக்கு உபவாசபலன் சித்திப்பதில்லை.

சில பணக்காரர்கள் யாதொரு சாதனையுமின்றிச் சோபாவில் சாய்ந்து கொண்டிருப்பதோடு, என்னுய்த் துங்குவது வழக்கம். இப்பேர்பட்டவர்கள் பட்டினிகிடப்பதால் சரீர ஜாட்யம் நீங்கும்.

தவிர, இன்னுஞ் சில காமியகர்மிகள் ஏதோவொரு அற்பபலனைவிச் சித்துப்பட்டினியிருப்பது வழக்கமாயிருந்து வருகிறது. இவர்களுக்குப் போகபலனே தவிர, யோகபலம் சித்திப்பதில்லை. ஆகையால், இவர்களைப் பற்றி நாம் பேசவேண்டிய தருவஸ்யம்.

“நாவார்த்தீஸ்ரி பவேத்தாவத்
யாவத் பாரன்ன கச்சதி
உத்திரேணது ஸரித்பாரே
கௌகாயா: கிம் ப்ரயோஜனம்”

அதாவது, “கப்பலேறிச் செல்லும் ஒருவன், ஏது வரையில் கரையைச் சேரவில்லையோ அதுவரையிலும் கப்பலை விரும்பியவனாகுக. அக்கரை சேர்ந்தபின் கப்பலால் யாது பிரயோஜனம் ?” என்னும் உத்தரத்தோ வசனப்படி, நாம் முக்தியென்னுங் கரையேறும் பரியந்தம் தேகமென்னுங் கப்பலைத்திடமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தால்தான் உபவாசத்தின் பல னாகிய ஜீவப் பிரஹ்மைக்கியஞ் சித்திக்கும்.

அசன பாணக்கிரியைகள் சுகத்தைத் தருவனவாகலின், அவை ஜீவப் பிரஹ்மைக்கிய சாதனமாகிய யோகத்திற்குச் சிறிதும் விக்கினமாகா. சமீப வாசமென்னும் உபவாச மொன்றே ஆர்ய சிரேஷ்டர்களால் அறுஷ்டிக்கத் தக்கதாம். மற்ற மனக்கிலேசத்தையும், ரோகத்தையும் உண்டெண்ணும் பட்டினியாதி கிரியைகள் தள்ளத் தக்கனவாம்.

அப்படியானால், வைகுண்டஏகாதசி ஸஹாசிவராத்நிரி முதலான உபவாசங்கள் உத்தம மாயிற்றே ; அவற்றை எவ்வாறு விடமுடியும் ? என்றால்; அவ்வுபவாசங்களுக்குத் தத்துவார்த்த மிதுவாம்:—

ஏகாதசி உபவாசம்:—

இடைவிடாது (தைலதாரைபோல்) யோகசாதனை செய்துவரும் போது பிரதமத்தில் தசேந்திரியசேஷ்டைகள் ஒழிந்தி மனஞ் சிறிது களை தாண வசப்பட்டு நிற்கும். இதுவே தசமி வ்ரதமாகும். அத்தாணையில் மனம் அசைவற்ற ஒருகாள் (24-மணிநேரம்) நின்றால் பதினொன்றாவது

இந்திரியமாகிய மனதின் சலனம் நீங்கும். இதுவே ஏகாதசி உபவாசமென்று ஆன்றோர் கூறுவர்.

தவிர, விசும்பின் தாசனாதுபவ காலத்தில் வீணை, வேணு, மிருதங்கம், தாளம், பேரி, நாகஸ்வரம், கன்செட், துத்துபி, சமுத்திரம், வண்டிகள், உடுக்கு முதலிய அநேக நாதமுழக்கம் கோசமாகும். இதுவே ஏகாதசி யன்று இரவும் பகலும் ஈசுவர ஸந்நிதியில் பக்திபுடன் செய்யும் பஜனையாகும்.

மேலும், ஏகாதசி (பதினொன்றாவது) இந்திரியமாகிய மனவொடுக்க வாரம்பத்தில் திறக்கப்பட்டுள்ள நவத்துவாரங்களைபுடைய தேகாலயத் தின் மத்தியஸ்தானமாகிய நாபி ப்ரதேசத்தில் சதா மூடப்பட்டுள்ள அதி ரகஸ்யமான ஸுஷும னாவின் கதவு விசித்திரமாய்த் திறக்கப்படுகின்றது. இதுவே ஸ்வர்க்க (பரமபத) வாசல் திறக்கப்படுவதாம்.

இத்தகைய சிதம்பரானுபவமானது மேற் சொன்னவிதமாய் ஒரு திவ சம் பூர்த்தியாய் ஸ்திரமாவதால் பதினொரு இந்திரியங்களும் [‘ஏகாதச விர்திரியாணி’ என்று தைதிலீலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது] தம் நிலையில் ஒழி கிச் சேஷ்டையற்றன வாகின்றன.

ததார்த்தம் பன்னிரண்டாவதான் (துவாதச) ஆனந்தம் ஜனிக்கிறது. இதுதான் ஜ்யோதி தரிசன மெனப்படுகிறது. இந்த ஜ்யோதி தரிசனம் இடைவிடாது நிகழ்ந்தால் அகண்டாகார விருத்தி புதயமாகும். இதுவே துவாதசி பாரணியாம்.

மகாசிவராத்நிரி விரதமும் இதற்கொருவாறு ஒத்திருப்பதால் ஈண்டு அது விவரிக்கப் படவில்லை.

முன்னொரு காலத்தில் தேவர்கள் தசமியன்று மத்தியானம் ஒருவேளை மாத்திரம் புசித்துப்பிறகு, மந்தாகிரியை மத்தாக்கித் திருப்பாற்பட்டை அமு தத்தின் பொருட்டு ஈசுவர பஜனைபுடன் கடைத்தார்கள். இவர்கள் தசமி யன்றிரவு ஆகாரத்தை நீக்கி, தரையில் சயனித்தார்கள். மறுகாள் ஏகாதசி யன்று பகலிரவு ஆகிய இரண்டு வேளையும் ஆகார நித்திராலஸ்யாதிகளை அறவே விட்டு, பகவத்ஸ்மரண்புடன் மதனஞ் செய்தார்கள். துவாதசி யன்று குரியோதயகாலத்தில் அமுதம் வெளிப்பட்டது. அவர்கள் அதிக சந்தோஷத்தால் (நூன) குரியதரிசனஞ் செய்தபின் அமுதபாரணசெய்து ஜாமாண ரஸிதராய்ச் சுகித்திருந்தார்கள். இதை ஜனங்கள் காணது வரை யில் ஒரு பண்டிகையாகக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். இது வைகுண்ட ஏகாதசியென வழங்கப்படுகிறது. இப்பண்டிகை பாமர்களின் பாவனைக் காக பண்டிதர்களால் சற்பிக்கப்பட்டது. மற்றவ்ரதங்களின் தத்துவங்களை யும் இவ்வாறே, புத்தியா லுணர்க.

மேதாவிகள் எப்போதும்—

“த்யான நிர்மதஞாயா சாத்
தேவம் பஸ்யேந் நிகுடவத்”

(உத்தரத்தோ)

என்ற பகவான் திருவாய் மொழியை அநுசரித்தவர்களாய் மேற் சொன்ன படி தியானமாகிய கடைதலை அப்பியவித்தலால் மிக ரகச்யமாகியுள்ள தெய்வத்தை அடைகிறார்கள்.

இவ்வுலகத்தில் பாஹ்யமாகக்காணப்படும் தத்துவசாஸ்திரங்கள் ஸ்வானுபவத்திலிருந்தே வெளியிடப்பட்டன. அத்தத்துவரகச்யங்கள் இன்னும் தெளிவாக விளங்கும் பொருட்டு, ஆலயங்களும் உபவாசாதி வீர தங்களும் கற்பிக்கப்பட்டன. இவ்வுணவையுள்ளபடி யறிந்தனுஷ்டிப்பவனே முமுகூஷுவெனப்படுகிறான்.

ஆகையால், நாம் காயக்கிலேச வியாபாரமாகிய பட்டினிகிடக்குத் தொழிலை யறவே யொழித்து உபவாசத்தின் தத்துவத்தை புணர்ந்த மகாத்மாக்களை விதிப்படியடைந்து அவருபதேச வுளவின்படி நடந்துவருவோமாயின் நாம் உபவாசபலனாகிய ஜீவன்முக்தி ஸ்திதியை யடைந்து பரமான்ந்த சித்திரையில் சுகித்திருக்கலாம். ஒம் தத் ஸத்.

V. லக்ஷ்மண தேட்டி, போர்டி ஸ்கூல்மாஸ்டர்,
வீரபாண்டி, சேலம்.

“மனந்தளர்வுருமை”

இது மனோதைரியம், அல்லது மனந்தளர்மை என்பதாம். இதன் விஷயத்தை விளக்கப்புகுமுன், இது இன்னது என்பதைப்பற்றியும், ஜனங்கள் இதன்பால் கொண்டிருக்கும் தப்பிப்பிராயங்களைப்பற்றியும் விளக்குதல் இன்றியமையாததாம். பலர் இதை முாட்டுத்தைரியம் எனக் கொள்ளுகின்றனர். அதாவது, இருட்டில் வெகுதூரம் துணையின்றி நடத்தல் முதலியவைபோன்றதாம். இம்மாதிரியான செய்கைகளை முட்டாள் தனமானவை என வாய் கூசாது சொல்லுதலும் பொருந்தும்.

இவ்வுலகில் அஞ்சவேண்டியவைகள் அனேகமிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு ஒருவன் அஞ்சியே தீரவேண்டும். இதுபற்றியே தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த நம் நாயனாரும்,

“அஞ்சவதஞ்சாமைபேதைமை” என்று கூறியுள்ளார்.

ஆதலின் மனந்தளர்வுருமை யென்பது இம்முட தைரியமன்று.

உண்மையான மனோதிடமாவது இடுக்கண்வந்துற்றகாலத்தில் மனம் கலங்காது, அச்சமயத்திற்குத் தகுந்தவாறு நடத்தலேயாம். பகுத்தறிவு படைத்த மானிடர் பலருள் யாவர்க்கு இச் சமயோசித புத்தியுளதோ அவரை உண்மையான மானிடர் எனச் சொல்லலாகும்.

ஒருவன் எவ்வளவுதான் சல்லி பயின்றிருந்தபோதிலும் சதாவது ஆபத்து நேர்த்தகாலத்தில் இன்னதுதான் செய்வது என்று ஒன்றும் தோன்றாத நிலைக்குத் தீர்ப்பின் அவனது பயிற்சியால் யாது நன்மை விளையும்? ஒருவருக்கு எவ்வளவுதான் இராஜபத்தியும், உண்மையாக உழைக்கும்

சேனாதிபதித்துவமும் இருப்பினும், கன்றாகச் சேனையைச் செலுத்தவேண்டிய காலத்து மனக்கலக்கமுறுவாராயின், இத்துல் விளையும் நஷ்டம் அளவிடற்பாலதன்று. தன் குழந்தைக்கு ஆபத்தானோரும்கால் மனோதிடத்தை யிழந்து மூலையில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் தாயினால் அக்குழந்தைக்குத் தீமையே உண்டாகுமென்பது திண்ணம். அவன் மனோதிடத்தைக் கைவிடாதிருப்பின் ஒருசமயம் சிற்சில உபாயங்களின்மூலம் குழந்தையைக் காப்பாற்றவும்கூடும்.

இத்தகைய மனோதிடம் யாவர்க்கும் இயற்கையிலேயே அமைந்திலது. வெகு சிலருக்குமட்டும் அவரவர்செய்த புண்ணிய கருமங்களின் பயனாக இயற்கையிலே இக்குணம் ஏற்படுகின்றது. இப்பாக்யம் எய்தப்பெற்றோர் தான், ஜனத்தலைவர்கள் போன்ற பொறுப்பு வாய்ந்த பதவிக்குத் தகுந்தவராவர்.

‘ஏறம்பூரக் கற்குழியும்’ என்றவாறு இயற்கையிலேயே இது அமையப் பெறுதவர்கள் நல்ல பயிற்சியினால் சிறிதளவாகிலும் பெறுதல்கூடும். கீழ்க் கண்ட வழிகள் அதன்பொருட்டுப் பயிலுதற்குரியனவாகும்:—

1. உலகினர் பெரியோராக மதிக்கும் சத்புருஷனுடைய நடைபுடை பாவனைகளைக் கவனித்து அன்றோர்கள் அவ்வக்காலங்களில் எவ்வாறு நடக்கின்றனர் என்பதைக் கூடுமானவரை நேரில் பார்த்து அறிந்துகொள்ளுதல்.

2. அவ்வாறு காணமுடியாதாருடைய செயல்களை, அச்செயல்களைப் பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ள புத்தகங்களைப் படிப்பதினால் தெரிந்துகொள்ளுதல்.

குறிப்பு:—நந்தமிழில் அவ்விதப் புத்தகங்கள் மிகவும் குறைவாக இருப்பது மிகவும் வருத்தத்தக்கது. இத்தமிழ்நாட்டில் பற்பல மேதானிகள் தோன்றி மறைந்திருப்பினும், அவர்களைப்பற்றி விரிவான சரிதங்கள் வெளிவந்தில. சில பிரசாரமானபோதிலும், அவற்றுள் பொதுவாக அக்கதா நாயகர்கள் தம் வாழ்க்கைக் கழித்தவிதமும், கல்விப்பின்ற விதமும் மேல் நோக்காகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவேயன்றி அவர்களது சமயோசித புத்தியும், மனோதிடங்களை விளக்கும் சம்பவங்கள் பலவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. விரிவஞ்சியோ அவைகளை மிகச் சிறிய விஷயங்களென்றோ கருதி ஆசிரியர்கள் விட்டுவிடுகின்றனர். இனியேனும் எவராலாவது இக்குறைகள் பூர்த்தி செய்யப்படின மிகுத்த கன்மைபயக்கும்.

3. சமயோசிதபுத்தி மனோதிடம் இக்குணங்களுடையாரை எட்டின் ராகப் பெற்று அவ்வப்போது அன்னருடன் கலந்துகொள்ளுதல்.

மேற்கண்ட வழிகளுடன் அவரவர்களுக்குத் தோன்றும் ஈனைய சில வழிகளிலும் நடக்க முயன்று, ஒவ்வொருவருக்கும் மிகவும் இன்றியமை யாத இம்மனோதிடத்தையும், சமயோசித புத்தியையும் அனைவரும் பெற முயல் ஆண்டவன் அருள்புரிவானாக.

N. V. ரமஸ்வாமி, உபாத்தியாயர், தறைபூர்.

பல்லிச் சொல்லுக்குப் பலன்.

ஆனந்த போதினியின் அன்பை நுகரும் அன்பர்காள்! அடியனேற்கு அன்பு கூர்ந்து ஆன்றோ ரருளிய பல்லி சொல்லும் பல னறியும் சில செய் புட்களை இதனடியில் வரைகின்றேன். அன்பர் பலரும் அவற்றின் பலன் களை உணர்ந்து செனக்கிய முறும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எதிர்கால நிகழ்ச்சியை யுணர்ந்துய்முறா பரமனருளிய பலசாஸ்திரங் களுள் பல்லிசாஸ்திரமு மொன்று. அஃது அதுபவத்துக்கு முழுது மொத்துளது. நமது நாட்டார் எக்காலத்தும் அதனை மிகுதியும் பாராட்டு கின்றனர்.

அதனை விரித்துக் கூறும் பெருநூல்கள் பலவுள். அவற்றை எல் லோரும் மனனஞ் செய்து உபயோகத்திற்குக் கொண்டுவருவது சஷ்டமா யிருக்கிறது. ஆதலின் அவ்வகைச் சிவமயினி எவரும் எளிதில் மனப்பாட்டுச் செய்து கொள்ளும் பொருட்டுச் சுருங்கச் சொல்லல் என்னும் அழகு கொண்ட இச் செய்யுட்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை அனு பவத்திற்கு மிகவும் ஒத்திருத்தலாலும் இவற்றை மனப்பாடம் செய்வது அரிதன்றதாலும் இவை பலர்க்கும் பயன்படு மென்பதில் ஐயமில்லை. பலன் அறிவதற்கு மூர்த்திகரமான கோவில், நல்மனை, பசுமரம் இவை களில் சொல்லும் கௌளியே உத்தமம். சிலசமயம் இதற்குச் சீக்கிரத்தி லும், சிலசமயம் நான் நீடித்தும் பலன் சித்திக்கும்.

பாட்டுகள்.

கொட்டும் பல்லிச் சூரலொன்றும் கூறுமிரண்டும் கனமாகும்
வட்ட மைந்து வானதிகம் வரவே சொல்லு மொருநான்கும்
எட்டு மேழும் பொல்லாதிங் கிசைந்த ஆறு நன்றாகும்
சட்ட முடனே மூன்றானால் சாவுசாருந் தப்பாமல்.

முன்னாவது வலமாவது மொழியின் திரு வளரும்
பின்னாவது இடமாவது பேசுஞ்ஞால் பல்லி
சொன்னாவது யுமைகேளென அரனார்மொழி குவரால்
பொன்னாவது பொருளாவது உயிராவது போமே.

ஜி. முத்துசாமி அய்யர், ஆற்காடு,
ஆத்தூர் தாலுக்கா, சேலம்.

ஆரிய சித்தாந்தம்.
(166-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கர்மமும், ஞானமும்.

சிலர் கர்மமே சிறந்தது என்பர்; சிலர் ஞானமே சிறந்தது என்பர். இவற்றில் நாம் இரண்டையுமே அங்கீகரிக்கின்றோம். கர்மத்தை முக்கிய மாகக் கொண்டவர்கள், “கர்மத்தை முறை தவறாமற் செய்வதனால்

ஞானம் தானேயுண்டாகும். அந்த ஞானமே மோட்சத்தைத் தரும்” என் பர்; ஞானத்தை மேலாகக்கொண்டவர்கள், “கர்மத்தினால் யாதொரு பய னுமில்லை. ஞானமே மோட்சசாதனம். ஆதலால் கர்மத்தை விட்டு ஞானத் தையே ஆசரிக்கவேண்டும்” என்பர். இந்த விஷயத்தில் நாராயணவதார மாகிய கண்ணபிரான் பகவத்கீதையில் அர்ஜுனனுக்கு விரிவாய்க் கூறி யிருக்கின்றார். அதை விவாசபகவான் சுலோக ரூபமாகச் செய்து பாரதத் தில் சேர்த்தருளினார். இருவரும் மஹாவிஷ்ணுவின் அம்சமாதலால் இவர் களை நமக்குச் சிறந்த பிரமாண புருஷர்களாவார்கள். இவர்களைத் தவிர வேறு பிரமாண புருஷர்கள் கிடையார்கள்.

இனி அர்ஜுனன் தன் வருண தர்மத்தை விட்டு புத்தம் செய்யமாட் டேனென்று கூறி புத்தமுயற்சியைவிட்டுத் துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்த போது, கண்ணபிரான் அவனை நோக்கி, “ஓ அர்ஜுனா! துக்கத்தை ஒழி த்து உன் சுயதர்மமாகிய புத்தத்தைச் செய். இந்தக் கர்மத்தைச் செய்யா விட்டால் உனக்கு நற்கதி கிட்டாது. யாதொரு சங்கல்பமுமில்லாமல் தன் குலதர்மமாகிய கர்மத்தைச் செய்கிறவன் பரப்பிரமத்தையே அடை வான். ஆதலின் உன் குலதர்மமாகிய புத்தத்தைச் செய். கர்மயோகமே சிறந்தது. கர்மபலனை விரும்பாமற் செய்யப்படுகிற எந்தக் கர்மமும் மோட் சத்துக்குக் காரணமாம். ஞானத்துக்கும் காரணமாகும். ஞானமின்றி மோட்சம் கிட்டாது. பரப்பிரமத்தினிடத்தில் மனம் லயித்திருப்பதும், விருப்பும் வெறுப்பும் இல்லாமலிருப்பதும், சுகதுக்கங்களைக் கருதாமலிருப் பதும், எல்லாப் பிராணிகளையும் சமனாகக் கருதுவதும் ஞானமாம். ஆத லால் கருமயோகத்தைச் செய். கர்மயோகமாவது பலாபேட்சையில்லாமல் கர்மங்களைச் செய்து அதைப் பிரம்மாப்பணஞ் செய்தலாம்” என்று கூறி யருளினார்.

அர்ஜுனன், “ஞானமே சிறந்ததானால் கொலை செய்வதாகிய இந்தக் கொடிய கர்மத்தைச் செய்யும்படி சொல்வதென்? இதனால் புத்தி மயங்கு கிறது. மோட்சமேதுவான ஒரே மார்க்கத்தைச் சொல்லும்” என்றான்.

கண்ணன்—“முற்காலத்தில் இந்தக் கருமயோகம் ஞானயோகமாகிய இரண்டும் என்னாலே சொல்லப்பட்டனவே. கருமத்தை விட்டதாலே ஒருவன் மோட்சத்தை யடையமாட்டான். மோட்சகாரணமாகிய ஞானத் தைக் கர்மத்தியாகத்தாலே அடைய முடியாது. கருமத்தைச் செய்வதே சிலாக்கியம். விடுவது சிறந்ததாகாது. சுதந்தரமில்லாதவன் ஒருவனும் கருமஞ் செய்யாமலிருப்பதில்லை. நற்கருமமோ துர்க்கருமமோ ஒன்றைச் செய்யாமலிருப்பதில்லை.

பிரமதேவர் ஆதியில் யக்குத்தோடு பிராணிகளைச் சிருஷ்டித்து, அவர் களை நோக்கி “இது உங்களுக்கு இஷ்டப்போகங்களைத் தரும். இந்த யக் குத்தாலே தெய்வங்களை ஆராதிப்புகள். அந்தத் தேவர்கள் இஷ்டப்போகங் களைக் கொடுத்து உங்களை இரட்சிப்பார்கள். இவ்வாறு நீங்கள் ஒருவரை

ஒருவர் அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு வாழுகள்” என்று சொன்னார். ஆதலால் தேவாராதன ரூபமாகிய கர்மத்தைச் செய்து அவர்களாற் கொடுக்கப்பட்டவைகளை அவர்களுக்கு உதவவேண்டும். அப்படிச் செய்யாதவன் திருடனாவான். தேவாராதனம் செய்து மிகுந்தவற்றைப் புஜிக்கிறவன் சகல பாபங்களினின்றும் விடுபடுவான். தன் குலதர்மத்தை விடாமல் சற்குருமங்களைச் செய்யவேண்டும். முற்காலத்திய பெரியோர்கள் எல்லாரும் கர்மத்தைச் செய்தே மேன்மையை அடைந்தார்கள். கர்மஞ்செய்யவேண்டாத ஞானியும் லோகோபகாரார்த்தமாகக் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும். அங்கனம் செய்யாதவன் உலகத்தைக் கெடுத்தவனாவான். பெரியோர் செய்ததையே உலகம் செய்யுமாதலால் உலகத்தாருடைய நன்மைக்காக ஞானிகளும் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும்.

கர்மத்தை விடவேண்டுமென்றது அதன் பலனை விடவேண்டுமென்பதேயாம். அதாவது கர்மத்தைப் பலாபேட்சையின்றிச் செய்து அதன் பலனைப் பிரம்மார்ப்பணஞ் செய்வதேயாம். அங்குனமன்றிக் கர்மத்தைச் செய்யாமலே விட்டுவிட வேண்டுமென்பதில்லை. பலாபேட்சையின்றிச் செய்யப்பட்ட இந்தக் கன்மமே ஞானமாம். ஞானமேதுவாம்.

சிலர் கர்மஞ்செய்யாமல் ஞானியாகவே பிறந்திருப்பார்கள். அவர்கள் முன் ஜன்மங்களில் கர்மங்களைச் செய்து பூர்த்திபெற்றவர்களாதலால் அவர்களுக்குக் கர்மம் வேண்டுவதில்லை. அவர்களைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு மற்றவர்கள் கர்மத்தை விடக்கூடாது. விட்டுவிட்டால் பாபத்தை அடைவார்கள். கன்மம் ஞானகாரணமும், ஞானம் மோட்சகாரணமுமாதலால் இரண்டும் அனுஷ்டிக்கத்தக்கனவே. ஒன்றையொன்று அனுசரித்திருப்பதினாலே ஞான நிஷ்டையால் உலகத்தை மறந்திருக்கும்போது கர்மம் செய்யவேண்டுவதில்லை” என்று கூறியருளினார். இவ்வாறு கூறியதனால் கர்மமே மோட்சகாரணமாதலால் அதைச் செய்தே தீரவேண்டுமென்று கண்ணபிரான் தமது அபிப்பிராயத்தைக் கூறினார். இதனால் மனிதர்கள் தத்தம் குலாசாரப்படி கர்மம் செய்யவேண்டுமென்பது விளங்கும்.

ஒரு நகரத்தில், ‘அசுவதன்’ என்ற பிராமணனும், பிரதத்தன் என்ற அரசகுமாரனும் ஒரே ஆசிரியரிடத்தில் ஒரே கலையை யுணர்ந்தார்கள். பிரதத்தன் மகுடாபிஷேகம் செய்யப்பட்டு அரசனானான். அசுவதன் தீர்த்தயாத்திரைபோய்விட்டான். வெகுநாட்கள் சென்றபின் அவ்விருவரும் அகஸ்மாத்தாய் ஓரிடத்தில் சந்தித்தார்கள். அப்போது அவர்களுக்குள் கர்மஞானங்களைப்பற்றி விவாதம் உண்டாயிற்று. அதில் அசுவதன் என்ற பிராமணன் தோல்வி அடைந்து வெட்கமுற்றான்.

அசுவதன் தன் குருவையடைந்து அவர் பாதத்தில் பணிந்து, “சுவாமீ! விவாதத்தில் பிரதத்தன் என்னை ஜயித்துவிட்டான். நான் தோற்றுப் போனேன். அவனைவிட நான் அதிகப் படிப்புள்ளவனல்லவா! அப்படியிருந்தும் அவன் ஜயிப்பானேன்? நான் தோல்வி யடைவானேன்? இதன்

காரணத்தை எனக்கு விளக்கிக் கூறியருளவேண்டுகிறேன்” என்று பிரார்த்தித்தான்.

அதற்குக் குரு, “அப்பா! பிரதத்தன் அரசரிமையுண்டு தன் குலதர்மத்தைக் குறைவறச் செய்து வருகின்றான். அதனால் அவனுக்கு மெய்ஞ்ஞான முதயமாயிருப்பதினாலேதான் உன்னை வென்று ஜயிக்கொண்டான். நீயோ உன் குலதர்மத்தை அனுஷ்டிக்கவில்லை. பிராமணன் பிரமசாரியாயிருந்தால் அவனுக்குக் குருபணிவிடை செய்வதே முக்கிய தர்மம். இல்லாவிட்டால் கிரகஸ்தாச்சிரமத்தை யடைந்து அதற்குரிய தர்மங்களைக் குறைவறச் செய்யவேண்டும். அவ்வாசிரமத்தில் பிரியமில்லாவிட்டால் சந்நியாசத்தையடைந்து அவ்வாசிரம தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அன்றேல் வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்தை அடைந்து அந்தத் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். நீயோ உன் குல தர்மத்தில் ஒன்றையாவது அனுசரியாமல் காலத்தைக் கழித்துவிட்டாய். அதனால் உனக்கு ஞானம் பிறக்கவில்லை. ஞானமில்லாதவன் எந்தக் காரியத்தையும் சாதிக்கமாட்டான். ஆதலால் நீ கிரகஸ்தாச்சிரமத்தை அடைந்து அக்கிளிஹோத்திராதி நித்திய கர்மங்களைச் செய்” என்று சொன்னார்.

அசுவதன் அப்படியே கிரகஸ்த தர்மத்தை அனுஷ்டித்துப், பிறகு பிரதத்தனைக் காணச்சென்றான். அவன் வருவதைத் தன் ஞானதிருஷ்டியால் உணர்ந்த அரசன் அரங்கியபாத்யாதிசனால் அவனை உபசரித்துப் பூஜித்து,

“பகவானே! இப்போது குலாசார தர்மத்தை அனுசரித்து வருகிற நீர் எனக்குக் குருவாகத் தக்கவர். ஆதலால் குருவாக இருந்து என்னையும் இந்த இராஜ்யத்தையும் காப்பாற்றும்” என்று கூறி அவனுக்கு அநேக வெகுமதிகள் செய்து அவனைத் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டான். அவனும் மனங்களித்தான். குலதர்மமாகிய கர்மத்தைச் சரிவர நியமத்தோடு செய்கிறவன் இம்மை மறுமையாகிய இருபலன்களையும் பெறுவான்.

கர்மமும், ஞானமும் முற்றுப்பெற்றன.

சீவானந்தாகர யோகீஸ்வரர்.

பேறு.

பெரியார் பெறுவனவற்றைப் பேறென்ப. பெறுவனதாம் நன்மக்கள், பொன், புகழ் முதலாகப் பதினாறுமேன அறிவுடையார் அருளிய நூல்கள் கூறும். அப்பதினாறனுள்ளும் ஒவ்வொன்றும் தன்நன் தன்மையால் மேம்பாடுடைய தெனினும் ஒரொன்று ஏனையவற்றினும் சிறந்ததாகும். சிறப்பினது, இது எனக் காட்டு முகத்தானே, இப்பொருள் இத்தன்மைத் தெனத் தம்மறிவான் உணர்ந்து உரைப்பவர் அறிவுடைய மக்களே யாவா ராதலின் அவர் தம் சிறப்புக் கூறவே சிறந்த பேராவது மக்கட்பேறு என்பது துணிய இக்கட்டுரை எழுந்த தாகும்.

உயர்திணை, அஃறிணை யென நூலோர் பகுத்த விரு திணையுள்ளும் நல்லறிவு, நல்லொழுக்கம் என்ற இவற்றைச் சிறந்து தமக்கும் பிறர்க்கும் பய னுண்டாக இசையுடன் வாழ்பவராய் (இலக்கண முடையார் உயர்திணைப் பாற் படுத்துக் கூறும்) மக்களே சிறந்தவராவர்.

மக்கள் சிறத்தற் காரணங்களுள்ளும் ஒன்றாய் அறிவாவது பொருள் களின் இயல்பு இது வென நிச்சயிக்கும் புலமையாம். இவ்வறிவு கல்வியின் பயனுய்க் கற்கும் அளவிற்குத்தகப் பெருகுத்தன்மையினதாம். இது இத் தன்மைத்தாதல் “மாந்தர்க்குக் கற்றினைத்தனறும் அறிவு” (குறள்-கல்வி 6) என்றதாற் நெளிவாம்.

ஒழுக்கமாவது ஆன்றோர் ஆக்கிய நூல்கள் செய்தக்கன இன்ன தகா தன இன்ன எனவிளங்க உணர்த்துவன வாதலின், அவைதம்மை முறையிற் கற்றுப் பின் கற்ற வழியில் நிற்வாம். இது “கற்றபின் நிற்க வதற்குத் தக” (குறள்-கல்வி-1) என்ற நந்தமிழ்முறையானே பெறப்படும்.

இங்குக் கூறிய இறுதிவாராற்றாப்பதாய்ப், பிறரால் அழிக்கப்படாத தாய், நன்மை தீமைகளை யறிந்து தீயதனின்றி நீக்கி நல்லதன்கட் செலுத்துவதாய் அறிவியையும், எல்லாருக்கும் சிறப்பினைத் தருவதாய், இன்பம் பயப்பதாய் ஒழுக்கத்தினைப் முடையாரன்றோ வாழ்க்கைக்கு இன் றியமையாச் சிறப்பிற்றாய் பொருளை நன்னெறியின் ஈட்டியும், காத்தும், வகுத்தும் இவ்வாழ்க்கைக்கு உரிய இயல்போடும் கூடி, அன்பும் அறனு முடையாராய்ப் பயனுடைச் செய்கைகளைச் செய்பவராவர். அவர் செய்யத் தக்க பயனுடைச் செய்கைகளாவன, ஏற்றபெற்றியில் உணவு கொடுத்தல், கல்விக்கழகம் சிறுவுதல், பல் தொழிற்பயிற்சிப்பள்ளிகள் பலவமைத்தல், அறனறி ஆலயமமைத்தல், மருத்துமன்றம் நாட்டல் முதலியனவாம். இவையே யன்றித் தாய் மொழியினை வளர்த்தல், நிகழ்ச்சி அறிக்கை (வர்த்தமான பத்திரிகை) களை வெளியிடுதல், நாட்டிற் கூழியம் செய்தல் முதலியனவும் யாவரும் புகழத்தக்க முறையிற் செய்யத்தக்க பயன் தரு செய்கைகளாம்.

இனி, உணவு கொடுத்தல் தொடங்கி ஒவ்வொன்றினையும்பற்றிச் சொல்லிச் செல்லுவதாயின் கட்டுரை விரியுமாதலின் அவற்றினை விடுத்து, மொழியினை வளர்த்தல் தொடங்கிச் சிறிது கூறுங்கால் மொழியினை வளர்த்தல்தான் ஒருவர் தம் தாய் மொழியினை நாடெங்கும் பரவச் செய்தலாம். ஒரு நாட்டின் பெருமையும், மக்களின் அறிவொழுக்கங் களும் பிறவும் அந்நாட்டி வழுக்கும் நூல்களானே அறியக்கிடப்பனவாம். இவை பண்டைப் பெரும்புலவர் தமக்கு இயல்பினமைந்த பேராளான் எழுதிப் போந்த நூல்கள், தம்மை ஆய்ந்து பயிலுவார்க்கு, நாட்டின்வனம் முன்னோரின் பெருமை, செங்கோ லோச்சிய மன்னர்தம் பீடுடைமை முதலியவற்றை எளிதின் விளங்க உணர்த்துமாற்றான் அறியப்படும். மற்றும் அந்நூல்கள், தம்மை ஊக்கமுடன் உழைத்துப் படிப்பார்க்கு

அளவில் அறிவினையும் பெருமையினையும் அளிக்கும் இயல்பின வென் பதை எவரோ மறுக்க வல்லார்? சிலரே அவற்றின் இயல்புணர்ந்து முன் னைய நூல்களுள் மறைந்தொழிந்தன போக எஞ்சியவற்றைப் புகழ்வார் புகழும் புகழ்ச்சிக் கெல்லாம் இடனாகப் பல இடைபூறுகளையும் பொருட் படுத்தாமல் பதித்தும், பதிப்பித்தும், உலகுக்கு உபகரித்தும், அவற்றை இக் காலத்தேயன்றி எதிர்காலத்தும் ஆராய்ச்சி செய்யுமவர், தாம் காணும் முறையே முறையாகக் கொள்ள ஆராய்ச்சி செய்வதிலேயே பொழுதினைப் போக்கியும், உரையின்றிக் கிடந்த பெருநூல்களுக்கு என்றும் ஒல்காப் பெரும்புகழ் சரக்கும் உரைவகுத்தும் தமிழ் மொழிவளர்ச்சியைப் பெருக்கு பவராய்த் தம் நாள் பயனுடைய நாளாகச் செய்துவருகின்றனர். ஏனையரோ வெனின் தம்மைத் தற்காலத்து நாகரீகம் பெற்றவரென மதித்துச் செருக் காம் போர்வை போர்த்து அவை பயக்கும் பயனை இழப்பவராய் யுழுவர். அன்றியும், இவர் நூற்களின் எழுச்சியினைத் தாம் அறியாதவர் என்பதனை யும் மறந்து முற்றமறிந்தவராக வீறுபேசி அவற்றை இழிவுபடுத்தவும் தொ டங்குகின்றனர். அறிஞர் இன்னார் பேதைமைக்கு இரங்குவதன்றி எண்ணுவ தொன்றுண்டோ! அவ்வறிஞர் ஒருகால் அப்பேதைமையாகத் திருத்த முயன் ருலும் அவர்தம்மால் இகழப்பட்டி ‘அவர் தன்மையறியாது அறிவுறுத்தியது நமது பேதைமையன்றோ’ என்று தம்மைத்தாமே நொந்து கொள்ளும். நிலைமையை யடைகின்றனர். உலகம் உழல் உழலும் இப்பேதைவர் ஏனை யோர் இயல்போடு தம் இயல்பினை, நடுநிலைமையினின்று ஆராய்வாராயின் தம் செருக்கினை யொழித்து மொழிவளர்ச்சிக் குரியவற்றைச் செய்தலில் ஊக்கங் கொண்டு உழைப்பவராவர் என்பது சொல்லலும் வேண்டுமோ?

அடுத்து, நிகழ்ச்சியறிக்கைகளை வெளியிடுதல்பற்றிப் பேசுமிடத்து அவைதாம் நூல்கள் போன்று மக்களுக்கு அறிவொழுக்கங்களைப் பயப்பன வாதலோடு பிறவழிகளாலும் உலகுக்கு உறுதி பயப்பனவாம்.

நூல்கள் தாம்கூறி முடிக்கவந்த பொருள் நோக்கத்துடனே அப்பொரு ளினை விளக்கச் சொல்லுங்கால் ஓரிடத்துச் சிறிது விரியவும், பிறிதோரிடத் துச் சுருங்கவும் உரையாநிற்கும். நிகழ்ச்சி அறிக்கைகளோ வெனின் உல கின் பலவிடத்து நிகழ்ச்சிகளையும் கூடிய விரைவில் விரிவாக வரைப்பன வாம். அன்றியும், அவை, நூல்கள் சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களை யும், ஆய்ந்தார்தம் கொள்கைகளினையும் தெளியச்செய்வனவாம். இத்தகைய நிகழ்ச்சி அறிக்கை வெளியீடுகள் உலகமெங்கும் பரவிப் பெரும்பயன் தரு வனவாக விருத்தலின் அவையிற்றை வெளியிடுமவர் உலகிற்குப் பயன்படு மவற்றைச் செய்பவராவர் என்பது விளக்கமன்றோ. நிற்க:—

நம் நாட்டில் ஏனைய நாடுகளைப் போன்று மிகுதியும் நிகழ்ச்சி யறிக்கை வெளியீடுகள் பெருகவில்லை. எனினும் இங்குமங்குமாகச் ‘சுதேச மித்திரன்’ போன்ற சில நான்வெளியீடுகளும், ‘தமிழ்காடு’ ஒத்த சில வாரவெளியீடு களும், ‘ஆனந்தபோதினி’ போன்ற சில மாத வெளியீடுகளும் மக்களுக்குப்

பயனளித்து வருவனவாம். இவை யொத்த பலவெளியீடுகளை வெளியிடு மவர் சிறந்த மக்களாவார் என்பதனை உலகம் ஒப்பாதொழியுமோ?

இனி, முடிவாகக் கூறுமிடத்து நாட்டிற் கூழியஞ் செய்தலும் பய னுடைச் செய்கையாம். ஒருவன், தன்னுயிரை யிழத்தலான் பிறர் நலங்களைக் காக்கக்கூடுமாயின் தன்னுயிரையும் ஈத்துப் பிறர் வாழக்கொள்ளும் உள்ள த்தின் ஊக்கமே நாட்டிற் கூழியஞ்செய்தற்குச் சிறந்த குணமாம். இக்குணத் தினை இயற்கையாகப் பெற்ற நம் தமிழ்மக்கள் பல்லாயிரவர் நம் நாட்டில் வகை யொழித்து இசையினைநாட்டி வாழ்ந்தவராதல் பண்டை நூல்களை உய்த்துணர்வார்க்குக் குன்றின்மேலிட்ட விளக்கெனத் தோன்றுதல் ஒரு தலை. மனிதர், பிணியானும் பிறவழியானும் வாளா யாதொரு பயனுமின்றி மாய்தலின் என்றும் இறந்துபடல் முடிந்ததாகலின், நாட்டிற் கூழியஞ்செய்தல்பற்றி உயிர் நீத்தார் இவ்வென உயர்ந்தார் வாய்ப்பு உம் பெருஞ்சுட்டிற் கிலக்காகிப் பிறரும் தம் நெறியிற் செல்லச் செல்லும் சிறப்புடைய மக்க ளையே மெய்யுழியவென உலகம் போற்றுகிறதும். ஆதலின் நாட்டிற் கூழி யஞ் செய்தலை முன்னிட்டிச் செய்வன யாகும் பேறுகளுள் சிறந்தது மக் கட் பேறுமென்பதனைத் தெளிவிக்கும்.

இனி, மொழிந்தது கொண்டு முடிபு துணியுழி ஆன்றவறிவுடையராய் நன்னெறியினின்று ஈட்டியதனைப் பகுத்துண்டு பல்லுயிரோம்பி மக்கள் அறிவுடையராதற் கேற்றனசெய்து, இறுதிபயப்பினும் உறுதிபயப்பின இய ற்றி, ஒழிந்த பேறுகளையெல்லாம் பெற்று வாழும் திறமையுடையார் மக் களை யாவாராதலின் பேறுகளைத்தினும் சிறந்ததாவது மக்கட்பேறே என்பது துணிபாம்.

இது, “பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த

மக்கட்பேறல்ல பிற”

என்ற தேவர் வாக்கானுந் தெளிவாம்.

N. திருவேங்கடத்தையங்கார், தமிழ்ப்பண்டிதர்,

C. R. C. High School, Purasawalkam.

அர்ச்சுனன் சபதம்.

உண்மை உணர் அறிவினர்காள்!

சென்ற புரட்டாசித் திங்களில் வெளியான ஆனந்தபோதினியில் “ஓர் சந்தேகவினா” என்று தலையங்கமிட்டு வெளிவந்த விடயத்தையும் அதற்குப் பத்திராதிபர் எழுதிய குறிப்பினையும் நண்பர்கள் கண்ணுற்றிருப்பார்கள். அதில் அர்ச்சுனன், தன் மகன் அபிமன்யு இறந்த துக்கம் பொருது பெரி தும் வருந்திப் பின்னர், அடுத்தநாள் பகல் முடியுமுன் சிந்து பூபதியாகிய சயத்திரதனை எதிர்த்து அவன் ஆவி கவராவின் தான் வெந்தழலில் வீழ் வதாகச் சபதம் செய்கின்றவிடத்து,

“மனைவியுயிர் வியநன் மகன்மனைவி கையால்

தினையளவு மோர்பொழுது சேலித்தவ னாவேன்” என்று

அவன் கூறுகின்றதாகக் குறிக்கிற செய்யுளில் ஐயம் ஏற்படுகின்றது. இச்செய்யுளை யோதுவார் ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்வையம் எழுவது சக ஐமே. ஆனால் இவ்விதம் அர்ச்சுனன் கூறுவதாகக் குறிப்பது பொருந் துமா? இச் செய்யுளுக்கு முந்திய செய்யுட்களில் பின்வருமாறு,

“மன்றிலொரு சார்புற வழக்கற உரைக்கும்

புன்றொழிலர் வீழ்நாரு புக்குழலு வேனே” என்றும்,

“தாதையுட னேமொழிதகாதன பிதற்றும்

பேதைமக நெய்துநெறி பெற்றுடைய னாவேன்” என்றும்,

“தாயர்பசி கண்டெனினி தன்பசி தணிக்கும்

நாயனைய புல்லரு நாகிலுறு வேனே” என்றும்,

“தஞ்சென நினைந்தவர் தமக்கிடர் நினைக்கும்

நஞ்சனைய பாதகர் நடக்குநெறி சேர்வேன்” என்றும்

அவன் செய்கின்ற சபதங்கள் யாவும் எவரும் ஒப்பத்தக்கவையே. இவ்வித மெல்லாம் சபதம்கூறிய அர்ச்சுனன் பின்னர் உலக இயலுக்கு மாறிச் சப தம் செய்வானேன்? அன்றி ஆசிரியர் அவ்விதம் குறிப்பானேன்? அன்றிப் பாடம் அவ்விதம் கேர்ந்ததேன்?

இத்தப்பாடம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஜ்ஞாநக நாவலாவர்கள் பதிப்பில்மட்டுமே யிருக்கிறது. யாம் காணப்பெற்ற இதர எட்டுப்பிரதிகளிலெல்லாம்,

“மனைவியய லான்மருவல் கண்மெவன் கையால்

தினையளவு மோர்பொழுது சேலித்தவ னாவேன்”

என்ற பாடமே காணப்படுகின்றது. இன்னுஞ் சில எடுகளில் இப்பாட்டை முழுவதுமே விடப்பட்டிருப்பதாகவுங் கேள்வி.

ஆதலால், பல எட்டுப் பிரதியிலும் காணப்படுகின்ற

“மனைவியய லான்மருவல் கண்மெவன் கையால்

தினையளவு மோர்பொழுது சேலித்தவ னாவேன்”

என்ற பாடமே ஏற்றமுடைத்தென்பதற்கு, நம் மூதாட்டியாம். ஒவை கூறு கின்ற ஒரு பாலை எடுத்துக் காட்டினும்.

“கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது

* * * *

அதனிலும் கொடிது அன்பிலாப் பெண்டிர்

அதனிலும் கொடிது

இன்புற அவர்கையில் உண்பதுதானே”

என்ற பாடலே நம் வீரனான அர்ச்சுனன் கருத்தைத் தெற்றென விளக்கும்.

இக்காரணத்தால் “மனைவியயலான் மருவல்கண்டு மவன்கையால்” என்ற பாடமே சரியெனத் தோன்றுகின்றது.

தொ. மு. பால்கார், “சித்திராலையம்”

திருநெல்வேலி.

குறிப்பு:—இக்கேள்விக்குப் பலர் வேறு விதங்களாகவும் விடைகள் எழுதியிருக்கின்றனர். அவ்வெல்லோருடைய பெயரையும் அவர்கள் விடையுடன் பிரசுரிக்க இடமில்லை. அவற்றுள் ஒவ்வொருவரும், ஒருவன் தன் மனைவியிருக்க அவன் மனம்நொந்து உயிர் துறக்கத்தக்க துன்பத்தை யவளுக்குச் செய்துகொண்டு மருமகள் கையால் உண்பது தவறென்றும், அரண் தன் மனைவி யிறந்தபின்பு மகனுக்கு முடிசூட்டிவிட்டுத் துறவடையா மல் வீட்டிலிருந்துகொண்டு மருமகளிடம் சாப்பிட்டுவருதல் பிசகு என்றும், மனைவி யிறந்தபின் மருமகளிருக்குமிடத்திலிருந்து அவளாலுபசரிக்கப் பட்டு வந்தால் அவளைக் கற்பழிக்க ஏது உண்டாகுமென்றும், அதனால் 'மனைவி யுயிர்விய நன்மகன் மனைவி கையால், தினையளவு மோர்பொழுது சீவித்தவளுவேன்' என்ற பாடமே சரியானதென்றும் பற்பல விதமாகத் தமக்குத் தோன்றிய கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

இந்த அபிப்பிராயங்கள் ஒருவகையில் பொருத்தமுடையவை எனினும், மனைவி சாகுமாறு அவளைத் துன்புறுத்தி மருமகளோடுமொவையிருத்தலும், மனைவி யிறந்தபின் துறவடைதலும், மருமகளைக் கற்பழித்தலும் எல்லோரிடத்துமே நிகழ்வனவல்ல. அறிவில்லாதவரே மனைவி யிருக்கும்போது அவளைத் துன்புறுத்தி மருமகளோடுமொவையு செய்வார்; தூர்த்தரே மனைவி யிறந்தபின் மருமகளைக் கற்பழிக்கத் துணிவார்; தீவிர ஞானமுடையவரே மனைவி யிறந்தபின் துறவடைவர். மற்றவர் இவ்விதத்திலேயே யிருப்பார். அங்ஙனமிருப்ப, மனைவி யிறந்தபின் ஒவ்வொருவர்க்கும் துறவு அவசியமென விளங்கியும், சில தூர்த்தர் நடக்கையைக் குறித்து எல்லோரும் மருமகளைக் கற்பழித்துவிடுவார்களென்பதை விளங்கியும் நீதி கூறுவது இல்லற தருமசாஸ்திரத்திற்கு முரணாகும்.

மருமகளாயிருப்பவள் வயதுதளர்ந்த மாமன் மாமிகளைத் தந்தை தாயா ரைப்போல எண்ணி உபசரிக்கவேண்டுமென்பதும், அவர்கள் அவளைப் புத்திரியைப்போல் பாதுகாக்கவேண்டுமென்பதும் தரும சாஸ்திரங்களின் துணிபு. அங்ஙனமிருப்ப, இத்தகைய விஷயங்களை உள்ளடக்கி மருமகளிடம் உணவுண்ணல் இழிவெனக்காட்டி ஒரு ஸுத்திரிய வீரன் சபதங் கூறுதல் பொருத்தமாகாது.

“மனைவி யயலான் மருவல் கண்டு மவன்கையால்

தினையளவும் ஓர்பொழுது சீவித்தவளுவேன்”

என்று சபதங் கூறுவதே தகுதியானதெனத் தெரிகிறது. அபிப்பிராய பேதங்கள் பலவிதமாக வெளிவருவது இயற்கை. அவற்றுள் பொருத்தமானவற்றைக் கொள்வதே அறிவுடைமையாம். ஒரு நண்பர் சந்தேகங் கேட்டதால் இவ்வினாவையும் விடைகளையும் வெளியிட்டோம். இதனால் வினாவிய நண்பர் சந்தேகம் தெளிந்துகொள்வாராக. இவ்விஷயம் இத்துடன் முடிவுபெறும். இனி இதைப்பற்றி அதிகமாக வேறென்றும் பிரசுரிக்கப் பத்திரிகையில் இடமில்லை.

ப-நீ.

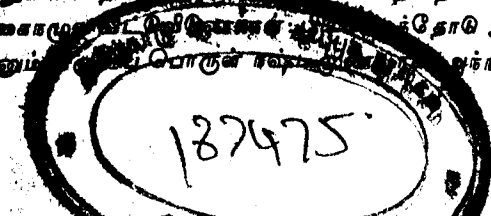
ஆத்திருடி உதாரணக் கதைகள்.
(160-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

“இடம்பட வீட்டேல்.”

“இடம்பட=(வசிக்கும் இட அளவிற்கு மிஞ்சி) வெற்றிடமுண்டாக, (அதாவது காலி இடம் அதிகமாகக் கிடக்கும்படி), வீடு=(குடியிருக்கும்) வீட்டை, ஏடேல்=கட்டாதே” என்பது இதன் பொருளாம்.

மனிதன், தானும், தன்னைச் சார்ந்தவர்களும் வாசம் செய்வதற்கு எவ்வளவு இடம் அவசியமோ அவ்வளவே இடமிருக்கும்படி வீட்டைக் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். அங்ஙனம் கட்டப்படும் வீட்டில் வெற்றிடமில்லாமல் எங்கும் எப்பொழுதும் ஜனசஞ்சாரமிருந்துகொண்டே யிருக்கும். எந்த இடமும் குப்பை முதலியன இன்றிச் சுத்தமாகவே யிருக்கும்; இராக் காலத்தில், ஜனங்கள், தங்களுடைய செளகரியத்தை உத்தேசித்து ஏற்றம் விளக்குங்கள் எரிந்துகொண்டிருப்பதால் பிரகாசம் பரவியிருக்கும். அதனால், அவ்வீட்டில் எக்காலத்தும் இலக்ஷுமீகரம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். அவ்வீட்டில் வசிப்போர் மிக்க செல்வவந்தராயில்லாவிடினும் ஐசுவரியமுடையவர்களேப்போலவே விளங்குவார்கள். இதுபற்றியே நம் மூதாட்டி கூறிய, “சிறுக்கட்டிப் பெருகவாழ்” என்னும் மற்றொரு முதுமொழியும் வழங்குகின்றது.

இங்ஙனமின்றி, மனிதர் சஞ்சரிப்பின் அளவுக்கு மிஞ்சி வெற்றிடங் கிடக்கும்படி வீட்டைக் கட்டினால் அதிற் சிறுபாகத்திலேயே மனிதர் சஞ்சரிப்பார்கள். பெரும்பாகம் மனிதசஞ்சாரமின்றியே யிருக்கும். மிகுந்த தனவந்தர்களும்கூட உபயோகமற்ற விடத்தில் கவனஞ்செலுத்தமாட்டார்கள்; பெரும்பான்மையும் அவ்விடத்தைப் பார்க்கவேமாட்டார்கள். அதனால் அவ்விடம் அசுத்தமாகும், வெளிச்சமின்றியும், விஷஜந்துக்கள் சஞ்சரிக்கும் ஸ்தானமாகும், வெணவாழும், எலியும், பூனையும் மறைந்து தங்கும் இடாகிய ஸ்தானமாகும், திருடர் மறைவதற்குப்பயோகமாகும், நிகேதப் பொருள்களைக் குவிக்கும் ஒதுக்கிடமாகும், வேறு பற்பல அருவருப்புக் களைத் தருவதாயும் மாறிவிடும். அவ்வாறு செட்ட விடத்தின் சாயை மற்ற விடத்தினுள் படிவதால் பொதுவாக அந்த வீடு முழுவதும் பொலி திறந்ததாகிவிடும். அங்ஙனமாகவே அவ்வீட்டில் வாழ்வார்க்கும் செல்வாக்கானது குறைய ஆரம்பித்தாலும், ஒருசமயம் அவ்விடக்காரர் அந்தக் காலவிடத்தைச் சுத்தமாகவைத்தவாச் சித்ததை யெடுத்துக்கொண்டாலும், அதனைப் பெருகி மெழுதிச் சுத்தஞ்செய்ய வேண்டியாட்கள் அதிகமாக வேண்டியிருப்பதாலும், அவற்றைக்குக் கொடுக்கும் சம்பளச் செலவு அதிகரிப்பதாலும், எங்கும் வெளிச்சமுண்டாவதற்குப் பற்பல விளக்குகள் ஏற்றவேண்டியிருப்பதாலும், அவ்விளக்குகளுக்கு எண்ணெய் வாங்கும் செலவு அதிகரிப்பதாலும் சில தினங்களுக்கிடையே அக்காரியத்தை நடத்திப் பார்த்துப் பின்னர் கைமுறுட்டி நெருங்கி வருவதோடு அதனை விடாமற் செய்தவரினும் அந்தப் பொருள் எவ்வளவு அதிகமாக அந்த வீட்டில்

தால் அன்றோர் இன்னலடைவார்கள். இடம்பமாக இடம்பட வீட்டைக் கட்டினோர் பலர் இத்தகைய நிலைமையடைவதை நாம் எக்காலத்திலும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணலாம். இதற்குதாரணமாக ஒரு சிறு கதை கூறு வாம்:—

ஒரு கிராமத்தில் தனவந்தரொருவரிருந்தார். ஆனால் இவர், பண மொன்றும் தேடவில்லை. இவரிடமிருந்த செல்வமெல்லாம் இவருடைய தந்தையால் தேடிவைக்கப்பட்டதே. அதனால் இவர் பணத்தின் அரு மையை உணரமாட்டார். ‘பொருள்தனைப் போற்றிவாழ்’ என்ற முது மொழியையும் இவர் அனுசரித்து நடப்பதில்லை. பொருளை இடம்பமான காரியங்களிலும், பயனற்ற விஷயங்களிலுமே செலவிட்டு வீண் பெரு மையை யடைவார். இவர் உணவிட்டு உண்ட இலையை, வெளியில் வேலைக் காரர்கள் எடுத்துப்போட்டால் அதில் இரண்டு இலட்டு மீதியாகக் கிடக் கும்; உயர்ந்த விலையுள்ள மற்ற உணவு வகைகளும் மிஞ்சிக் கிடக்கும்; இவர், “ஏன் இவ்வளவு விலைமதிப்புள்ள உணவுவகைகளை வீதியில் எறிந்து வீணாக்கவேண்டும்; நமக்கு அவற்றில் எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவை மட்டும் ணைத்து நாம் சாப்பிடலாமே” என்று சிந்திதும் சிந்திக்கமாட்டார். இவ்வாறு இவர் இந்தப் பயனற்ற காரியத்தைச் செய்வதோடு, “எச்சில் இலையில் இரண்டு இலட்டாவது வீதியில் வீழும்படி செய்யாத பணக்கார ரும் ஒரு பிரபு ஆவா” என்று இந்தப் பேதைச் செய்கையைப்பற்றிப் பெருமையும் பேசிக்கொள்வார். இப்படியே இவர் பற்பல காரியங்களையும் செய்துவருவார். அவற்றுள் உதாரணமாக இஃதொன்றும்ட்டும் இங்கு விளக்கப்பட்டது.

இந்தப் பெருமைக்காரர் இவ்வணம் இடம்ப புருஷராய் வாழ்ந்துவரும் காலத்தில், இவருடைய தந்தையார் தமது குடும்ப அளவிற்குத் தகுதியா கக் கட்டியிருந்த வீடு, பார்வைக்குத் தம் பெருமையை விளக்கக்கூடியதா யில்லை யென்று நினைத்து, அதனை யிடித்துவிட்டுச் சுமார் ஐந்துறு மனிதர் கள் வசிக்கத்தக்கதான ஒரு பெரிய வீட்டைக் கட்டினார். அதில், இவ ரும் இவருடைய மனைவியும், இரண்டு மூன்று வேலைக்காரருமே வாசஞ் செய்துவந்தார்கள். இவர்களுக்கு முன்பகுதியிற் கொஞ்சம் இடமே போதுமானதாயிருந்தது. எஞ்சிய இடமுழுதும் வீணய்க்கிடந்தது. எனி னும், அந்தப் பிரபு அதிகப் பணச்செலவுசெய்து, மேலும் சில வேலைக் காரர்களை நியமித்துத் தினந்தோறும் காலியிடத்தைச் சுத்தப்படுத்தச்செய் தும், ஆங்காங்கே விளக்கேற்றச்செய்தும் நல்ல நிலையில் பாதுகாத்து வந் தார். இவ்வகையில் அவருக்கு அனாவசியச்செலவு அதிகமாயிற்று; இத னோடு அவருடைய வேறு இடம்பமான காரியங்களிலும் பணச்செலவு மிருந்துவிட்டது. இவ்வகைச் செலவுகளால் சில வருடங்களுக்குள் அவ ருடைய செல்வம் குறைந்துவிட்டது. அம்மணம் ஐசுவரியம் குறையவே அவர் தம்மிடமிருந்த வேலைக்காரர்களை நிறுத்திவிட்டதோடு தம் வீட்டின் காலியிடத்தைச் சுத்தஞ்செய்வதையும் விடிக் கொண்டார்.

பகற்கொள்ளையும், படுமோசமும் என்ற 203
நிருபருக்கு மறுப்பு

அதன்மேல் சில மாதங்களுக்குள் அவர் வீட்டின் பின்பக்கத்திலிருந்த அறைகளில் குப்பைகள் நிறைந்துவிட்டன; செடிகள் முளைத்துவிட்டன; சுவர்கள் ஆங்காங்கே இடிந்து வீழ்ந்துபோயின; துஷ்டஜந்துக்கள் குடியேறின. அவ்வீட்டிருந்த இடத்திற்குச் சமீபத்தில் காடொன்றிருந்தபடியால் அதிலிருந்த மலைப்பாம்பொன்று இராக்காலத்தில் இரைதேடச் சென்று, அகப்பட்ட ஜந்துக்களைப் பிடித்துத் தின்றுவிட்டு மேற்கூறிய வீட்டின் அறைகளில் ஒன்றில் சுவர் இடிந்து வழியுண்டாகி யிருந்தபடியா லும், அதன் மத்தியில் செடிகள் அடர்ந்திருந்தனவாதலாலும், அதற்குள் றுழைந்து படுத்திருந்தது. மறுகாள் அதப் பிரபு ஏதோ ஒரு காரியமாக அந்த அறையின் பக்கத்தில் சென்றார். அதில் செடிகள் நிறைந்திருப் பதைப் பார்த்தவுடன் அவருக்குச் சிறிது மனக்கவலை உண்டாயிற்று. அதனால் அவர், அந்தச் செடிகளைப் பிடுக்கி யெறியத்தொடங்கினார். அப் போது அங்கே பெரிய உலக்கைபோல் படுத்திருந்த மலைப்பாம்பைப் பார்த்து உலக்கை யென்றே நினைத்து, ‘இஃதேது இங்கோர் உலக்கை கிடக்கிறதே!’ என்று அதனைக் கையால் தொட்டார். உடனே அந்தப் பெரும்பாம்பு, புலிபோற் சீறித் தன் வாலால் அவருடைய காலில் ஓர் அடி அடித்துவிட்டு வேகமாக வெளியிற் பாய்ந்தோடிற்று. பிரபு, பயத்தினால் கொஞ்சந் திடுக்கிட்டுக் கீழே வீழ்ந்து புரண்டெழுந்து, “அந்தோ! நம் வீடு மலைப்பாம்புக்கு வாசஸ்தானமாயிற்றே; இன்னும் சிறிதுகாலம்வரை இதைக் கவனிக்காமலிருந்தால் இங்கே பற்பல துஷ்டப்பிராணிகள் கூடி நமக்கே ஆபத்தை உண்டாக்கிவிடுதல்கூடும்” என்று அப்போதே சில கூலிக் காரரை ஏலி வீணாக்கிடந்த அறைகளையெல்லாம் இடித்துத் தள்ளச் செய்துவிட்டுச் சில தினங்களில் தமது குடும்பவாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அளவில் ஒரு சிறு வீட்டைக் கட்டிக்கொண்டு சுகமாக வாழ்ந்தார்.

(தொடரும்) கேம்புரி-வி. ஜுழுகத்தேசேவை.

பகற் கொள்ளையும், படுமோசமும் என்ற
நிருபருக்கு மறுப்பு.

நம் “ஆனந்தபோதினி” வாசகர்களுக்கோர் விஞ்ஞாபனம்!

சென்ற ஐப்பசி” வெளிவந்த நம் “ஆனந்தபோதினி” 167-ம் பக்கத் தில் “பகற்கொள்ளையும், படுமோசமும்” என்ற தலைவங்கத்துடன் கா. க. தனபாலன் என்று கையொப்பமிட்டிப் பிரசுரித்திருக்கும் வியாசத் தை, நம் “ஆனந்தபோதினி” வாசகர்கள் யாவரும் படித்துப் பார்த்திருக்க லாமென்று நம்புகிறோம்.

ஷ. வியாசத்தில் கண்ட நமது “கைத்தொழில் கல்விச்சாலை”யின் கௌரவத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்ற கெட்ட எண்ணத்தினால் சில திரோதிகளின் துண்டுகோளின்படி ஷ. நிருபர் ஷ. வியாசம் எழுதத் துணிந்ததாகத் தெரிகிறதேயன்றி வேறல்ல.

ஷ. வியாசம் எழுதிய விலாசத்தாருக்கோ, அல்லது அவரது ஊரில்

வேறு விலாசத்தாருக்கோ, நாளாவரை, நாய்கள், “கைத்தொழில்முறை” கள் அனுப்பவில்லை. அதுவன்றி எங்கள் கணக்கைப் பரிசோதித்துப் பார்த்ததிலும் அனுப்பியிருப்பதாகத் தென்படவில்லை.

ஷை வியாசத்தில் கண்டபடி ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலிய அன்னிய நாடுகளுக்கு நாம் நேரில் போனதாகவோ, அங்கு சஞ்சாரம் செய்ததாகவோ, எங்கள் விளம்பரங்களில் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால்,

மேல்நாட்டிலுள்ள அனேக “கைத்தொழில்” கிபுணர்களிடத்தில் கடித மூலமாகவும், பத்திரிகைகள் மூலமாகவும், விலை உயர்ந்த புத்தகங்கள் மூலமாகவும், தொழில்களைக் கற்றுக்கொண்டு அவைகளை ஆராய்ச்சி செய்து, எங்கள் அனுபவத்தில் சித்திபெற்ற தொழில்முறைகளை மாத்திரம் வெளியிட முன்வந்திருக்கிறோமேயன்றி, உலகத்தில் வெளிவராத துணை கைத்தொழில் முறைகளைக் கண்டுபிடித்து நாய்கள் வெளியிடவே தாக எங்கள் விளம்பரங்களில் குறிப்பிடவில்லை. அவ்விதமே உண்மையான தொழில்முறைகளை வெளியிட்டும் வருகிறோம். அதன்படி தொழில் செய்து அனேகர் சுகஜிவனம் செய்தும் வருகிறார்கள். அவைகள் சம்பந்தமாய் ஏராளமான நற்சாட்சிப் பத்திரங்களும் கிடைத்திருக்கின்றன. அவைகள் யாவும் புத்தகரூபமாக அச்சிடப்படுகின்றன. தேவையானால் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். மேற்கண்டவைகள் பொய் கிஜமென்பதற்கும், மேல்நாட்டுச் சகல கடிதப்போக்கு வரத்துகளையும், கைத்தொழில் சம்பந்தமான விலை உயர்ந்த ஆங்கிலப் புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், முதலியவைகளையும், ஓரிஜனல் நற்சாக்கிளையும், எங்கள் ஆபீசில் நேரில்வந்து பார்க்கவியடலாம்.

ஒரே தொழில்முறை பல புத்தகங்களில் வெளிவந்திருப்பதினால் ஷை தொழில்முறையின் கௌரவம் குறைந்துவிட்டது என்று நினைப்பது முற்றிலும் பிசுரு. ஷை தொழில்முறைகள் உண்மையுள்ளனவா? நல்ல லாபம் கொடுக்கக்கூடியவைதாமா? என்பவற்றைமாதிரி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியது முக்கியமாகும்.

ஓர் சந்தோஷம்! ஷை சிறுபர் அவரது கடைசிப் பாராவில் “இவ் விஷயத்தைப்பற்றி நாம் எழுதத்துணிந்தது தொழில்முறைகள் பொய்யென்றுவது, ஒன்றைக் குறைத்துக்கொண்டதைப்பற்றியாவது விவரித்துக் காட்டவல்ல” என்று நம் தொழில்முறைகளையும் ஆராய்ச்சிசெய்து, தொழில்கள் உண்மையென்று ஒப்புக்கொண்டு எழுதிய விஷயத்தில் மிகவும் சந்தோஷமேயாகும்!

எங்களுக்குக் கிடைக்கும் ஆர்டர்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும், நாம் உடனுக்குடன் விளம்பரத்தில் கண்டபடி தொழில்முறைகள் யாவும் ரிஜிஸ்டர்மூலம் அனுப்பிவருகிறோம். அப்படியிருக்க 11 தொழில் முறைகள் அனுப்பி ஒரு தொழில்முறைமாதிரி அனுப்பாமலிருப்பதாயும், அதை இந்நாளாவரை எதிர்பார்த்தும் காணவில்லை என்றும், குறைகூறி இருப்பது எங்கள் கௌரவத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்ற பொருமைபுள்ள பெரும் கெட்ட எண்ணமேயாகும். இந்த கிமிஷம்வரை நம்மிடம் தொழில் கற்றுக்கொண்டவர்களில் ஒருவருக்காவது பாச்சித்தொழில்முறை அனுப்பவேண்டியதாக எங்கள் கணக்கில் தென்படவில்லை. சிறீசு,

நம் தேசமுன்னேற்றத்திற்காக ஏராளமான பொருள் செலவுடன் “கைத்தொழில்முறைகள் யாவும் ஆராய்ச்சிசெய்து உண்மையான தொழில் முறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, நேரிலோ, தபால் மூலமாகவோ, சந்தேக

கிவாரணங்களுடன் கற்றுக்கொடுப்பதற்காக, கடிதப்போக்குவரத்துச் செலவுக்காகவும், ஆபீஸ் சிப்பந்திச் செலவுக்காகவும், பத்திரிகைகளின் விளம்பரச் செலவுக்காகவும், உண்மையான 12 தொழில்முறைகளுக்குக் குறைந்த கட்டணமாகிய ரூபாய் 10 (பத்து) வீதித்திருப்பது, ஷை சிறுபருக்கு ஜாஸ்தியாகத் தோன்றியதின் காரணம் அவரது வறுமையின் கொடுமையேயாகுமென நாம் யூகிக்கவேண்டியதாயிருக்கின்றது.

ஓர் வக்கிலானவர், இரண்டு ரூபாய் விலையுள்ள சிறு “லா” புத்தகத்திலுள்ள முக்கியமான ஓர் சட்டத்தை ஜட்ஜி முன்னிலையில் எடுத்துக்காட்டி ஓர் பெரிய கேசை ஜெயித்து, கஷிக்காரரிடம் நூற்றுக்கணக்காகவும், ஆயிரக்கணக்காகவும், பீஸ் வாங்குவது ஷை சிறுபருக்குத் தெரிந்திருக்குமேயாயின், அதற்கும் ஷை சிறுபர் இரண்டு ரூபாயுள்ள சிறு புத்தகத்திலுள்ள ஓர் சட்டத்தைக்கொண்டுதானே கேசை ஜெயிக்கிறார்; அவருக்கு ஏன் ஜாஸ்திபணம் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், வக்கில்கள் எல்லோரும் பகற் கொள்ளையடித்து மோசம்செய்து வருகிறார்களென்றும், இனிப் பொது ஜனங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த முன்வருவார்போலும். சிறீசு,

ஏராளமான லாபத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தீக்குச்சி, மெழுகுவத்தி, பலவித சோப், ரப்பர்ஸ்டாம்பு, கண்ணாடிக்கு ரசம் பூசுதல், இங்கு, மற்றுமுள்ள பல சில்லறைத் தொழில்கள் யாவும், நேரிலும், தபால்மூலமாகவும், சந்தேக கிவாரணங்களுடன் கற்றுக்கொடுக்க நம் தமிழ்நாட்டில் இதுவரை ஒருவரும் முன்வந்திருப்பதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அக்குறைவை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அதே தொழிலாகச் சகல “கைத்தொழில் முறைகளையும் ஏராளமாகப் பொருள்செலவிட்டு ஆராய்ச்சி செய்து பொது ஜனங்களுக்கு உண்மையான தொழில்முறைகளைக் கற்றுக் கொடுக்க முன்வந்திருக்கும் எங்களுக்கு, மற்றவர்களைப்போல் ஆதரவளிக் காது பொய்க்கட்டுரை எழுதி எங்கள் கௌரவத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் வியாசம் எழுதிய ஷை சிறுபரின் குணத்தைப் பற்றி நாம் வருந்தாமலிருக்க முடியவில்லை.

ஷை சிறுபரின் வியாசத்தில் 2, 7, 8, இலக்கத்திலுள்ளவை நீக்கலாக மற்ற முறைகள் யாவும் “கைத்தொழில்” சாஸ்திரங்களில் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருப்பதால் அதைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஓர் பேரவாவுடன் அவைகளில் சில புத்தகங்கள் நாம் பார்வையிட்டதால் ஷை புத்தகங்களுக்கும் ஆர்டர் செய்திருக்கின்றோம்.

2, 7, 8, தொழில்கள் ஷை புத்தகங்களில் இல்லையென ஷை சிறுபரே ஒப்புக்கொள்கிறார். அத்துடன் நம் கியாட்லாக்கில் பிரதானமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கும் சோப், ரப்பர்ஸ்டாம்பு, இவ்விதம் தொழில்களைப்பற்றியும், எங்கள் வெளியிட்டிருப்பதுபோல் அவ்வளவு தெளிவாயும், அனுபவமுள்ள தொழிலாயும் ஷை சிறுபர் குறிப்பிட்டிருக்கும் புத்தகங்களில் காணமுடியாதெனத் திண்ணமாய்க் கூறுவோம்.

நம் தேச முன்னேற்றத்திற்கு உண்மையாக உழைக்க ஷை சிறுபர் முன்வந்திருப்பாரானால் எங்களைப்போல் பல துல்களையும், பல பத்திரிகைகளையும் ஆராய்ச்சிசெய்து, எங்களைக்காட்டிலும் குறைந்த விலைத்துக்கு, உண்மையானதும், அனுபவமுள்ளதும், ஜாஸ்தி லாபம் கிடைக்கக்கூடியதுமான தொழில்முறைகளைப் பொதுஜனங்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க முன்வரவேண்டுமேயல்லாது, தேசமுன்னேற்றத்திற்காக உழைத்துவரும் எங்

களைக் குறைகூறி எழுத முன்வருவது அழகல்லவென்பதை நம் வாசகர்கள் யோசித்து நன்கு தெரிந்துகொள்ளலாம். “சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அறியவாம், சொல்லியவண்ணம் செயல்” — (குறள்)

பொறுமைகொண்டு பொய்க்கட்டுரை வரைய இனி முன்வராமலிருக்கும்படிக்கும், தேசமுன்னேற்றத்திற்காக உழைக்க முன்வரும்படிக்கும், ஷை நிரூபருக்கு நல்லருள்புரியவேண்டுமாய் எல்லாம்வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்பதோடு ஷை நிரூபரின் வியாசம் பொய் கிஜமென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு எங்களுக்கு இதுவரை கிடைத்திருக்கும் நற் சாஷிப்பத்திரங்களுக்கு ஓர் காட்டு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளும்படிக்கும், எங்கள் தொழில்முறைகளை வரவழைத்து ஆராய்ச்சிசெய்து தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தி ஏராளமான பொருள் சம்பாதித்துச் சுமாய் ஜீவிக்கும்படிக்கும் நம் “ஆனந்தபோதினி” வாசகர்கள் யாவருக்கும் விஞ்ஞாபனம் செய்துகொள்கிறோம்.

கே. எஸ். வைத்தியநாதன்;

“கைத்தொழில் கல்விச்சாலை”, சிவகங்கை.

குறிப்பு:—கா. க. தனபாலன் என்ற நண்பர், இரண்டாண்டுகள் விளம்பரத்தால் தாம் நஷ்டமடைந்ததாகக் குறைகூறி அதை, நம் போதினியில் பிரசுரிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டதால் அதை நாம் பிரசுரித்தோம். இப்போது இவர், அவருடைய அபிப்பிராயம் தவறென்பதையும், தம்முடைய தொழில் உண்மையென்பதையும் தக்க ஆதாரங்களால் காட்டி இவ்வியாசத்தை வரைந்து, பத்திரிகையில் வெளிப்படுத்துமாறு நமக்கனுப்பியிருப்பதால் இதனையும் வெளியிட்டிருக்கின்றோம். மற்றொரு நண்பரும் இவருடைய தொழில்முறைகளைப் புகழ்ந்தெழுதியிருக்கின்றார். அதனையும் இதனடியிற் பிரசுரித்திருக்கின்றோம். இவற்றைப் படித்து நேயர்கள் உண்மை எதுவோ அதனை உணர்ந்துகொள்வார்களாக. இனி இவ்விஷயமாகவரும் வியாசங்கள் பிரசுரிக்கப்படமாட்டா. விளம்பரங்களின் பொறுப்பு நம்மைச் சார்ந்ததல்லவென்பதை நேயர்கள் உணர்க. ப-1.

சோம்பல் ஒழிந்து கவலை நீங்கியது.

(பகற்கொள்ளையும் அல்ல படுமோசமும் அல்ல.)

இவ்விஷயத்தை அலகியம் செய்துவிடாது (உண்மை உணர்தல் என்ற வியாசத்தின் கருத்துப்படிக்கு உண்மைதெரிய) அனைவரும் அறியும்படி செய்வது ஆனந்தபோதினியின் கடமையாகும்.

நமது ஆனந்தபோதினி ஐப்பசிமாசம் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த பகற்கொள்ளையும் படுமோசமும் என்று தலையங்கம் கட்டி கா. க. தனபாலர் எழுதியிருக்கும் நிரூபத்தையும் பத்திராதிபர் குறிப்பையும் பார்த்து வருத்தமுற வேண்டியதாய் இருக்கிறது. ஏனெனில் நான் ஆனந்தபோதினியில் (தனபாலர் குறிப்பிடும் விளம்பரத்தைப்) பார்த்துச் சிவகங்கைக் கைத்தொழில் கல்விச்சாலை அறிபருக்கு லெட்டர் எழுதினேன். 2,3 தினத்தில் எனக்குப் பதில் வந்தது. ஆனால் தனபாலர் சொல்லுகிறபடி அன்னிய தேசங்களில் அவர் சஞ்சாரம் செய்ததாய் எழுதவில்லை. இதுபோல் இன்னும் சில பொய்யுரைகள் தனபாலர் நிரூபத்தில் காணப்படினும் அதைப்பற்றி இங்கு விவரித்து ஆனந்தபோதினியின் கலத்தை அடைக்க எனக்கு இஷ்டமில்லை. நான் ரூபாய் பத்தும் மணியாட்டர் செய்தேன். 1-வது சோப் செய்யும் முறை தவிர பாக்கி 11 முறைகளும் வந்து சேர்ந்தன. 1-வது முறை கைவசமில்லை என்றும் அச்சானதும் அனுப்புவதாயும் லெட்டர் கிடைத்தது.

மேற்படி லெட்டர்படி 1-வது முறையும் வந்து சேர்ந்தது. மறுபடியும் சோப்பு செய்வதற்கும் இன்னும் சில சாமான்கள் செய்வதற்கும் எனக்கு ஏற்பட்ட பல சந்தேகங்களைப்பற்றி லெட்டர் எழுதினேன். என் சந்தேகங்களை நீக்கிச் சரியான பதிலும் தொழிலுக்கு வேண்டிய டப்பி, பாட்டில், மருந்துகள், அழகிய லேபிள் முதலிய எல்லாச் சாமான்களும் மலிவாய்க் கிடைக்கக்கூடிய இடங்களும் விலாச ஜாப்தாவும் இன்னும் நான் செய்யும் சாமான்களை விற்பதற்குத் தகுந்த யோசனைகளும் விளம்பரம் செய்வதற்குப் பத்திரிகைகளின் விலாசமும் அதன்கட்டணமும் இன்ன இன்ன பத்திரிகை ஜாஸ்தி பிரசுரமாகிறது விளம்பரத்திற்குப் போதியது என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். இவ்வளவுதான் செய்கிறவர் பரோபகாரிதான். இதற்கு 10 ரூபாய் கொடுப்பது ஒரு பெரிதல்ல. அவருக்கு விளம்பரம் செய்யும் செலவும், சிப்பந்திகள் வகையறாச் செலவும் ஜாஸ்தியாகும் என்றும், அவருக்கு அதிக மிச்சம் இல்லையென்றும் தெரியவருகிறது. இன்னும் அவர் வேண்டிய எல்லாத் தொழில்களும் அனுபவித்துப் பார்த்து முன்வந்தவரென்றும் தெரிகிறது. அவர்பேரில் குறை கூறுவது பாபகாரியமாகும். தொழில்செய்ய ஆவல்கொண்ட எந்தப் புத்திமானும் எவ்வளவு படித்திருந்தாலும் குறை சொல்லமாட்டான் என்பது நிண்ணம். புஸ்தகங்களை வாங்கிச் சுமமா வைத்துக்கொண்டு எல்லாம் தெரிந்ததாகச்சொல்லி மற்றவரை மிரட்டும் சபாவமுடையவர்களுக்கு இவ்விஷை ஜாஸ்திதான்.

நான் இதுவரையில் எத்தனையோ புஸ்தகங்களையும், (தனபாலர் குறிப்பிட்ட பேரில்லாத கைத்தொழில் புஸ்தகம் உள்பட) பார்த்து அனுவசியமாய்த் தொகை செலவுசெய்து வருத்தமுற்றுச் சோம்பியிருக்கும் சமயம் நமது ஆனந்தபோதினியின் உதவியால் கவலை நீங்கி, தொழில்செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறேன். ஆதலால் பத்திராதிபர் விளம்பரம் செய்ததற்கு வருந்தாமல் சந்தோஷமுடைய வேணுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனந்தபோதினி ஆரம்பமுதல் இதுவரையில் ஒரு சஞ்சிகைகூட தவிராமல் படித்திருக்கிற நான் ஆனந்தபோதினிக்கு அவதூறுவரச் சம்மதிக்கேன். அது இதுவரையில் தன் நிலைதவறவில்லை என்று நிச்சயமாய்க் கூறுகிறேன். அது இனிமும் அப்படியே இருக்கும் என்று நிச்சயமாய் நம்புகிறேன்.

நிரூபம் எழுதும் நண்பர்கள் பொய்யுரை கலக்காமல் வேறு குரோத புத்தியையும் காட்டாமல் உண்மையை உரைத்தால் நம் தேசம் முன்னேற்றமடையும். மு. சோக்கலிங்கம் பிள்ளை, பூர்தோட்டம், P. O.

ஓரறிவிப்பு.

சென்ற ஐப்பசிமாத ஆனந்தபோதினி சஞ்சிகையில் 174-ம் பக்கத்தில் ‘பொதுசமாச்சாரங்கள்’ என்னுள் தலையங்கத்தின்மீது ‘ஓரறிவிப்பு’ என்று எழுதிபுள்ள விஷயத்தின்படி ‘வினாவுக்கு விடைதேவை’ என்பதற்கு ‘மதுரை’ என்று முதலாவதாகச் சென்னைப் பலமழக்காரத் தெருவிலிருந்து விடை பெறுகிய நண்பர் மேலச் சிவபுரி போஸ்ட், வேந்தன்பட்டி, ரூப. கா. ஜெயங்கொண்டான் செட்டியார் என்பவருக்குப் பதிலுராவதாண்டு ஆனந்தபோதினி சஞ்சிகையை நான்களே இலுமாக அனுப்பியிருக்கிறோம்.

ப-1.

ஒரு வேண்டுகோள்.

அன்புள்ள நண்பர்களே! நமது ஆனந்தபோதினியில் புரட்டாசிமாத சஞ்சிகையில் வினாவுக்கு விடை தேவை என்ற வியாசத்திற்குச் சரியான

பதில் அளிப்பவர்க்கு இனாமாக ஆனந்தபோதினிச் சஞ்சிகையை ஓரான் டிக்குத் தருவித்துக் கொடுப்பதாக எழுதியிருந்த தஞ்சை ம. அ. அபுபக்கர் ராவுத்தர் கேட்டுக்கொண்டபடி சென்னை பவழக்காரத் தெரு நண்பரொருவர் மதுரையென முதலாவதாகக் கூறியிருப்பதால், அவருக்குச் சஞ்சிகையில் கூறியபடி ஓரான் டிக்கு இனாமாகப் பத்திரிகை வாங்கிக்கொடுக்கக் கூடிய அபுபக்கர் என்பவர் இருக்குமிடம் தெரியாமல் மறைந்துகொண்டாரென்றும், அதனால் மதுரை யெனக் கூறிய சொல்லானது சரி, சரியல்லவென்பதையும் துணியக்கடவில்லை யென்றும், அது எப்படியிருந்தபோதிலும் மதுரை யென விடை கூறியவருக்கு நாமே சஞ்சிகையை இனாமாக அனுப்பத் தீர்மானித்திருக்கிறோமென்றும் பத்திராதிபர் எழுதியிருந்ததைப் பார்த்துவிடக்காரர் செய்கைக்கு வருந்துகிறோம். வினாவானது பத்திரிகையில் பிரசுரமானபோது விடை என்று கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்க வேண்டிய வினாக்காரரே மறைந்துகொண்டு அதைப் பிரசுரஞ்செய்த பத்திராதிபரையே கஷ்டநஷ்டத்திற்குப் பாத்தியப்பட்டுச்செய்வது நீதியாகுமா?

சந்தாதாரர்களுக்கென்றே மிகுந்த ஊக்கங்கொண்டு நன்மார்க்கங்களைப் பத்திரிகைமூலமாய்க் கூறியவரும் பத்திராதிபருக்கே இவ்வித கஷ்ட நஷ்ட முன்பெண்ணுவது பரிதபிக்கத் தக்கதே. சந்தாதாரர்களாகிய காமிருத்தும் பத்திராதிபருக்கு இவ்வித கவலைக்கிடங்கொடுப்பது சரியல்லவென்று பத்திரிகாபிமானிகளைத் தாழ்மைபுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

அவர் வினாவிய வினாவுக்கு விடை 'மதுரை' யென்றே வைத்துக் கொண்டு அதுவும், அதனால் அயர்ச்சியடைந்த ஆனந்தபோதினிக்குக் களிப்புண்டாகும்படி அதன் புகழும் விளங்க ஒரு செய்யுனமைத்து, அக்கலியில் முதலாவது வரியிலுள்ள முதலெழுத்தும் கடையெழுத்தும் மெல்லினமாகிய 'ம' ஆகவும், இரண்டாவது வரியின் முதலெழுத்தும் கடையெழுத்தும் வல்லினமான 'து' ஆகவும், மூன்றாவது வரியின் முதலுங் கடையும் இடையினமான 'ரை' யாகவும் வரக்காட்டி எமது அன்பை வெளிப்படுத்துகிறோம். இச்செய்யுளின் முன் மூன்றடிகளின் முதலெழுத்துக்கள் 'மதுரை' என்றமையும், ஷை அடிகளின் ஈற்றெழுத்துக்களும் 'மதுரை' என்றமையும்.

கவி.

மதிகதிர் போலும் மகிழ்தர வுலவா னந்தபோ

தினியையிங் கம்ம

துதிசெய்வோர் துயரில் மூழ்கிடா ரென்றுஞ் சுகிர்தமாம்

பலன்களை *யடைந்து

ரைதரு நாத னருளையே சார்வார் நானிலம்

புகழ்ந்திட மவரை

வதியிப்பா வதன்முன் னடிகளின் முதலீர் நெழுத்துகள்

மதுரையாம் பாரீர்.

பொ. வெங்கிடாகலக் கண்டன்,

கவிஞன், அலங்கியம்.

அ. சுப்பிரமணிய செட்டியார்.

குறிப்பு:—இரண்பர்கள் இங்ஙனம் பரிவுகூர்வதுடன், விடைகாரருக்கு நாம் இனாமாக அனுப்பும் சஞ்சிகையின் சந்தாவின் சிறிது பாகத்தைப் புது செலத்தியிருக்கிறார்கள்.

* அடைந்து + உரைதரும் = அடைந்துரைதரும். உரைதரு-வேதத்தை உகைய. அல்லவ அன்பர் பகம் உரைத்தென்.

[கருமத்தில் முயலக்காரணமாகிய இராகத்துவேடாதிகள் ஞானியினிடத்தினுமாதலின் அவனிடத்தே சர்வ கரும பரித்தியாகஞ் சம்பவிக் கும், என்பது முன்னருள்பெற்றது; இப்போது ஞானியிடத்தில் சர்வ கருமங்களின் பரித்தியாகம் சம்பவியாதாம் என்பதில் ஸ்ரீ பகவான் ஹேதுவையருளல்.]

ஹே அர்ச்சன! தேகாபிமானி முற்றினுமே கருமத்தைத் தியாகிப்பது முடியாத காரியமாதலின் அஞ்ஞானி கருமபலத்தை விடுவனேல் அவனும் தியாகியே யெனப்படுவன்.

யான் மனுடன், யான் பிரஹ்மணன், யான் இவ்வாழ்வோன், எனக் கெடுக்கமுடியாத அபிமானத்தானே தேகத்தைத் தரித்தலும் காத்தலுஞ் செய்பவன் தேகபிருத்தெனப்படுவன்; அதாவது, கருமாதிகார ஹேதுபூத பிரஹ்மணுதி வர்ண ஆசிரமங்கள், அவற்றிற்காசிரயமாய் கருத்திருத் துவாதிகள், அவற்றிற்காசிரயமாய் தூலாதி தேகங்களாம்; அநாதி யலித்தை வாசனைகளின் வயத்தால் வியவகாரயோக்கியதை ரூபத்தானே கற்பிதமாதலின் அசத்தியமாகிய அவற்றைச் சத்தியமெனவெண்ணி, தன்னிற் பின்னமாயினும் அபின்னமாய் நீனைந்து முன்மொழிந்த அபிமானத்தானே தேகத்தைத் தரித்துப் போஷிப்பவன் தேகபிருத்தாவன் என்பதாம். கருமாதிகார காரணவடிவ் காய அபிமானம் கழலாத வன் காயபிருத்தாவன் என்பது கருத்தாம். அவன் கருமங்களில் முயல்வதற்குக் காரணவடிவமாகிய இராகத்துவேடாதிகளின் மிகுதியானே நிரத்தாம் கருமங்களில் முயல்பவனாவன். விவேகமின்றிய தேகாபிமானி தத் துவஞானியைப்போலக் கருமத்தை முற்றினும் விடமுடியான்; ஏனெனின், காரணசாமக்கிரியிருக்கும்வரை அத்தியந்தம் காரியபரித்தியாகம் செய்யமுடியாதாம். இராகத்துவேடாதி ரூபகாரண சாமக்கிரி அஞ்ஞானி யின்பாலுளதாதலின் மனத்தாய்மையின்பொருட்டுக் கருமங்களைச் செய்த போதினும் பரமேசுவரகிருபையின் வயத்தால் கருமபலத்தைவிடின் அவனும் தியாகியே யாவன், அதாவது கருமகருத்தா அஞ்ஞானி உண்மையாய் அத்தியாகியாயினும் துதியின்பொருட்டுத் தியாக சப்தயோக்கியன் கெளண மாயாவன். அத்தியந்தம் கருமத்தியாகமோ தேகாபிமானமற்ற பரமார்த்த தரிசியே செய்யத்தக்கவன் ஆவனாதலின், அத்தகைய தத்துவஞானியே தியாகசப்த யோக்கியன் முக்கியனாவான். கருமபலத் தியாகி மிகவும் துர்லபன் ஆவன். பலேச்சையை விடுத்துச் சித்தசத்தியின்பொருட்டு நித்தியகருமங்களைச் செய்யும் புருடனும் துர்லபனே யெனவறிக.

[ஹே பகவன்! தேகாபிமானமுடைய பரமான்ம ஞானமற்ற கருமியும், பலேச்சையிலாதமாத் திரத்தானே கெளணசத்தியாசியெனப் பெறுவன்; தேகாபிமானமில்லாத பரமான்மஞானமுற்ற பலசகித சர்வ கருமத்தியாகி யாகிய தத்துவமுணர்ந்தவனோ முக்கிய சந்தியாசியெனப் பெறுவன் என்பதாகத் தேவரீர் முன் அருளினீர்கள்; கெளணசத்தியின் பலத்திலும் முக்கிய சந்தியின் பலத்திலும் யாது விசேடமாகும். விசேட லாபமின்மையால் கெளணத்தன்மையும், லாபமுண்மையால் முக்கியத்தன்மையும் சர்வா சியின் உண்டாமன்றோ. கருமபலத் தியாகித்தன்மையோ அவ்விருவர் பாலும் சமமேயாமாதலின் அதனானும் சிறப்புச் சம்பவியாதாம்; மற்றோ, இதனினும் அயலொருசிறப்பே கூறியருளல்வேண்டும் என்னும் அருச்சனனது வினாவுக்கு ஸ்ரீ பகவான் விடைபகர்த்தருளல்.]

ஹே கௌந்தேய! கௌணசர்வாசிகட்கோ மரணத்தின் பின்னர் கருமங்களின் அநிஷ்ட இஷ்ட கலப்பு என்னும் மூவகைப் பயன் அடைவதும்; முக்கிய சர்வாசிகட்கோ ஒருகாலும் அம்மூலதபலன் அடைவதும்.

ஹே பார்த்த! கருமங்களின் பலத்தியாகவாஸ்யினும் கருமங்களை யனுஷ்டிப்பவனும், ஆன்மஞானத்தில் முயல்பவனும், அதையடையாதவனும் ஆகிய அத்தியாகியென்னும் கௌணசர்வாசிகட்கு ஆன்மஞான இச்சையாகிய விவிதிஷையுண்டாகாதும்கூட சித்தசுத்தியைச் சம்பாதிப்பது முன்னரே சரீரம் நீங்குமாயின் அவன் மரித்தபின் முன்செய்த கருமத்திற்குச் சரீரக்கிரகணரூப பலத்தை அவசியம் அடைவான். சரீர கிரகணரூப கருமபலம் காரணரூப கருமங்களின் மூவகைத்தன்மையானே அநிஷ்டம் இஷ்டம் மிசிரம் என மூவகைத்தாம். பாவத்திற்கு அநிஷ்டபலமாம்; புண்ணியத்திற்கு இஷ்டபலமாம்; இரண்டிற்கும் மிசிரபலமாம். இவ்வுடம்பு எனக் கடைவுறுதொழிக என்னும் பிரதிகூலத்தன்மையின் ஞானவிஷயம் நாகசம்பந்தியாய் நிரியக்குத் தேகமாம்; அது அநிஷ்டபலமெனப்படும். இத்தேகம் எனக் கடைவுறுக என்னும் அனுக்ஷத்தன்மை ஞானவிஷயம் தேவதைத் தேகமாம்; இது இஷ்டபலமாம். பாவபல புண்ணியபலத்தோடுகூடிய மறுபிரதி தேகப் பிராப்தி மிசிரபலமாம். முமுக்ஷுக்கள் இம்மூவகைப் பயன்களையுந் தியாகிக்கவேண்டுமென்பதாம். இதுவரை கௌணசர்வாசிகள் மரித்தபின் சரீரத்தை யடைவார்கள் என்றதாம். இனி முக்கிய சர்வாசிகட்கோ பிரஹ்ம சாஷ்டாக்காரத்தானே காரியசகித அவித்தை நீங்கவே விதேக கைவல்லிய ரூபமோஷ்டமே கிடைக்கும் என்றருளல்: விதிப்பிரகாரம் சருவ கருமங்களையும் விட்டவரும், யான் பிரஹ்மரூபம் என்னும் பரமான்ம சாஷ்டாக்காரத்தோடுகூடியவரும் ஆகிய பரமஹம்ச பரிவிராஜக முக்கிய சர்வாசிகள் மரித்து, கூறிய மூவகைப் பலத்தையும் எத்தேயத்தும் எக்காலத்தும் அடையார்கள். ஏனெனின், அவர்கட்கு ஞானத்தானே யஞ்ஞானமழிந்ததன்றோ? அஞ்ஞானமழியவே யதன் காரிய சர்வ கருமங்களும் நீங்கியேபோம். ஜன்மத்தைத் தருவதில் அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமும் அன்றோ காரணம். அவ்விரண்டும் அகலவே பிறப்பெங்ஙனமாம். இதன்கண்ணிச்சுருதியையும் உணர்க:—பராபரமாம் அப்பொருளை வயங்கக்கண்டால் பெருமனக்கட்டடும் ஐயமறும் கருமமறும்” என்பதாம். இதனை ஸ்ரீ வியாசபகவானும் அருளியுள்ளார்.—பிரத்தியக்கபின்ன பிரஹ்ம சாஷ்டாக்காரமுததாகவே தத்துவஞானியின் பூர்வசஞ்சித கருமமோ விராசமாம். மேற்செய்யும்வினை தீண்டவேமாட்டாது. இப்பொருள் சுருதியிரு திகளிலும் கூறப்பெற்றுள்ளது என்பதாதி சுருதி ருத்திர வசனம் பரமான்ம ஞானத்தானே சர்வ கருமங்களின் நாசத்தைக் கூறுகிறதென இது துணியப்பெறும்:—முன்மொழிந்த கௌணசர்வாசிகட்கோ முற்புண்ணிய பாவகருமவயத்தால் மீண்டும் சரீரக் கிரகணரூப சம்சாரம் அவசியமுண்டாம். முக்கிய சர்வாசியாகிய தத்துவவேத்தாவிற்கோ அவித்தை முதலியவையின்மையின் மீண்டும் சம்சாரம் அடைவதற்காம்; மற்றோ, மோஷ்டமேயடைவதும். இவ்வகை இவ்விரண்டினும் பல விசேடமாம். சிலர் கூறுவ தாவது:—கருமபலத் தியாகத்தானே, கருமஞ்செய்யும் கருமியின்பாலும் சர்வாசிகயென்னும் சப்தம் பிரயோகிக்கப்பட்டுவந்ததலின், சர்வாசிக சப்தத்தானே, கருமபலத்தியாகஞ்செய்த கருமியையே கொள்க. அல்லாம லும், முன்னுரைத்த அநிஷ்டாதி மூவகைப்பலத்தைச் சர்வாசிகளிடத்தே கிடேதஞ்செய்யப்பட்டதும் சாத்விககருமிகள் பாரம் சம்பலிக்கும். என்னை,

சித்திய னைமித்திக கருமங்களைச் செய்யாமல், நிஷித்தகருமங்களைச் செய்தலின் உண்டாம் பாவ உற்பத்தி, சாத்விக கருமிகட்கு அவற்றை முறையே செய்தலின் செய்யாமையின் உண்டாகாதாம்; ஆகையால் அநிஷ்டபலப் பிராப்தியுண்டாகாதாம். அவர்கள் காமியகருமத்தைச் செய்யாமையின், ஈசுர அர்ப்பணமதியானே பல பரித்தியாகஞ் செய்தலின் இஷ்ட பலப் பிராப்தியுமுண்டாகாதாம்; இதனானே கலப்புப் பலமுமுண்டாகாதாம். இம் முறையே சாத்விக கருமிகட்கு மூவகைப் பயனுமுண்டாகாதாம். இதுபற்றியே சாஸ்திரத்திலுங் கூறப்பட்டுள்ளது. முமுக்ஷுக்காமிய கருமத்திலும் நிஷித்தகருமத்திலும் பிரவீர்த்தியான். மற்றோ, எவற்றைச் செய்யாமையானே பிரத்தியவாயமுண்டாமோ, அந்தப் பிரத்தியவாய மகற்று மவாலினாலும் சித்திய னைமித்திகங்களைச் செய்வான். இத்துணைமாத்திரையானே சமுசார அபாவமாம். இங்ஙனம் ஏகபலிகவாத நீதியாய் ஸ்ரீ பகவானது வசனத்திற்கு வியாக்யானம் செய்பவர்பொருட்டு இது கூறுதல்வேண்டும்:—சப்தத்தின் அர்த்தத்தின் மரியாதையை நீ நிண்ணயஞ் செய்திலேபோலும்; எதனானே ஸ்ரீ பகவான் வசனத்திற்கு நீ யிவ்வகை வியாக்யானஞ் செய்கின்றனையோ, ஆண்டுக் கௌண முக்கிய அர்த்தமத்தியில் யாதொரு பாதகமும் இலதாகவே முக்கியப் பொருளின்கண்ணே சப்தபோதமுண்டாம். இதுவோ சப்த மரியாதையாம். இங்குப் பிரசங்கத்தில் பல சகித சர்வ கருமங்களின் தியாகியோ சர்வாசிக சப்தத்திற்கு முக்கியப் பொருளாம். முக்கிய சர்வாசியின்கண்ணே கருமபலத் தியாகித் தன்மையிருப்பதே போல நிட்காமகருமி புருடனிடத்தும் பலத்தியாகித்தன்மை யிருக்குமாதலின், அத்தன்மை வடிவ சமானருணத்தைக்கொண்டு அச்சப்தம் கருமியின்பாலும் முயலுமாதலின் அவன் அதன் கௌண அருத்தமாவான். சர்வாசிக சப்தத்திற்கு முக்கியப் பொருள்கொள்வதில் யாதொரு பாதகமுமின்றாமாதலின் முக்கியப் பொருளையே ஈண்டுச் சர்வாசிக சப்தத்தார கோடல் தகுதியாம். இது சப்த மரியாதையார் சித்தமாயதாம். காரண சாமக்கிரி யிருப்பக்காரிய உற்பத்தியவசியமுண்டாம்; இது அர்த்தமரியாதையெனப்படும். இதனாலும் அம்முன்னறைந்த பொருளே துணிபாம். அஃதாமாது:—ஈசுரார்ப்பணமதியானே கருமபலம் விட்டவனும், மனத்தன்மையின்பொருட்டு சித்தியகரும அனுஷ்டானஞ் செய்பவனும் ஆகியோன், மனத்தன்மையிலாய் ஞானநிஷ்டையை யடையாமல் மத்தியில் மரிப்பனெல், பூர்வ புண்ணிய பாவவயத்தானே மூவகைச் சரீரக்கலாச்சி வடிவச் சம்சார அடைவை எவனாலும் நீக்கமுடியாதாம். புண்ணியபாவ வடிவக் காரணமிருப்பச் சரீரக்கிரகண வடிவக்காரியமவசியமுண்டாம். ஞான மில்லாதவன் அவசியம் புண்ணியபாவவயத்தார் பிறப்பன். இது சுருதியிலுமுள்ளது:—ஹே கார்த்திக! இவ்வசுஷ்டாந்தை யறியாமல் எவன் இம்முடலோகத்தினின்றும் செல்வனோ அவனைக் கிருபண்ணென்றேயறி. ஆகையால் மனத்தன்மையின் பல பூத ஆத்மஞான முண்டாதற்பொருட்டு நிட்காமன் மறுசரீர அடைவை யவசியம் அங்கீகரிக்கவேண்டியதேயாகும். இப்பொருள்முன் ஆருவது அத்தியாயத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மனத்தன்மையின் பின்னர்ச் சாஸ்திரவிதி பூர்வகம் பல சகித சர்வ கருமங்களையும் பரித்தியாகஞ் செய்தவனாகிப் பிரஹ்மவேத்தாவாய் சூரு சமீபத்திற் சென்று அவர் வாயிலாய் வேதாந்த சிரவணஞ்செய்பவன், இடையில் மரித்திடின, ஆன்மஞானத்தையடையாத அந்த யோகப் பிரட்டனாகிய விவிதிஷாசர்வாசியானவன், யோகேச்சையுடையனெல் ஸ்ரீமான்சுன் வீட்டில் பிறப்பன்; யோகேச்சையில்லனெல் பிரஹ்மஞானிகள் வீட்டில் பிறப்பன்,

என்னும் இவ்வியாவும் முன்னருளப்பட்டன. இதனால் இக்கைமுதிக நியாயம் சித்தமாம்:—ஆன்மஞானமற்ற சர்வ கருமத்தியாகியாகிய விவிதிஷைச் சர்வாசிக்கும் சர்வாகிரகண மவசியமுண்டாமேல் ஆன்மஞானமற்ற கருமிக்கு அஃதுண்டாமென்பதிற் கூறவேண்டியதென்னையென்பதாம். ஆகையால் அருஞானிக்குப் பூர்வ கருமவயத்தால் சர்வாகிரகண மின்றியமையாதாண்டாம்; இது அருத்தமரியாதையானே சித்தித்ததாம். ஆகையால் சந்நியாசி சப்தத்தானே நித்காம கருமியையே கவர்க என்னும் ஏகபலிக வாசிகளின் வியாக்கியானம் முற்றினும் அசங்கதமாம். முன்மொழிந்த ஸ்ரீமத் பாடியக்காரர் முதலியோரது வியாக்கியானமே சிறந்ததாம். (தொடரும்.)

கீடர்.

மலாய்நாட்டுப் புதிய ஜீவிய சந்தாதாரர்கள்.

அடியிற்கண்ட நண்பர்கள் மலாய்நாட்டில் நமது ஆனந்தபோதினிக் குப் புதிய ஜீவிய சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்திருக்கின்றனர்:—

1. ம-ா-ா-ஸ்ரீ, R. M. V. சொக்கலிங்கம் செட்டியாரவர்கள்.
2. " S. L. K. N. சுவாமிநாதன் செட்டியாரவர்கள்.
3. ஸ்ரீமதி சுமலாதேவி அம்மான், (ம-ா-ா-ஸ்ரீ, V. K. முருகேச பிள்ளை அவர்கள், மேல்விலாசம் பார்த்துக் கொடுக்கவேண்டும்.)
4. ம-ா-ா-ஸ்ரீ, T. P. நாகப்பா அவர்கள்.
5. " S. T. நாகப்ப செட்டியாரவர்கள்.
6. " K. நமசிவாயம் அவர்கள்.
7. " V. M. அருணாசலம் செட்டியாரவர்கள்.

மலாய்நாட்டு நண்பர்களுக்கு நன்றியறிவிப்பு.

மலாய்நாட்டிலுள்ள நம் ஆனந்தபோதினியின் அபிமானிகள் பலரும், அங்குச் சென்றிருக்கும் நம் ஏஜண்ட் எஸ். இராமாநுஜாசாரியாரை ஆங்காவே கல்வாவேற்று நம்மை நேரில் உபசரிப்பதுபோலவே உபசரித்தும், அவருக்கு மிக்க உதவிகளைச் செய்தும், ஆனந்தபோதினுக்கு ஜீவிய சந்தாதாரர்களாகவும், சாதாரண சந்தாதாரர்களாகவும் சேர்ந்தும், புதிய சந்தாதாரர்கள் பலரைச் சேர்த்தும், நம்மையும், நம் பத்திரிகையையும் மிக்க கௌரவப்படுத்திவருவதாக நம் ஏஜண்டவர்களின் மூலம் அறிகிறோம். இவர்கள் இங்ஙனம் தமிழிலும், நம் பத்திரிகையிலும், நம்மீதும் இத்தகைய ஆர்வம் செலுத்தி வருதல்பற்றி இவர்கட்கு நாம் என்றென்றும் நன்றி செலுத்தக் கடமை பூண்டிருக்கின்றோம்.

ப-ர்.

அம்பாலிகை அல்லது அதிசய மரணம்

(174-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

12-வது அத்தியாயம்

அம்மாது மிக்க புத்திருக்கும்முடையவென்று ஆனந்தவிய் அறிந்து கொண்டு அவளுக்கீகுத் தக்கபடி நடக்க ஆரம்பித்தாள்.

அவள் அவளை நோக்கி "நான் கூறுகிறேன். வாரண்டில்லாமல் நீ யென்னைப்பிடிக்க முடியாது" என்றான்.

ஆனந்தவிய் "நான் உன்னைக் கைதுசெய்வேன்" என்று அவன் தோள்மேல் கைவைத்து "நீ யென்னை" யென்றான்.

அவ்வளவு தைரியமாய்ப் பேசியமாத் அச்சமயம் அவன் முகத்திலிருந்த ஒருவிதப் பிரகாசத்தையும் தைரியத்தையும் கண்டு அடக்கியெடுக்கி யழ ஆரம்பித்தாள்.

ஆனந்த:—"நான் உனக்காக மிக்க விசனப்படுகிறேன். நீ மனதறிந்து அக் குற்றத்தைச் செய்யவில்லையென்றே நான் நினைக்கிறேன். ஆயினும் கடின தண்டனையே கிடைக்கும். நீ சற்று முன் ஜாக்கிரதையோடு நடந்து கொண்டிருக்கவேண்டும்" என்றான்.

அம்மாது:—"அய்யா! நான் கடவுளறிய ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லை. என்னிடம் அனேகம் நற்சாட்சிப்பத்திரங்க ளிருக்கின்றன. இப்படிக்கே லேயே ஏழு வருடமாய்க் காரியஸ்தியாயிருந்து வருகிறேன்.

ஆனந்த:—"இதே படகில் நடந்த ஒரு குற்றத்திற்கு உட்கையாயிருந்ததால் தான் இப்போது நீ கைது செய்யப்பட்டது.

அம்மாது:—"என்ன குற்றம்? அய்யோ! நான் மனமறிந்து ஒன்றும் செய்யவில்லையே! தயை செய்து என்ன குற்றம் கூறும்.

ஆனந்த:—"ஒரு பெண் களவாடப்பட்டதற்கு நீ உட்கையாயிருந்தாய். இந்நகரிலிருக்கும் முதல்தரமான ஒரு குற்றவாளிக்கு நீ உதவி செய்தாய்" என்றான்.

இதைச் கேட்டதே அம்மாது திடுக்கிட்டு ஒரு நிமிடம் சிந்தித்து, அப்போதுதான் ஏதோ நினைப்பிற்கு வந்ததுபோல்,

"ஆ! தன் அம்மானை மணம்புரிந்து கொள்ள ஓடிவிட்டாளே யொரு கன்னிகை அவ்விஷயத்திலா?" என்றான்.

ஆனந்த:—"அக்கன்னி உனக்கு அப்படிக்கதை கட்டிவிட்டார்கள். உண்மையில் அப்பெண் களவாடப்பட்டாள்.

அம்மாது:—"நான் கூறுவதும் நீ கூறுவதும் ஒரே பெண்ணுயின் நீ தவறிய நினைக்கிறாய்" என்றான்.

அதன்மேல் ஆனந்தவிய் தான் கண்ணாடியில் பிரதிபிம்பத்தைக் கண்டதைக் கூறி அன்று அப்பெண்ணின் அடையாளத்தைக் கூறிக்கேட்ட போது இம்மாதே அத்தகைய கன்னிகை படகில் இல்லையென்றியம்பியதையும் கூறினாள்.

உடனே அம்மாது "ஆம் ஆம். அன்றுதான். நான் அவர்கள் கூறியதை மெய்யென்று நம்பினேன். சத்தியமாய்க்கூறுகிறேன், எனக்கு உண்மை தெரியாது" என்றான். அவன் கூறுவது உண்மையென்று ஆனந்தவிய் உணர்ந்து,

"நீ உன்னது உன்னபடி கூறிவிட்டு நான் சொல்வதுபோல் நடந்து கொண்டால் உன்னையிந்த ஆபத்தினின்றும் காப்பாற்றுவேன்" என்றான். அம்மாது "நான் மறைக்கவேண்டியதொன்றுமேயில்லை" யென்றாள்.

ஆனந்த:—"அன்று போஜன கூடத்தில் இருந்த அப்பெண்ணின் அடையாளங்களைக்கூறு" என்றான்.

அம்மாது "ஆ! அவள் இருந்தவிடத்தைக்கூடத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறாய்" என்று பவானி கூறியபடியே சரியாய்க் கூறினாள்.

அதன்மேல் ஆனந்தவிய் அப்பெண்ணின்கூடவிற்குத் தாது இம்மாதிரியிருக்கிறாள்வவாவென்று தான் கண்டமாதின் அடையாளங்களைக் கூறினாள். அம்மாது "ஆம், அவள் இன்று காலை படகிற்கு வந்தாள்" என்றாள்.

ஆனந்த்:—இரத்திரிக்குத் திரும்பிச் செல்கிறாள்ல்லவா?

அம்மாது:—அது எனக்குத் தெரியாது.

ஆனந்தவியின் “நீ யிப்போது கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறாய் என்பதை மறவாதே. நான் ஒரு சிபந்தனையின்மேல்தான் உன்னை யிப்போது சுயாதினமாய் விட்டுவைக்கிறேன். அதாவது நான் வந்ததாவது பேசியதாவது எந்தச் சங்கதியும் நீ அம்மாதுக்காவது என்னிக்கைக்காவது வெளியிடக் கூடாது. அப்படிச் செய்தாயோ அவர்கள் நடக்கையால் அது கட்டாயம் எனக்குத் தெரிந்துவிடும். பிறகு உன்கதி கடவுள்தான் அறியவேண்டும்” என்றான்.

அம்மாது:—“ஒருபோதும் நான் அப்படிச் செய்யமாட்டேன். இனி யேமாந்தும் இத்தகைய ஆபத்தில் சிக்கிக்கொள்ளமாட்டேன்” என்றான்.

ஆனந்தவியின் “உன் என்மைக்கே நீ யப்படிச் செய்யாதிருக்கவேண்டும்” என்று கூறிவிட்டுப் படிகளின் துள்ளிச் சந்தோஷத்தோடு வெளியுற்தான். இப்போது கறுப்பண்ணைப்பற்றியாவது மலையாளியைப் பற்றியாவது அவன் சட்டைசெய்யவில்லை. அம்பாவிக்கையின் இருப்பிடத்தைக் கண்டு கொண்டால் பிறகு இவர்களை யொரோயழுத்தா யழுத்திவிடலாம் என்று அவன் அறிவான்.

அன்று படகில் ஏறிச்சென்ற அப்பெண்ணும் அம்மாதும்தான் எங்கு இறங்கினார்களென்று அவன் அம்மாதுதக் கேட்கவில்லை. அம்மாதுதப் பின் தொடர்ந்து அவன் வாசஸ்தலத்தை யறிந்து கொள்வதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டான்.

ஆனந்தவியின் மனைக்குச் சென்று போஜனம் செய்துகொண்டு படகு புறப்படும் சமயத்திற்கு அங்கு வந்து சேர்ந்தான். இப்போது அவன் தன் இயற்கையுடைய மிக்க நாணயமான உடையணிந்து காண்போர் பார்வையைக் கிரகிக்கத் தக்கவனாயிருந்தான்.

அவன் படகில் ஏறிக்கொண்ட இரண்டு மூன்று சிபிடங்கள் கழித்து கறுப்பண்ணை வீட்டிற்குச் சென்ற அம்மாதும்தான் படகிற்குள் வந்து சேர்ந்தான். மேல் தட்டில் அதிகப்பிரயாணிகள் இல்லை.

அம்மாது மிக்க அழகுடையவன். மிக்க நாணயமாய் உடையணிந்து கொண்டிருக்கிறான். தன் அழகைக்கண்டு பிறர் ஆச்சரியப்படுவதையும் மயங்குவதையும் காண மிக்க பிரியப்படுபவன். சித்திரப்படங்களைப்போல அன்றைய வாரப்பத்திரிகையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அவன் தனக்கெதிரில் ஒரு யெளவன புருடன் உட்கார்ந்து தன்னை யாவலோடு பார்ப்பதைக் கண்டான்.

அவன் பார்வையாலேயே அவன் தன்னைப்பார்த்தது தனக்குப் பிரியமே யென்று தெரிவித்தான். அதோடு நிற்காமல் மேல் தட்டிலிருந்து எழுந்து போய்ச் சற்று கோத்திருந்து திரும்பிவந்து எதையோ போக்கடித்து விட்டவன்போல் தான் உட்கார்ந்த விடத்தில் சுற்றிச்சுற்றிப் பார்த்தான். அப்படிப்பார்த்தால் அவன் “ஏதாவது போக்கடித்து விட்டார்களோ?” வென்று கேட்பான். அதே மூலமாய் அவனோடு சம்பாஷிக்க வழி புண்டாக்கிக்கொள்ளலாம்” என்பது அவன் கருத்து.

(தொடரும்.)

ஆரணி. குப்புசாமி முதலியார்.

புதிய ராஜப் பிரதிநிதி.

இந்தியாவிற்குப் புதிய ராஜப் பிரதிநிதியாக ரயிட் ஆனரபில் மிஸ்டர் இ. எப். எல். வுட் ரியமிக்கப்பட்டுள்ளார். அவரைப் போற்றி ஒரு சிறுபார் எழுதுவதாவது:—

மிஸ்டர் வுட் இந்தியாவிற்கு இந்திய அரசியலைக் கற்கும் மாணவராகச் செல்லுகிறார். எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்போல் செல்லவில்லை; இவர் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக தீரயோசித்தே காரியங்களைச் செய்யும் தன்மையினர். இவர் முன்னோக்குக் கொள்கையையுடையவர். மிகவும் பொறுமையுடையவர். இவருக்கு விவசாயத்தில் அதிக அனுபவமுண்டு. எனவே இவர் இந்தியாவில் விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு அதிகப் பாடுபடுவர். இவர் சர்ச்சிஷ்டன் குடியேற்ற காலங்களில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபொழுது, குடியேற்றாட்டி, அரசியல் கைத்தொழில் பொருளாதார நிலைகளை நன்கு ஆராய்ந்திருக்கிறார்.

சமீபத்தில் இந்திய விஷயமாய் ரீடிங் பிரபுவுடன் இவர் பேசியுள்ளார். எனவே இவர் இந்தியாவில் தமது பொறுப்பைச் சரியே செலுத்துவர் என்று நம்பலாம்.

இவர் பத்திரிகை சிறுபர்களிடம் தாம் தமது மனைவியுடன் செல்வதாகத் தீர்மானித்திருப்பதாகச் கூறினார். இவரது நண்பர்கள், தினம் இவருக்குச் சந்தோஷக்கடிதங்களை அனுப்பிவருகின்றனர். பல நண்பர்கள் இவரை நேரில் கண்டும் தங்களுடைய சந்தோஷத்தைத் தெரிவித்தும் வருகின்றனர்.

புதிய ராஜப்பிரதிநிதி விவசாய விஷயங்களில் அதிக அனுபவம் அடைந்தவர். 20 வருஷங்களுக்குமுன் இவரது மாமனிடமிருந்து இவருக்கு யார்க்கைஷயர் இன்கிராம் கிராமம் வந்தது. இதில் இவர் அதிகம் உழைத்து அனுபவம் பெற்றுள்ளார்.

இவர் சிறுவராயிருக்கையிலேயே தமது இடது கையை இழந்தவிட்டார் எனினும் இத்துடன் புத்த சமயம் போர்க்களம் சென்றிருந்தார்.

* * * * * (ஸ்வராஜ்யா)
நாயின் நன்றி.

முர்ஷே என்னும் ஒரு ராணுவ உத்தியோகஸ்தர் “ரெக்ஸ்” என்னும் ஒரு காயை வளர்த்துவந்தார். அவர் இறந்துபோனபோது அந் நாய் அவரது சுவப்பெட்டியினருகில் வந்து படுத்துக்கொண்டது. பிறகு அவரை அடக்கம் செய்வதற்கு ஜனங்கள் கொண்டுவரையில் அது அந்தப் பிரேத ஊர்வலத்துடன் கல்லறைவளையில் சென்றது. பிரேத அடக்கம் ஆனபின் இரண்டு நாள்வளையில் அது காணப்படவில்லை. திரும்ப விட்டுக்கு வந்தது. ஆனால் ஒரு ஆகாரமும் சாப்பிடாமல் துக்கப்பட்டு, உயிரைவிட்டது. என்னே இந்தப் பிராணியின் நன்றிதான்!

* * * * *
100 வயதாகியும் டாக்டரை கண்டதேயில்லை.

இங்கிலாந்தில் ஒரு மாதக்கு 100 வயதாகிவிட்டது. இவ்வளவு வருஷங்களாக அவன் டாக்டரின் அசுரியத்தைத் தேடியதேயில்லையாம். தினசரி தன் வீட்டிலிருந்து கால்மைல் அரமுள்ள மாதாகோயிலுக்கு நடந்து தான் செல்லுகிறான். காதமட்டும் கேட்கவில்லையென்றி, மற்றப்படி ஒருவகையிலும் அவனுக்கு தேக திடம் குறையவில்லை. தனது கிராமத்திலேயே காலம் முழுதும் கழித்திருக்கிறான்.

தரோதன(வரு) மார்கழி—கலியுகாதி 5027, சாலிவாகனம் 1848,
பசலி 1835—கொல்லமாண்டு 1100-1101—ஹிஜரி 1844,
இங்கிலிஷ் 1925(வரு) டிசம்பர்—1926(வரு) ஜனவரி—

PRINTED & PUBLISHED BY N. MONISAWMI MEDALIAH AT THE
"ARANDA BODHINI" POWER PRESS, 15, NEWATARA MAIN STREET, MADRAS.

தஞ்சாவூர் கோட்டின் கீழ், தபால்பேட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஆனந்தபோஜினி சூப்ஸ், தபால்பேட்டி கே. 167, மதராஸ்.

*குத்தியுடனவை டெக்ஸ்பேக் கமிடியாசால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றவை.
நூதன தமிழ் நாவல்களும், கதைப் புத்தகங்களும்,
குரணி-தப்புசாமி முதலியார்

கு.அ.	கு.அ.	* சதானந்தர்	கு.அ.
ஞானசெல்வம்பாள் 3 பாகம்	6 0	* தீவகன்வசனம்	1 4
மதனம்பாள் 2-பாகம்	3 0	* கர்ணன் சரிதை	1 0
லோகனாயகி	1 0	* பீஷ்மலிஜயம்	0 12
வினாயாட்கீசாமாள்	1 6	* வீரத்தன்மைமயன்	0 10
பவனத்தீவு 2 பாகங்கள்	3 0	* கிரோமணிகள்	0 10
தபால்கொண்டிக்காரர்கள்	0 14	* கிரீத்திசிகள்	0 8
குந்திராபாய்	2 8	* அரிச்சந்திரன் சரிதை	0 8
அமராவதி 2-பாகங்கள்	4 0	* சகோதரநாஞ்சு	0 7
மஞ்சள் அழைநீர் மர்மம்	1 8	* கீலக்கொடி	0 5
கற்கோட்டை	2 0	* மணவாளன்	0 8
பூங்கோதை	0 10	* பரசராமன்	0 8
விரதாதன்	0 12	* கிசபாலன்	0 8
கனகபூஷணம் 2 பாகம்	3 8	* அங்கதன்	0 4
கமலசேகரன்	1 12	* தசாவதாரம்	0 6
தினகரகந்தரி	1 0	* கிருஷ்ணன் துறு வசனம்	0 8
ரத்னபுரி ரகசியம் 2 பாகம்	4 0	* சண்டோபாக்கியானம்	0 6
மதனபூஷணம்	1 0	* கருணாகாரும் சத்தியசேலரும்	0 8
சுவர்ணமபாள்	0 12	* சத்தியவசனி	0 4
தேவகந்தரி	1 4	* விமலன்	0 4
ஞானசந்தரன்	0 12	* கண்ணபிரான்	0 4
பத்மாஸனி	0 14	* செபுட்பாடத்திராட்டு	0 4
குணந்தலிங்	2 0	* நாலுமந்திரிகதை	0 4
மின்சாஸமாயவன்	1 8	* மங்கனேசுவரன்	0 8
		அகட விகட விலாச வினோதம்	0 10
கைவல்லிய நவரீத வசனம்	1 8	சிமந்தனி	0 8
ஞானசேலோபாக்கியான வசனம்	1 0	ஞானரத்தினம்	0 4
மெய்யியா மெய்யகா	3 0	துயரானன் கதை	0 12
அற்புத நவரீதரம்பை	1 0	பூலோக லக்ஷ்மிகதை	0 10
பூராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருஷ்டை	இந்து லீகா		0 8
சரித்திரமும் உபதேசங்களும்	1 12	கண்ணன் பத்திரஸ்க்ரீத்திரம்	0 2
மலையாளபகவதி	1 0	ஜெகதலஜெகஜ்ஜோதி	0 8
கம்பராமாயண சங்கிரகவசனம்	2 0	மெய்க்காதலி	0 8
ராமாயண ஓடம் ஏலப்பாட்டு	0 8	மேனாமினுக்கி கதை	0 8
கனகரத்தினம்	0 8	கண்ணானன் ஞானேந்திரி...	0 8
கண்டிபாஜா நாடகம்	0 12	மனோன்மணி கதை	0 8
நவீனசந்தரி	0 10	கோமளவல்லி கதை	0 8
மதுராதன்	0 10	விசடவல்லி கதை	0 6
விரோத கதைத்திராட்டு	0 5	கமலமதி	0 8
சுலியாண சந்தடியில் தாலி		காமசேனா சிகா	0 8
கட்ட மரந்தகதை	0 5	பூர்ணவல்லி	0 6
நரிவீருத்தம் மூலமும் உரையும்	0 4	கவுண்டவக் கொத்து அச்சில்	
பூபாலன்	0 10	அனுபோக ஆருட சிந்தாமணி	0 6
உதயணன்	0 8	மிமித்தியகுரி சாஸ்திரம்	0 2
தசகிரீவன்	0 14	ஸ்திரீபுருஷஜாத சிறவுகோல்	0 8
போஜ சரித்திரம்	0 5	மருமக்கள் துயரம்	0 2

விலாசம்-ஆனந்தபோதினி-ஆயில், தபால்பெட்டி. செ. 167, மதராஸ்.

இன்றியமைவாத சிங்க பலத்தை
தருவதென ?

முறைமாய்ச் செந்த
அயக்காந்த செந்தரத்
தைக் காட்டிலும்,
தேகபலத்தைத் தரும்
ஒளடதம் வேறென்று
மில்லை.

விளம்பரம்:

இதைக் கண்ணனும்
கனவான்களே !

இந்த லேதிய செத்
தாமானது சாமான்ய
மானதன்று, அபாரமான
தத்துவத்தைத் தாக்க
டிய சக்தி அமைந்துள்
ளது. உறுதியாய் இதை
சம்பி வாங்கி சாப்பிட்
டால் ஒரே தடவை
வேறே எமது மருத்தின்
விசேட குணம் கங்கு
விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரத்தால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன

தற்காலத்தில் பால்ய இச்சையாலும், இரத்தப் பெருக்காலும் உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள்கூட ரோகம், குன்மரோகம், பித்தரோகம், கைகால்முடக்கு, ஒலோய்வு, பித்தவப்பம், கொஞ்சதொண்டை எரிச்சல், கவிறு உப்பிச்சம், அஜீரணம், பமியில்லாமை, தாதுநீணம், தேகஉளைச்சல், கண்ணில் கீர்ஷுதல், சோம்பல், கீர்த்திரையில்லாமை, தலைசுழற்சல், கீர் இதற்கும் போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தீந்திமேகம் முதலியவைகளை ஆச்சரியப்படுத்தக்கூடியதாக சீக்கிவிடும். மயங்காமான மேக சம்பந்தமான வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் முழுதும் குணமாக்கி சப்த நாமபுகளுக்கு முறக் கேற்றி அபரிமிதமான சத்தவீர்த்தியைப் பெருக்கி சத்தியைத் தருவதில் இதற்கு மிகுதின லேகியம்கூடம் வேறென்றில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி தேகதடிப்பு, கைக் கண்டெழுத்திருத்தல் முதலிய வியாதியைக் கண்டித்து, தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரமே முதன்மை யானதென்பதை எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். சிறித, இந்த லேகிய செந்தூரமானது மேற்கண்டவியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சத்தேகமுடையோர் மரீகார்த்தமாக முதலில் 48-நாளாகவது காங்கி யுண்ண இதன் அபார குணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்து கம் பொருத்திய லேகிய செந்தூரத்தை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோ திலும்தரும், மேலும் இதை நோய் உள்ளவரோதான் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அகஸியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்ளவர்களைவிட நோய் இல் லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் லேகிய செந்தூரத்தை யாதும் பத்தியமின்றி சாப்பிட எல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவிர தருவித்த எண்ணிக்கையாக சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் தராவியில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் காங்கிய பணம் காப்பீஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய் உடையோர் 48-நாள் சாப்பிடுவார்களே யானால் முழுதும் குணமாகிவிடும். அப்படி குணம் தராவியில் யாங்கள் உத் திரவாதிகளாகோம், அதாவது, யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரத்தை எவ்வளவோ சிந்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்து பரோப காசார்த்தமாக இதை வெளியிட்டோம். இவ்வருமைவாய்ந்த லேகிய செத் தூரத்திற்குப் பொன்மெடல், வெள்ளிமெடல் பெற்றதல்லாமல் ஆவிரக் கணக்கான யோக்கியதா பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிறோம். எமது லேகிய செந்தூரமானது யாம் சொன்ன வகையில் குணத்தைக் கொடுக்கிறது என் னதைப்பற்றி ஜவர்த்தாவியா யிருக்க காத்துக்கொண் டிருக்கிறோம், இது உண்மை. ஒரோதாம் தருவித்த பாரும்; எமது உண்மை நன்றாய் விளங்கும்.

காதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தாப்பியாசத்தினாலாவது, அதிக மனச்சலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோயிலாவது, மற்றெந் தக் காரணத்தினாலாயினும் பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக ஷே லேகிய செந்தூரத்தை புரிவார்களானால் தேகரோக்கியம், கவிறு, அழகு முதலியவைகொடுத்த அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையிலில்லை. வெளியூர் கைவாண்கள் இந்த லேகியத்தில் முழு கம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதாம் மரிகிப்பார்களானால், அவர்கள் அகஸியம் ஆரத்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரத்திற்குப் பத்தியமேகிடைவாது. எந்தப்பண்ட மும் கீக்குதலின்றி மருத்துசாப்பிடும்காலத்தில் கவிர்த்திரு துரோகம்செவ வாமல் சாப்பிடவேண்டியது. ஏனென்றால் மரி அதிகமாய்வுக்கும், பச்சைப் பசுத கொழும்பு, தவிர, பால், சளி, மார்க்கண்ட குப்பு, செம் இலை அதிக

நாம் தேகத்தை தனிச்செய்ய விதமாகத் தாமதம்|செய்வாமல் சாப்பிட்டு வரவேண்டியது. புரிக்கும்போதெல்லாம் மகாராசிகள் சாப்பிடக் கேண் ணம். தவிர, பால், செம் முதலியவைகள், எருமைப்பால், பசும்பால் ஆட்டுப் பால் ஏதாவிருந்தாலும் சத்தேகமின்றி சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரத்தை மட்டும் ஒருவர் தருவித்த எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் அது தேகத்தில் ஊறணம், மேகமெல்லாம் குரியனைக்கண்ட பணிபோல் கீங்கி தேகமானது கஷுத்த புதிய சத்தம் பாலி தன் காழ்கான் பரியத்தம் இளைக்காமல் முற்றி லும் அக்களிப்போடு ஆஜானுபாழுவாய் விளங்குவார். இதைப் புருஷன் பெண்ணாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றமையாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார் களேயானால் உதிக்கும் மக்கள் யாதொரு கோயில்லாதபடி. கொம்பவும் தேஜசாய்த் தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதைப்பற்றி இன்னும் எழுத முடியாது. இந்தியா, பர்மா, விலோன் ஆகிய உள் காடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூபா 1-12-0. போர்டேஜ் அனா 6. ஒரே தடவை 48-நாள் மருத்து வாகவோர்க்கு போல்டு உட்பட ரூபா 4.

பிணக்கு, விலக்கப்பூர், செட்டால் முதலிய அயல் காடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருத்து விலை ரூபா 1-12-0 தபார்கலி ரூபா 1-4-0 48-நாள் மருத்து வாகவோர்க்கு போர்டேஜ் உட்பட 5-8-0. சிங்கப்பூர், பிணங், மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர் டர் இவ்வளவும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருத்து அனுப் பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டி.போ,
தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷசஞ்சீவினி

(ரிஜிஸ்டர்ட் டிரோட் மார்ச்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்! அமுதவன் சிரிப்பான்!!
இதில் குணமில்லையென்று நீதுப்பிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இலும்.

எமது காட்டிற்கு இது அகஸியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஒர் ஒளவுதமாகும். இது ஆங்கில பூனூனி தமிழ் வைத்திய நிபுணர்களால் கண்டு மதிக்கப்பட்டதின் எது. கான்பட கைப்பொதல் குணம் சற்றும் குறை யாது. தேன், எட்டுவாக்கினி, செய்யான், பம்பு, எலி முதலிய விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங் களில் அடியோடு கீக்கக் கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் கைமடைத்த பித்ததியிடச் அனுபவமான நால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் உறவில்லை. இது இரண்டுவித மருத்துக் கட்டங்கியது. உபயோகித் தும் முறை மருத்தோடு அனுப்பப்படும்.

விலை:—இரண்டுவித மருத்தம் அடங்கிய பாக் செட் 1-க்கு அனா 8. தபார்கலி அனா 4.

டஜன் 1-க்கு ரூ. 5 0 0 ஏககாலத்தில் 8-பாக்கெட் காங்கினால் தபார்கலி இலும். வர்த்தகருக்கு 100-க்கு 25-கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

விலாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

சோடா வாட்டர் வடிவம்

வயிற்று நோய்க்குமருக்கும் தீரணசக்தி விலகாதவர்களுக்கும் இது நல்லது. ஒரு ஆழாக்கு ஜலத்தில் 3-சிடிசை சோடாவாட்டர் வடிவம் போட்டால் பொசுபொசுபென்று பொங்கும். உடனே சரப்பிடவும் எப்படி வரும். உடனே வயிற்றுநோயை விடும். புட்டி 1-க்கு அனா 6.

யூகலிப்டஸ் ஆயில்

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் தேர்ந்த ஒரு அறுபேச வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் கார்திடேதி, பிளேக் லீயாதி, தேன் முதலிய விஷ ஜுத்தத்துக்களின் கடி, கத்தி கஷையரு வெட்டு காயங்கள், காய்பு சளக்குகள், தீப் புண்கள், வெந்நீர்பட்டு வெந்த புண்கள்; பிளவைகள்; புரைபோன கொண்கள், இன்புரு வெண்கா, மலேரியா, சகலவித சாங்கன், இருமல், கக்குவா இருமல், காய்வு, பிடிப்பு, குடைச்சல், காய்வினால் உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் கரிச்சல், கண் கட்டி முதலிய நோய்களுக்குக் கைகண்ட ஓனவுதம்.

1 அவுன்ஸ்-புட்டி 1-க்கு அனா 4

1 ,, 1-டஜன் (12) ரூ. 2 8 0

நரைமயிர் கருக்குத் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம் பட்டையாகவும் பசுமைநிறமாகவும் சாம்பல் கண்ணமாகவும் ஆக்கி விகாசப்படுத்தி விடுகின்றன. எமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பா தற்கு முன் இருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டாக்கின்றன. மேலே கூறியுள்ள விகாரணங்கள் இதில் கிடை யாது. இதைப் பூசிய பிறகு முகவட்சணமும் கசிகாழு முண்டாசிறப்படியால் அயோதிகரும் காலிபரைப்போல் தோற்றப்படுகார்கள். இது உண்மை. இதைப்போன்ற தைலம் வேறெங்கும் கிடை யாது. வேறு எந்த விதமான செட்ட குணங்களும் இதில் இல்லை. இந்த அருமையான தைலத் திற்கு கிடைத்திருக்கும் கணகான்சளுடைய சரப்பிடேட்டை கணக்கிட முடியாது. இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்சலோடு வைத்து வரும் ரூ. 1.

கூந்தல் வளரும் துளிகள்.

இதை எல்லெண்ணெய் ஆலத்து தேங்கா பெண்ணெயில்கலந்து பித்திரினம்மயிருக்குப் பூசினதால் உத்தமமான ஆலம்வியுதுபோல் உண்மையாய் வரும். பேன் சோது, கண்டு உண்டாகாது, மயிர் உதிராது, கழுத்தை யான இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 12.

விசைம்:-தனலட்சுமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி. செ. 167, மதராஸ்.

அயத்தங்கிராவகம்

அடிவலமானது! பிரசித்தியடைத்தது!! சஞ்சலிபோன்றது!!

பித்திராகனோ! இந்த அயுர்வ மருத்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாய் கண்டிக்கக்கூடியது இதை அநேக ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதிவினாலாவது மேலும் எந்தக் காரணத்தினாலாவது இளைத்துப் போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கிவல விர்த்திருவதில் இது நிகரற்ற மருத்தாகும் ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமையான மருத்து. சரப்பிடுவதற்கு யிச இன்பமாயிருக்கும். இருமல் நோய் கண்டு அவஸ்தைப்படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான

சகத்தை யடைவார்கள். இதனால் தீரக்கூடிய அநேக வியாதிகளில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

நரைத்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும் உஷ்ணத்தினாலாவது புழுபெட்டி கு லாவது மயிர் உதிர்வதை விடும். நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிச்சல் கைகால் கார்த்தல் இவை தீரும். முகவிகாரத்தை உண்டாக்கும். தேக அச தியை யோட்டும். தீரண சக்தியையும் எல்ல பனியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும். காய்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். தேகத்தில் எல்ல இரத்தத்தைச் சரப்பிக்கும். கடியரோகத்தை ஆணத்தில் தீர்க்கும், காத பித்தசிலேத்துவத்தாலுண்டாகும் ரோகங்களைவிடத்தீர்க்கும். சந்த நாதுக்களுக்கும் எல்ல பலத்தைத்தரும். மூலக்குடு மூலவாய்வு மலச் சிக்கல் இவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சலியை எல்ல போஜனத்துடன் 15-நாள் சரப்பிட்டால் இணையில்லாத ஆனந்தத்தைத்தரும். இழந்துபோன தேக திடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருத்தே கிடை யாது. 40-நாள் மருத்து உட்கொள்ளும் பக்கத்தில் வியாதி என்பதே அம்மனிதனின் நிழ லுக்கட அணுகாது, தேகம் அஜ்ஜிராமேயாகும்: இதற்கு யாதொரு பத்திய மும் கிடை யாது. 20-நாள் மருத்து ரூ. 1. 40-நாள் மருத்து ரூ. 1 12 0.

சிவப்பிரகாச பல்பொடி.

இந்த சிவப்பிரகாச பல்பொடி மற்ற இது எல் லொருவகைப்போ விசாமல் அதிக சகத்தமாகும் எல் லை, எல்லில் சொத்தை, சர் களர்த்திருத்தல், காய் நணம், காய்காற்றம், எல்லாட்டம் முதலியவியாதிகளை சொஸ்தப்படுத்தவது மல்லாமல் எல் லாருய் துவம் கும்படிச் செய்யும், காய்க்கு சதா கமகமென்று பரி மனத்தைக்கொடுக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகித் தல் உடிய எல்பொடி டப்பி 1-க்கு விசை அனா 2, ரேடப்பிகள் விசை அனா 10.

நாக்குபூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லிகள்.

இந்த பில்லியில் ஒரு வருடத்து குழந்தைக்கு அரை பில்லியும் மற்ற வர்களுக்கு 1 அவுன்ஸ் 2 பில்லி விதம் கொடுத்தால் வயிற்றிலுள்ள நெடுகு விகள் காவற்றும் எந்து வந்தாய் வந்துவிடும். 3-பில்லிகள் விசை அனா 6.

விசைம்:-தனலட்சுமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி. செ. 167, மதராஸ்.

சர்வமேக தீவாரணி தைலம்.

இந்த பிரசித்திபெற்ற இராஜசூரீ விநாயகத்தை கால மாக இரு
மேலையும் 10 நாளைக்கு உட்கொண்டால் வெகு மனம் திரைத்தில்
ஊரிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தனுர்
வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிகால்வாதம்,
சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்
டான வெடிப்பு ரிணங்கள், குழிப் புண்கள்,
புரைபோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கை
சூல் விரல்களில் மேகரீர் தங்கிய ரோகங்கள்,
சிரத்திமுதலிய சிரத்திபுண்கள், துடைகாழை
மடைகள், கசக்கணுரோய், சகல மூலங்கள்
முதலிய ரோகங்கள் கொடுப்பிலிட்ட மஞ்ச
போல் போகும். அநேக ஜனங்களின் தன்
மத்தகைக்கிச் செளக்கியத்தை உண்டாக்கி
அநிக அனுபவத்திற்கு வந்தது, கடின மத்தி
யமின்றி பால், தெய்வீக முதலியவைகளுடன்
சாப்பிடக்கூடியதும் வேதி, இளைப்பு, ஆயாசம்
முதலியவைகளின்றி, சகமாய் வியாதிகளைக்
கண்டித்து கசப்படுத்தக்கூடிய உண்மையான மருந்து. விஸ ரூப 1-8-0.

காப் கியூர் என்னும் கூடிய அரி.

கப இருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், கூயம்,
சளி இருமல், கச்சுக்கா இருமல், பெருத்த இருமல், தொ
ண்டை ரோய், சவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம்,
அபாயமான ஈழை இருமல், தொண்டை பெரிச்சல்,
தொண்டை காகாப்பு, இருமலினால் தாக்கம் பிடிபாமை,
குணமையான வஸ்துவை சாப்பிடுகிறதினாலும் மனியில்
களைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் இவை
முதலான வியாதிகளை காது தினத்தில் கண்டித்து கோ
ழைப்பெனலில் தன்னை கண்டும் தாக்கச்செய்யும். புட்டி 1-க்கு ரூப 1.
ஐந்தரை முழ ரீனம் இரண்டரை முழ அகலம்.

நேர்த்தியான பட்டு அங்கவஸ்திரங்கள்.

நாகரீகமும் அழகும்வாய்ந்த இந்த கவீன பட்டு குட்டை வேண்டிய

வர்கள் இச்சமயத்தில் காளைப் போக்காமல்
இன்றைக்கே எழுதுங்கள். செலவழித்து
விட்டபின் 10 ரூபாய் கொடுத்தாலும் இப்ப
டிப்பட்டகுட்டைகிடைக்காது என்பது உண்
மை ! உண்மை !! மிகவும் நேர்த்தியான பண
பணப்போடும் உடியப்பட்டினால் செய்யப்பட்ட
இக்குட்டைகளை சொல்லி சுற்றிக்கொள்ளவும்
கயில், குடித்தினி, கோட் முதலிய சொக்
காய்களின் மேல்போடும் துப்பட்டாக்களாக
வும், ஸ்திரீகள் மேலாக்காகவும் சிறு பெண்
பிள்ளைகள் தாவணியாகவும் அங்கவஸ்திரமா
களும் உபயோகிக்கலாம் இதில் மச்சை, வெண்
னை, சிகப்பு, வெண்சிகப்பு, ரோஸ், ஊதா
நீலம், மஞ்சள், மேகவண்ணம் முதலிய பலவிறத்
கள் உண்டு. வேண்டுமேவார் இன்ன குட்டை
வேண்டுமென்று எழுதியனுப்பவும், விஸ 1-க்கு ரூப 2-8-0.

விலாசம்:- தனலட்சுமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

இந்தைலம் முழுதும் மச்சைகளாலும் துணி
டான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி உத்தரவுகளைப் பார் குறி
செய்யப்பட்டது. இத்தலைத்தில் ஸ்கானம் செய்யும், மேகச்செய்யும்
தைத் தலைவரி, மண்டையிடி, மண்டை குத்தல், கண் எரி
ரீர் அடிதல், சாலேஸ்வரம், காதலோய், தலைபாரம், அதிக வெ
உண்டாகும் ரொகங்கள், சரி, சமவம்

முனைக் கொதிப்பு முதலியவைகளை ஆச்சரிய
படும் விதமாய் கண்டிக்கும், தொடர்ச்சியாய்
செய்துவரும் ஸ்கானங்களினால் களைத்தமயிர்
கருத்துவிடும் மூலையைச் குளிரப்பண்ணி
அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்
தையும் உண்டாக்கினாலும் சிகர்த்து.
சாராய சத்த முதலிய ஆங்கில வாகனங்கள்
ஒன்றும் சோமம் சுத்தமான இலை சிறுசு
புல் முதலிய இந்திய வாகனங்களில் மரியதிப்
பது. தினம் தலையில் தடவிவாசி வருகதி
னால் மயிர் கருப்புப்பட்டபோல் மனமாய்
பாக கருத்து ஆலம் விழுதுபோல் கீண்டு வள
ருவதோடு உண்ணத்தை தணித்து அபாசமான
டப்பட்டதையை உண்டாக்கி முகவிகாரத்தை உண்டாக்கும். அதிக கஷ
கும்போது சிறு செய்தவர்களும் வெகுதூரம் வழி நடத்தவர்களும் மடுக்
கொண்டால் கஷ்டமில்லை உண்மையை உண்மையில் நேய்த்துக்
திரோகம் வெகு ஆரோக்கியம் இவர்கள் கீழ்க் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது
ரூப 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்திரோகம். 5 பஸம் டின் 1-க்கு

ஜி. கியூர் வெள்விரா என்னும்

கள்ள நோயை 3 தினத்தில் குணப்படுத்தும் மருந்து.
பல மாதரிடத்தும், வேதியரிடத்தும், பிணியாளரோடும் சம்பந்தம்
படுவதினாலும், ஓயாத சித்திப்ப வனுபோகத்தாலும் மூலத்தில்
அச்சினிகொண்டு தாது கொட்டு பிராயிஸ்கள், கிரைட்டிப்பு, சதை
மடைப்பு, வெண்ணை, வெட்டை, சிரத்தி, குண, அரையாப்பு, பவுத்
திர முதலியவைகள் உண்டாகின்றன. அவைகளில் முக்கியமாக
ரத்தப் பிராயிஸம், கிரைட்டிப்பு, கிர்தாரை பெரிவு, வெண்ணை, வெட்டை
இவைகளுக்கு இதவே மிகவும் அனுபவமான மருந்து என்பது
உண்மை. வேதி முதலிய செட்ட குணங்கள் கிடைப்பாது. மத்திய
யிலும். உபயோகிக்கும் விதம் மருந்துடன் வரும். புட்டி 1-க்கு ரூப 1.

பிளாக் பர்ட் பெளண்டன் பேனா.

விஸ 4-0-0

மெய்மெற்ற ஸ்கான் வேகு செய்யும் மேபிடான் கம்பெனியாரால்
செய்யப்பட்ட கம்பிக்கையுள்ள உயர்ந்த மாதிரி பிளாக் பர்ட் பேனா.

விலாசம்:- தனலட்சுமி கம்பெனி, தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

தேவநேயாதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

விக்ரமாதித்தன் கதை.

இது பூர்வத்தில் மகா பிரயாதிபெற்ற, கவர்தின கதையான மும் பத்திரண்டு பதுமைகள் குழந்த சிம்மாநனத்தில் வேதானந்தையே காகன மாகக்கொண்டு 2000-ஐருடகன் அரசியற்றி அற்புத லீலைகள் புரிந்த விக்ரமாதித்தன் என்னும் சககிரவர்த்தியன்பிரபாகவகனை அம்மன்னனுக்குப் பின்னால் அரசியற்றிய வீரகுரூர, பராக்கிரமசாலியாயி போஜமகாராஜ னுக்கு, விநோதாஞ்சிதம், மதனாபிஷேகம், கோமளவல்லி, மங்கனகல்பாணி, மந்திராமனோன்மணி, சிங்காரமோகனவல்லி, பரிமள மோகினி, கிருபாபரி பூணி முதலிய 82-பதுமைகள் சொல்லிய அருமையான ஆச்சரியக்கதை.

இதேமாதிரியான பெரிய யெழுத்தில் அச்சிட்ட சுத்தமான பதிப்பு லெத்தகிராப் படங்களுடன் யிருக்கி றது. ரப் விலை ரூபா 1 4 0, ஷெ திக்கு காகிதம் காலிகோ பயிண்டு ரூபா 2 0 0

அருணாசல புராணம் மூலமும் உரையும் 1-8-0

அராபிக்கதை.

இது, தமிழ்நாட்டெங்கும் பிரசித்தியானது; படிப்போர் மன கதைக் கவரும் அநேகம் அற்புத கதைகள் அடங்கியது; இப் போது நல்ல விதத்தில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மனிதர்க்கு விநோதமாகப் பொழுது போக்குவதற்கு இக்கதை மிகவும் உபயோகமானதென்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். பெண்கள்மீது வெறுப்படைந்த ஓர் அரசன் தினமொரு பெண் னைக் கலியாணம் செய்து இரவில் கூடி விடிந்தவுடன் வெட்டிக் கொன்றுவிடுகிற தென்ற நியமம் பூண்டிருக்கும்போது ஒரு பெண் அவனுக்கு இதுவுள்ள கதைகளைச் சொல்லியே அவன் தன்னையும் மற்ற ஸ்திரீகளையும் கொல்லாதிருக்கும்படி செய்துகொண்டாள். இந்த ஒரு விஷயத்தைக்கொண்டே இதில் வரும் கதைகளின் அருமை பெருமைகளை நாம் நன்குணர்ந்துகொள்ளலாம். ஒவ் வொரு கதையும் மிக்க ஆச்சரியத்தையும், விடா நகைப்பையும், விவேகத்தையும், சுறுசுறுப்பையும் உண்டாக்கும். படிப்பவர் மனதை மேலும் மேலும் இழுத்துக்கொண்டு போவதில் இக்கதை முதன்மை பெற்றதாகும். இதன் விலை ரூபா. 3-0-0.

பவளத்தீவு அல்லது குடும்பசாபம்.

ஈமது மனமோகனி சஞ்சிகையில் பிரதிமாதமும்வெளியாகிக்கொண்டிருந்த மேற்படி காவலின் முதற்பாகம் (ஈமது சந்தா நேயர்களின்-கோதிக்கையின்படி) புத்தக ரூபமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இக்கதையில் ஒரு செல்வச் சோன் போராசையால் செய்யும் குற்றத்திற்காக அவன் சந்தியார் கொடிய சாபத்தை யனுபவிப்பது யாவர்க்கும் மேலான மகிழ் பின்பையக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவரவர் தந்தமது கயிக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடியில் அடைவதும், ஒவ்வொரு நேரத்தியான நீதியைப் போதிக்கும். இக்கதை ஆரம்ப முதல் முடிய வரை வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கவர்ந்துகொண்டு பித்த கலிப்பை யளிக்கும். இதன் விலை 2-பாகமும் ரூபா 3-0-0.

குறுத்தியேனினி, குறிஞ்சி, தபால்பெட்டி, செ. 167, மதுரை.

அனாந்நாஜனுடன் இராவணன் புத்தகு செய்தல், காரதர் முட்டிவிட்டதால் இராவணன் என்னுடன் சண்டை செய்தல், இராவணன் காகாஜனோடு போர் செய்தல், இராவணன் தீவாதவசரோடு சண்டை செய்தல், காலகேயருடன் தசக்கிரீவன் போர் செய்தல், இராவணன் வருணன் பட்டணத்தில் பிரவேசித்து பாஸ்திரீகளைச் சிறை யெடுத்தல், தசக்கிரீவன் தேவலோகத்துப் பெண்ணைச் சிறை யெடுத்தல், இராவணன் யட்சிணனா ஸ்திரீகளைச் சிறை யெடுத்தல், கணவின் பிழந்தருப்பன்கி இராவணனிடம் வந்து புலம்புதல், இராவணன் மதுவென்பவனோடு சண்டைக்குப்போதல், இராவணன் அரமபயிடத்தும் நள பாசனிடத்தும் சாபம் பெறல், இந்திரன் இந்திரஜித்துவால் சிறைப் பட்டுப் பிரமனால் விடுதலை யடைதல், இராவணன் கார்த்தவீரியனால் கட்டுப்படல், இராவணன் வாலியின் வாலில் கட்டுஞ்சரேயர் காவலாறு, [டுப்படல், ஜனகன் இராமரைப்பார்க்கவருதல், புஷ்பகவிமானம் இராமரிடம் விடை பெற்றேகல், மரதன் இராமரின் செங்கோற் சிறப்புரைத்தல், இராமர் பிருத்தவணம் செல்லுதல், சதை வணம் புகுதல், சதை வான்மீகாசரிமஞ் சேர்தல், இராமர் இவ்வுருமணனுக்குச் சிறிதிராமரின் மனமும் சேர்த்துவிட்டல், அவற்றின் கதையை, மொழிகள் கட்டுரை கதை, அநிச விஷய கதை, சிப் படிக்கும்படிப்பதி, வாங்கி ஆணை கதை, கனிதான் நான் கொடுஞ்செய்து இ முன்னிய உணர்ந்தல், மெய்தி மு

சத்தருக்கன் இவ்வணாஜ்ஜிய மட்டாபிஷேகம் பெறல், சத்தருக்கன் வான்மீகரிடம் சேர்த்து கல்மாஷ் பாதன் சரித்திரங் கேட்டல், சதை குழகைதனைப் பெறுதல், இவ்வணன் வதை, சம்புவன் வதை, அகஸ்தியர் இராமருக்குச் சவேதன் கதை கூறி அவனால் தாம்பெற்ற ஆபாணத்தை அளித்தல், தண்டகாரணிய வரலாறு, அஸ்வமேத யாகத்தைப்பற்றி இவ்வுருமணன் இராமருக்கு விருத்திராசான் கதை புரைத்தல், அஸ்வமேத யாகத்தைப்பற்றி இராமா கூறிய கதை, இராமர் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்தல் குசலவர்கள் வான்மீகரின ஆக்கையால் இராமருடைய யாகசாலைக்குச் சென்று இராமாபணம் பாடி அவரை மகிழ்வித்தல், இராமர் குசலவரைத் தம் புத்திரசென்றுணர்ந்து சேதையை அழைப்பித்தல், சதை பூப்பிரவேசமாதல், இராமர் அஸ்வமேத யாகம் முடிந்து அயோதியடைதல், இராமர் கர்த்தவிராஜியத்தைப்பாதுன் குமாரர்க்குப் பகிர்த்தனித்தல் இராமர் இவ்வுருமணன் பின்னாலுக்கு அரசாட்சி கொடுத்தல், இராமரால் காலன்வந்து பிரமன் கருத்துரைத்தல், தருவாசா இராமரிடம் வந்து இவ்வுருமணன் அவரைப் பிரித்தேசுதலை உண்டாக்கல், இவ்வுருமணன் வயருண்டமடைதல், இராமர் இவ்வுருமணனுக்குச் சிறிதிராமரின் மனமும் சேர்த்துவிட்டல், அவற்றின் கதையை, மொழிகள் கட்டுரை கதை, அநிச விஷய கதை, சிப் படிக்கும்படிப்பதி, வாங்கி ஆணை கதை, கனிதான் நான் கொடுஞ்செய்து இ முன்னிய உணர்ந்தல், மெய்தி மு

விலாசம் : — "குறுத்தியேனினி" குப்பல், தபால்பெட்டி செ. 167, மதுரை.

கடன் துஷணன் திரிபென் ஆயியவர்
களின் வதை,
மாரீசன் வதை,
இராவணன் சேதையை எடுத்தேரு
ஜடாபு வதை, [தல்,
இராமலக்ஷுணர்கள் சேதையைக்
காணாமல் வருத்தித் தேடுதல்,
அயோமுகி பங்கம்,
கபத்தன் வதை,
சபரி மோகனம்,
இராம லக்ஷுணர்கள் அனுமாணன்
காணல்,
இராமர் சுக்ரீவனுடன் நட்புக்கொ
ள்ளல்,
இராமர் ஏழு மராமரங்களை ஒரே பா
ணத்தால் துளைத்தல்,
தந்தர்ப்பின் வரலாறு,
இராமர் சேதையின் ஆபாணங்களைக்
காணல்,
வாலி வதை,
சுக்ரீவன் அரபியல்,
சாற்காலம்,
கிட்கிந்தை வரலாறு,
வானர சேனையைக் காணல்,
சேதையைத் தேடித்தொகு வானரசேன
களை அனுப்புதல்,
பிலம் நீகைல்,
ஆறு தாண்டல்,
அனுமார் முதலியோர் சம்பாதினையக்
காணல்,
அனுமார் கடல் தாண்ட மகேந்திர
மேறுதல்,
அனுமார் கடல் தாவுதல்,
ஊர் தேடல்,
அனுமார் சேதையைக் காணுதல்,
சேத இராவணனை நிர்த்தித்தல்,
அனுமார் சேதையிடம் உருக்காட்டல்
சேத அனுமாரிடம் குடாமணியளித்
தல்,
அனுமார் இராவணனுடைய மந்திர
தலை அழித்தல்,
கிங்கரர் வதை,
கும்பகோண சேத,
பஞ்சமேருதிபதிகள் வதை,
அக்ஷய மூர்த்தி வதை,
அனுமார் இராவணன் திடீர் தாக்கு
படல்,
அனுமார் பரதன் தாக்குபடல்,
இலங்கை தகனம்,

அனுமார் இலங்கையைவிட்டு மீளு
தல்,
இராவணனுடைய மந்திரலோசனை,
இரணியன் சரிதை,
விபீஷணன் அடைக்கலம்,
வருணன் அடைக்கலம்,
சேது பர்த்தனம்,
ஒற்றை விடுத்தல்,
மருடபங்கம்,
அணிவகுத்தல்,
அங்கதன் தாது,
இராவணனுடைய முதற்போர்,
கும்பகர்ணன் வதை,
இராவணன் மாயா ஜனகனைக் காட்
டிச் சேதையைத் துன்புறுத்தல்,
அதிகாயன் வதை,
இலக்குமணன் மூர்ச்சை,
இராவணன் படைத்தலைவர் வதை,
மகாக்கண்ணன் வதை,
இந்திரஜித்த புத்தம்,
பிரம்மாஸ்திரத்தால் இலக்குமணன்
முதலிய எல்லோரும் மூர்ச்சையா
தல்,
அனுமார் எஞ்சிவி கொணர்தல்,
இந்திரஜித்து மாயாசேதையை அனு
மார் முன் வதைத்தல்,
இந்திரஜித்து வதை,
மூலபல வதை,
இராவணன் வதை,
தோபிராட்டியாரின் மீட்டி,
ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிகேசுகம்,
உத்தரகாண்டம் :-
இலங்கை நிருமாணம்,
குபேரன் இலங்கையை ஆளுதல்,
இராவணனுடைய உற்பவமும் அவர்கள்
இலங்கை புருதனும்,
இராவணன் புத்திரபாங்கியம் பெற்
றிருத்தல்,
இராவணன் திக்குவியும்,
இராவணன் தேவர்களை நென்சக்
கிடுவதும் குபேரனுடைய படித்
தல், அழித்தல், இந்திரமும்
இராவணன் கந்திரேவரிடவதும்,
பெருமூர்த்தி முத்தி,
இராவணன் கைலாயைப் பேழிக்கு
வதும், இராவணன் திடீர் தாக்கு
படல்,
இராவணன் மருத்துமகாராஜன்
புத்திரபாங்கித்திரிபெருமூர்த்தி

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண

வசன் சங்கிரகம்.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிகேசுகம் ஆப்டோன் படம் ஆர்ப்பேப்பரில்
போட்டு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது. விலை ரூ. 2

முதற்பதிப்பு உடனே செலவாயிவிட்டபடியால் இரண்டாம்
பதிப்பு வெளிவரலாயிற்று. இந்த இரண்டாம் பதிப்பிலும் கெட்டுப் பி
த்களை போடப்பட்டிருக்கின்றன. வேண்டியவர்கள் உடனே எழுதிப்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ இராமபிரான்
சரிதையை விரித்துக்
கூறும் இராமாயண
மானது பித்த புண்
ணியை கதை யென்பது
உலகநித்த விஷயம்.
அதனால் இவ்விராமா
யணத்தை வாண்மீகர்
ல் கிரத்தத்தில்
ரக்களாகச் செ
ர்ப்பின்னர் பற்பல
கஷ்டங்களும் சிற
விற்பன்னர்களால்
ற்பல விதங்களாகச்
செய்யுளாகவும் வசன்
மாகவும் செய்திரு
கின்றனர். அவற்றை
சமஸ்கிருத விற்பன்னர்களாலும் தமிழ் விற்பன்னர்களாலும் மிகுதியும்
கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. எனினும், அவை வடமொழியிலும்
தென்மொழியிலும் சிறந்த கல்வியாளர்க்கன்றி மற்றையர்க்குப் பயன்
படாமலின், சாமானிய படிப்புள்ளவர்க்கும் உபயோகப்படுமாறு, இவ்
புலவர்கள் வாண்மீக இராமாயணத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் கம்
பர் இராமாயணத்தை வசன்மாக எழுதியும் வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.
அவற்றின் வாண்மீக இராமாயண மொழிபெயர்ப்பு விசேஷமான
மொழிகள் கலக்கப்பட்டு மணிப்பிரவாள நடைவில் அமைத்திருப்
பதிக் விஷயுள்ளதாயிருப்பதாலும் சாதாரண தமிழ் மக்கள்
சிப் படிக்கும் ஆற்றலின்றிக் கம்பர் இராமாயண வசன்மாக
வாங்கி ஆங்காங்கே பாராயணம் செய்து வருகின்றார்கள்.
எனினும் இவ் இராமவாசனமும் அதனை வாங்கி இரா
மணியைப் பற்றித் தோகாரக்கொண்டு தொடங்கிப் பத்தி
செய்த முடிப்பித்த முடிவில் இராமா பட்டாபிகேசுக மடு
திபுத்தி வருகின்றார்கள். இவ்வாறு கொண்டாடப்பட்ட
இராமாயண வசனமும் தன்னடையில் இவ் புத்தக வியர்பா
கித்தியுள்ள தெரிந்ததாகவும், விஷயங்கள் மூன் பின்

ஆக்கங்குள்ள பத்தி
மாண்களும், சில விரு
ப்புகடையாரும், ஒதி
புணர்ந்தும், பிறால்
ஒக்கேட்டுணர்ந்தும்
இராமர் கிருபையால்
இம்மை மதுமைப் பய
ன்களை அடைந்தவரு
கின்றார்கள். மேற்க
ரிய பலவகை இராமா
யணங்களில் வடமொ
ழிச் சுலோகங்க்க்கல்
வாண்மீகரால் செய்யப்
பட்டதும், தமிழ்ச் செ
ய்யுட்களால் கம்பரால்
செய்யப்பட்டதும்,
தென்னிந்தியாவில்

தரவும், அந்த விஷயங்களை திரும்பவும் வரக்கூடியதாகவும் இன்னுயின் னப்பட்டு அதிக விலையில் வெளிவருகின்றது. அதனால் தமிழ்மக்கள் அப் பிழைப் புத்தகங்களைப் படித்து விஷயங்களை மாறுபாடாக உணர்ந்து இடர்ப்பாடுகின்றனர்.

ஆதலின், அந்தக் கம்பர் இராமாயண வசனத்தைக் கூடியவரை சீர் திருத்திப் படிப்பார்க்கு அயர்ச்சியுண்டாகுமாறு அளவின்றி விரிக்கப்பட்டிருக்கும் விசேஷ வர்ணனைகளைத் தள்ளிச் சிறிது சுருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும் குறைந்த விலையில் அமைத்ததாகவும், பலர்க்கும் பயன்படக் கூடியதாகவும் எழுதி இப்போது வெளிப்படுத்தி விருக்கின்றோம்.

இது, பெரும்பான்மையும் கம்பர் இராமாயணச் செய்யுட்களின் போக்கைத் தழுவின தென்னிய நடைபில் எழுதப் பெற்றிருக்கின்றது. இராமாயண பாராயணஞ் செய்ய விரும்புவோரும், சாதாரணமாக இராமர் கதையைப் படித்துணர விரும்புவோரும், வித்தியாசத்தினாலிய மாணவர்கள், மாணவிகள், மற்றைய ஆண்கள், பெண்கள் முதலிய எல்லோரும் இதனை எளிதில் படித்துணரலாம்.

இது, சங்கிரகமாக எழுதப்பட்டிருப்பினும் இதில் சரித்திரம் எவ்வளவு குறைக்கப்படவில்லை. கிளக்கதைகள் ஒன்றேனும் குறையாமல் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கம்பர் இராமாயணச் செய்யுட்களும் அவையுமான விடங்களில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிரேசன் 16 பேஜ் சைசில் 660 பக்கங்களுக்குமேல் இப்புத்தகம் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய கம்பு இராமாயண வசனத்தைப் பாராயணம் செய்வதுபோலவும் பத்திபுட்கு தினந்தோறும் பாராயணஞ் செய்யலாம்; வெளியிற் செல்லுமிடங்களிலும் படிப்பதற்குச் சுலபமாக இதனைச் சட்டைப் பையில் வைத்துக்கொண்டு போகலாம். இதுவரையில் பலவகை இராமாயணங்கள் வெளிப்பட்டன போதிலும் இதைப்போன்ற இராமாயண புத்தகம் வெளிவரவில்லை. உறுதியாகச் சொல்லலாம். இவ்வுட்காமியங்களை உடனுக்குடனளிட இதவே என்பது அதுபவமாதலால் இதன் மெருமையை விரித்துரை வேண்டுவதாவசியம்.

இப்புத்தகத்திலடங்கிய விஷய அிட்டவணை.

காட்டுச்சிறப்பு,
ககாச்சிறப்பு,
அரசன் சிறப்பு,
இராம ஜனனம்,
தடாகை வதை,
கோமதியாற்றின் வரலாறு,
மகாபலி வரலாறு,
சீசவாமித்திரர் வேள்வி,
அசுவாசர் கதையும், அமுதங்குடைந்
திறைக்க வரலாறும்,
தல்,
அனுமார் இராவண,
தலை அபிஷேகம்,
கங்காப் பூசம்,
கும்பமுகுரீசர் பூசம்,
மருதேசுவரர் பூசம்,
அக்யபுரம் வண்டல்,
அனுமார் இராவணர் தருமோப
படல்,
அனுமார் பழம் மித்திரபேதம்,
இலங்கைத் தல்

கைகேசி சூழ்வினை,
இராமர் நகா நீங்குதல்,
தசரதன் தேகவியோகம்,
இராமர் கங்கையைக் காணல்,
இராமர் வனம்புகுதல்,
இராமரின் சித்திரக்கூடவாசம்,
தசரதன் நமக்கிரியை,
பரதன் இராமரைத் தேடிச் செல்
குடன் பரதனைக் காணல், [லல்,
இராமர் பரதன் முதலிய சுற்றத்தா
ரைக்கண்டு நீங்குதல்,
விராதன் வதை,
சரபங்கர் பிறப்பு நீங்குதல்,
இராமர் தண்டகாரணியம் சேர்தல்,
இராமர் அகஸ்தியரைக் காணுதல்,
இராமர் முதலியோர் ஜடாபுவைக்
காணல்,
இராமர் பஞ்சவடியில் வாசஞ்செய்
குர்ப்புகை பங்கம்